

СЛОВЕНСКО-  
АРИЈСКЕ ВЕДЕ  
КЊИГА ПРВА

САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ  
КЊИГА ПЕРУНОВЕ МУДРОСТИ  
ПРВИ КРУГ

САГА О ИНГЛИНЗИМА

## О књизи

Сањтије Перунове Веде (Књига Перунове Мудрости) су једно од најстаријих словенско-аријских светих предања Сачували су их жреци – чувари древноруске англистичке цркве православних старовераца-инглинга.

Оригинале Сањтије само се наизглед могу назвати књигом, јер су то заправо плоче од племенитог, нерђајућег метала исписане древним х'Аријским рунама.

Древне руне нису слова, а ни хијероглифи онако како их данас схватамо. Руне – то су тајни ликови који носе у себи огромну количину древних знања. Та стара рунска форма писма није ишчезла у дубини минулих векова и миленијума попут других древних алфабета, азбука и буква. Она је за жреце древноруске англистичке цркве православних старовераца – инглинга и даље основни облик писма.

У стара времена, х'Аријска руника послужила је као темељ за изградњу различитих упрошћених облика писма: древног санскрта, **черт и рез**ов црта и разреза, деванагари писма, англо-саксонске и гремано-скандинавске рунике, и многих других.

Х'Аријски рунски облик писма се предаје на духовним семинарима древноруске англистичке цркве православних старовераца-инглинга, како би се сачувао и даље, за наше потомке, и како древна мудрост не би замрла у безвремену, већ да би се и у будуће предавала с поколења у поколење.

Да би се замислило како Сањтије изгледају, треба имати у виду да се свака Сањтија састоји од 16 шлока. Свака шлока садржи 9 редова, а у сваком реду под једном цртом, која се зове *поднебесница*, исцртано је по 16 руна. На свакој плочи су по 4 шлоке, по две са сваке стране. Девет Сањтија на 36 плоча састављају Један Круг, и те плоче, које садрже укупно 144 шлока, повезане су помоћу три алке које симболизују три света: Јаву (свет људи), Наву (свет духова и душа предака) и Праву (светли свет словенско-аријских богова). Девет кругова Сањтија, који садрже 1296 шлока, или 11664 редова, или 186624 међусобно дејствујућих х'Аријских руна, сачињавају смислени ликовни зборник који се од најдревнијих времена назива - ВЕДА, или, ако користимо латински облик – ЕДДА.

Сањтије су писане у форми дијалога а записане су пре око 40 000 година. У Првом Кругу прича се о заповестима које је народима Велике Расе и Небеског Рода дао бог Перун; о догађајима који предстоје у будућности, у току Свароговог Круга и Деведесет Девет Кругова Живота, т.ј. током 40176 година, и много о чему другом.

Први превод на савремени руски језик, са х'Аријске каруне (древног х'Аријског језика) начинили су словенски жреци у Звезданом Храму, године 7452. од стварања света, што одговара 106722. години од оснивања Иријског Асгарда (т.ј. 1944. години од Христовог рођења), а ради поново установљених словенско-аријских и родовских општина на територији Беловодја или, како се каже у Сањтијама, на Светој Земљи Расе (територија од Урала до Бајкала и од Северног океана до монголског Алтаја). То је учињено и стога што су у првим деценијама совјетске власти, а приликом уништавања словенских општина, без трага ишчезле многе древнословенске ведске књиге, Харате и Сањтије древних Богова, до тада чуване у словенским и родовским општинама Беловодја.

Назив Беловодје настао је од древног назива реке Иртиш (савремено: Иртиш – **Ириј тишајшиј**). У древном х'Аријском језику постоји руна Ириј, чије је ликовно значење – бела, чиста вода.

При преводу није коришћена совјетска форма писма и ортографије, већ руска, којом је у 20-30 годинама ХХ века од Христовог рођења исказиван наш родни сликовни језик. Многе речи су дате у својој првобитној основи, јер ни у руском, а поготово не у совјетском језику нема аналога датим речима и ликовима.

У првих седам издања (1944, 1950, 1956, 1963, 1968, 1973, 1980 године) био је укључен само Први Круг „Сањтије Перунове Веде“, а та су издања штампана у малом тиражу и била дистрибуирана углавном по општинама древноруске цркве Православних старовераца-инглинга. Део тиража издања из 1968. године приликом транспорта су запленили надлежни органи и он је „захваљујући томе“ доспео у разне државне и обласне архиве.

Осмо издање појавило се године 7500 (1992. г. н.е.), након што је код правосудних органа регистрован највиши руководећи орган древноруске цркве – Орден Мисије „Цива – Храм Инглије“. То издање се појавило у библиотекама града Омска, а и у библиотекама неколицине високошколских установа. На основу њега студенти пишу реферате и семинарске радове о древној вери Словена и Аријаца.

Девето издање појавило се 7507. године (1999 г.н.е.) – оно је заправо представљало почетак серије „Словенско-аријске веде“ у коју су укључени и проширена верзија првог превода Првог Круга „Сањтије Перунове Веде“ и превод „Саге о Инглинзима“, у редакцији Патер Дија оца Александра (Хињевич А. Ј.), са његовим коментарима о оба текста, као и другим прилозима.

Ново, десето издање „Словенско-аријских Веда“ (друго за општу употребу) такође садржи проширену верзију првог превода „Сањтије Перунове Веде“ и „Саге о Инглинзима“, с коментарима на оба текста, и исправком штампарских грашака, које су се појавиле услед некомпатибилности рачунарских фонтова. Осим тога, у ту Књигу је уметнуто и неколико допуна и измена.

Прилози садрже различита кратка обавештења о Древној вери прапредака – инглизму. И то издање, као и претходно, намењено је новообновљеним словенско-аријским општинама, као и свима онима који су одлучили да се дотакну тајни Древне мудрости.

У преводу Првог Круга „Сањтија Перунове веде“ учествовало је неколико Жрецова, и зато се звук Сањтија може учинити разноликим, али им је сачуван неизмењен смисао. У овом издању није потпуно растумачена свака руна, стих или шлока, јер сва објашњења могу да дају само Жреци или Капени-Инглинзи, т.ј.

Чувари Древне Мудрости у словенско-аријским храмовима и светилиштима, Потпуни превод са опсежним тумачењима захтевао би много томова, а осим тога, много тога из Древне Мудрости не треба откривати слугама света Таме...

Коментари за најнеразумљивија места у „Сањтијама Перунове Веде“ и „Саги о Инглинзима“ сачинио је Патер Дијем Александар, поглавар древноруске англистичке цркве православних старовераца – Инглинга.

У тексту, три тачке или редови сачињени од тачака означавају да се на тим местима налази информација коју је још рано давати у откривеном облику, јер знања, намењена служењу Добру и Правди не треба искористити на Зло...

Тренутно, Жреци древноруске цркве преводе Други Круг. Надамо се да ћете се у деветој књизи серије „Словенско-аријске Веде“ упознати са наставком

„Сањтија Перунове Веде“.

Црквено издаваштво

„Асгард“ 7510 (2001г.)

## САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ ПЕРУНОВА КЊИГА МУДРОСТИ

### КРУГ ПРВИ<sup>1</sup> САЊТИЈА 1

1. У граду Богова, у Иријском Асгарду<sup>2</sup>,  
на ушћу светих река Ирија и Оме,  
крај Великог Храма Инглије<sup>3</sup>,

<sup>1</sup> Целокупне Сањтије перунове Веде састоје се из девет кругова. Сваки круг приповеда о једном од девет дана, током којих су народи Расе Велике у иријском Асгарду разговарали са Богом Перуном.

<sup>2</sup> Иријски Асгард – град Богова на реци Ириј (Ас – Бог који живи на Земљи; гард – град), подигнут је године 5028 после Великог Пресељења из Даарије (104778. године п. н. е.). На његовом месту сада се налази савремени град Омск, такође на ушћу река Ом и Иртиш (чије је старословенско име Ириј). Иријски Асгард разрушили су Џунгари године 7038 од Стварања света (1530. г. н.е.). Сто тридесет година након тога руски историчар и картограф Семјон Ремезов, који је састављао карту Сибира боравио је на месту разрушеног Асгарда и одатле упутио писмо цару Алексеју Михајловичу Романову да је неопходно обновити разрушени град на ушћу Оме и Иртиша. То исто је напоменуо и на 21. листу свог „Атласа Сибира“ који се појавио тек за време Петра I, године 7204 (1696 г). Године 7224. (1716), пуних 20 година после издавања „Атласа Сибира“ Семјона Ремезова, по указу императора Иетра I, на ушћу Оме и Иртиша подигнута је Омска тврђава која је касније постала град Омск.

У дрвној историји помињу се четири земаљска града која су се називала Асгард: Асгард Дааријски, који се налазио на врху планине Мира (света) (Меру), на светој земљи Адрији, на Северном континенту који је потонуо у море; Асгард Иријски, о коме смо напред говорили; Асгард Согдијски, који се налазио у Малој Азији (В. Шчербаков сматра да је то град Ниса), у Согдијани, јединственој држави која је пружила достојан отпор војскама Александра Македонског; Асгард Свејски, који се налазио на територији Скандинавије. После великог пожара, у коме је тај Асгард изгорео, на његовом месту изграђен је нови град који је добио назив Упсала.

<sup>3</sup> Велики Храм Инглије – Храм Праогња. О том Великом Храму сачувано је сећање и у другом светом предању „Саге о Инглинзима“ које се чува на Исланду, а ево шта оно каже: „Држава у Азији, источно од Танаквисља назива се земљом или пребивалиштем Аса, а њена престоница се називала Асгард. Тамо је управљао онај који се звао Один. Тамо је био Велики Храм...“ (Сага о Инглинзима,

до Светог камена Алатире,  
спустила се са небеса Вајтмана<sup>4</sup>, божанска кочија...  
Док се спуштала на Земљу  
беше окружена великим сјајем и пламеном...

.....

2. Са свих страна прилажаху тој Небеској Вајтмани  
Родови Х'Аријски и Да'Аријски,  
Родови Расена и Светоруса,  
вође и ратници свих Родова Велике Расе,  
окупили су се Ведуни сребрних власи  
и премудри Волхви  
и слуге Бога Јединога<sup>5</sup>...

.....

3. Окупљали су се и долазили,  
и око Вајтмане поседали у редовима,  
и много дана су Богове славили....  
И отворила се Вајтмана, и из ње је изашао

---

Текст II. погледај и напомену).

<sup>4</sup> Вајтмана - Летећа небеска кочија, којом су Богови и људи путовали између Земаља (светова). Постојале су и Вајтмаре – велике Небеске кочије, које су у себи могле да носе и до 144 Вајтмана. У Рамајани, коју чувају становници Индије, Вајтмане се називају Вимане, а та разлика у изговору се појавила приликом превода са Х'Аријског на Санкрт. Описи различитих летећих објеката – „Вимана“ – срећу се не само у Рамајани, него и у Рг-веди (II миленијум п. н.е.), и у другим делима која су до нас дошла из дубоке древности. У Ргведи страшни Бог Индра кретао се у ваздушном броду, док је водио борбу против демона уништавајући градове својим страшним оружјем. Летећи апарати древних описивали су се као „метеори окружени моћним облаком“, као „пламен у летњој ноћи“, или као „комета на небу“. Наводе се четири типа летећих апарата – „Рукма Вимана“, „Сундара Вимана“, „Трипура Вимана“ и „Шакуна Вимана“. Рукма Вимана и Сундара Вимана имају облик конуса. Рукма Вимана је описан као летећи апарат са три једра и покретачем у најнижем делу. На другом „спрату“ биле су кабине за путнике. „Сундара Вимана“ у многоме личи на „Рукма Вимана“, али за разлику од ње има углађенији облик. „Трипура Вимана“ је већи брод. Осим тога, тај апарат је вишенаменски - може да се употреби и за ваздушна и за подводна путовања. Саопштења о о летећим апаратима Древне Индије заслужују посебну пажњу. Поред поменутих Вимана, тамо су вероватно постојале и друге „ваздушне кочије“ – „агнихотре“. Судаћи по корену те речи, „агни“ – (огањ), лет агнихотре био је праћен ватреним експлозијама или избацивањем пламена.

Древни извори говоре да су постојали летећи апарати за путовања у пределе „сурја мандале“ и „накшатра мандале“. Какви су то предели? Сурја на санскрту и савременом хиндију значи Сунце, а мандала – сфера, област, накшатре – то су звезде. Не указује ли то на летове у унутарашњост Сунчевог система и на међузвездана путовања? Чини се да је овде пригодно напоменути дубоку убеђеност древних Индијаца у постојање мноштва „других светова и пространстава“ насељених савршеним бићима, а која је нашла одраза у митовима.

<sup>5</sup> Бог Једини – то је Породитељ Рода, неутуђиви део Творца названог Ра-М-Ха, Једини Бог-Покровитељ свих Родова Велике Расе и потомака Небеског Рода, Бог-Покровитељ Васељенских Светова Праве. Бог Род је персонификација мноштва Богова и Предака, Један и Множествени истовремено. Када Словени или Аријци говоре о свим својим прецима – очевима, дедовима, прадедима и чукундедима, они говоре – то је мој Род. Њему се обраћају, када им је потребна подршка Богова и Предака, јер су то Богови Очеви Словена и Аријаца, а они су њихова деца.

оваплоћен Светли Бог Небески...

.....

.....

4. (4). И рече Бог Вечнопрекрасни:  
Дошао сам из Урај-Земље<sup>6</sup>,  
из Небеске Сварге, где тече светли Ириј,  
у вртovima Вирија, поред Асгарда небеског,  
ја, Перун Громодржац<sup>7</sup>, син Сварога.  
Слушајте људи и ратници Родова Човечјих моје речи,  
почујте поуку мојих речи...  
Ратибор, ратник из Рода Светоруса обрати се Перуну:  
Кажите нам, испричај, Светли Вођо,  
постоји ли смрт за ратнике наших Родова?
5. (5). А Перун одговори ратнику: Нема смрти  
за ратнике из Рода Небескога...  
Сваку откривену ил' још тајну недоумицу срца,  
Бог Вишњи, Чувар Светога,  
Отац Сварога, а мој дед,  
најбољи од свих Мурдих, разрешиће...  
Знам, вечна Пермудрост Богова.  
Чак и онога ко је, учитељ поставши, Велику Тајну испричао,  
не осуђују Богови, јер за њих нема смрти...
6. (6). И упиташе људи Громодржца Многомудрог:  
Кажите нам, Сварожићу<sup>8</sup>, испричај,  
зашто Слуге Бога Јединог и ходочасници Божји,  
путем познања Веда хоће Безмртност да стекну?  
Кажите нам, испричај,  
има ли смрти у свету Јави<sup>9</sup>, или је све безмртно<sup>10</sup>?  
Шта је од тог двога истина?
7. (7). Сварожић им одговори: И једно и друго је правилно,  
али само у заблуди вас  
певачи уче о смрти, људи.  
Ја пак обманом називам – смрт,

---

<sup>6</sup> Урај-Земља - планета Урај у области Орла на Свароговом Кругу.

<sup>7</sup> Перун Громодржац, син Сварога – (литвански Перкунас, латвански Перкун, санскртски Пуруша) – Бог Покровитељ ратника Велике Расе, заштитник Земаља Рода Светоруса (Руса, Белоруса, Естонаца, Литванаца, Латванаца, **Латгала**, **Земгала**, Пољака, Чеха, Срба и др.) од сила Пакла (Света Таме), Бог-Громодржац, који управља Муњама, син Бога Сварога и Ладе – Богородице, унук Бога Вишњега. Отац Тарха, названог Даждбогом јер је људима дао девет књига Веда (Сањтије Веде Даждбога). Бог-Покровитељ области Орла у Свароговом Кругу. У овим Сањтијама приповеда се о трећој посети Бога Перуна Мидгард Земљи.

<sup>8</sup> Сварожић – у древна времена сви који су становали на небесима, а такође и болиди, комете, метеорити и метеори, називали су се сварожићима.

<sup>9</sup> Свет људи (Прим. прев.)

<sup>10</sup> Безмртно – т.ј. вечно. Префикс без указује на одсуство нечега, а бес – на присуство мрачних сила. Безсмрти – то је вечност; бессмрти – то је весник смрти. Ово је важно, јер раније није било поделе речи у тексту.

- а не-обманом називам Безмртност...  
У самообмани Леге<sup>11</sup> погинули су,  
обманом се не достиже бивање у Прави.  
И смрт не прождире, попут риса, рођене,  
она нема пријемчиви облик...  
Смрт ви видите око себе,  
али за себе нећете је наћи...
8. (8.) Други људи сматрају да Удрзец – Бог мртвих  
није исто што и смрт, а ваш је пут у Свет Пправе безсмртан,  
он у Душама вашим и Духу пребива;  
Тај Бог царује у Свету Предака,  
благ је он према благима, а према неблагима ни Он није благ...  
Вољом Удрзца код Деце Човечије  
јавља се гнев, заблуда и смрт,  
која на се узима лик похлепе...
9. (9). Себичношћу одгуран с пута,  
јединство с Душом човек не достиже...  
Заблудели људи у власти смрти  
иду тим путем и, умревши,  
опет и опет у свет Наве доспевају...  
За њима, са пута губе се и чувства,  
отуда смрт, зову је Марјона...
10. (10). Забављени својим делатностима,  
трчећи за њиховим плодовима,  
људи настављају да иду у том правцу  
и не успевају да задобију смрт смрти...  
Уместо стремљења ка праведним циљевима,  
на шта их Савест људи позива,  
Дете Човечије у Мидгарду<sup>12</sup> рођено,  
почеће да се врти у Кругу насладе и  
на том путу смрт га чека...
11. (11.) То је – велика заблуда осећања,  
с јаловим циљевима сјединивши се,  
креће се у Пакао<sup>13</sup> по јаловом путу...  
Поражено везом са јаловим циљевима,  
о њима и дан и ноћ мислећи,  
наше скривено Ја  
почиње да се клања спољашњем, Свету Јаве...

<sup>11</sup> Леге – весници Богова, који су људима Велике Расе преносили вољу и савете Светлих Богова (у хришћанству пали Леге се називају Анђели.). У част весника Богова давали су имена деци, на пример: мушко име о'Лег – савремено Олег (унук Лега) и женско име о'Лега – савремено Олга (унука Лега).

<sup>12</sup> Древно словенско-аријско име за планету Земљу.

<sup>13</sup> Словенско-аријски назив за Свет Таме; пакао у који обманом и лажју зли моћници домамљују људе Велике Расе и потомке Небеског Рода; скандинавски Јотун-Хејм, свет гиганата који лежи источно од Мидгарда; хришћански рај – Едем или јудејска прапостојбина Адама и Еве – Еден, такође се налазе источно од Мидгарда.

.....  
12. (12.) У свету Јаве, што га је Род пројавио,  
прво, што људе поражава  
то је жеља за туђим,  
јер она убрзо за собом повлачи љутњу и похоту.  
Та три изрода тамних  
неразумне људе смрти приводи  
а у Свету Јаве, само постојани људи,  
у којима влада Савест,  
постојаношћу смрт увек побеђују---

.....  
13. (13.) Устремљеном мишљу узбуркана осећања умирују,  
презривошћу с њима се треба борити...  
За такве смрти нема,  
јер они Знањем  
надвладала су страсти и превазишли смрт...  
А човек који стреми за жудњама,  
идући за страстима, гине...  
Но, кад победи порочне жеље,  
човек са себе сву прашину страсти одува...

.....  
14. (14.) Свим бићима и људима  
Пакао изгледа као тама непрозирна;  
као безумни, безбрижно се устремљују ка провалији...  
Али човеку, који је одгурнуо безумље,  
шта смрт може учинити?  
А ко се одрекне власти Древне Мудрости  
тај ни о чему другом и не мисли,<sup>14</sup>  
као да је из себе изгнао Силу Живота!

.....  
15. (15). Гнев, похлепа и заблуделост дубоког Ја,  
ето то је смрт; а они су – у овом земаљском телу....  
Човек који је познао Мудрост  
Богова и својих Предака  
зна, да се тако рађа смрт,  
и смрт га овде не плаши...  
Из њега смрт нестаје,  
као што смртник нестаје  
кад доспе у област смрти...

.....  
16 (16). И упитао је Перуна Один,  
ратник из рода х'Аријског:  
кажи нам, зашто говоре и казују Волхви,  
да приношењем жртви бескрвних

---

<sup>14</sup> Осим о смрти (Прим. прев.)



људи могу достићи блажене светове Праве,  
најчистије и непреходне...  
Веде их називају највишим циљем;  
а ко то зна, како се тај овдашњим пословима може бавити?  
.....  
.....

## САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ ПЕРУНОВА КЊИГА МУДРОСТИ

### КРУГ ПРВИ САЊТИЈА 2

1. (17). Одговорио је Одину Перун Свепрекрасни:  
Само они који нису познали Велику Древну Мудрост<sup>15</sup>  
туда стреме и за њих скривено је значење оног  
о чему се говори у Тајним Ведама...  
Ослобођени од порочних жеља стреме ка вишем,  
идући путем највишег Духовног развоја,  
одбацујући погрешне путеве развоја...
2. (18). Ви живите по Законом РИТА<sup>16</sup> и  
по Законом Бога Рода – јединог Творца,  
јер по тим законима живе сви Светови  
и Земље<sup>17</sup>, у свим васељенама...,  
које је саздао Велики Ра-М-Ха<sup>18</sup>...  
И не познају они смрт,  
јер су смрт и тама напустили те Светове,  
а Светло и Безсмртност су лепотом напунили њихове Животе...  
.....
3. (19). И рече Харије, Волхв Премудри:  
Светли наш Покровитељу,  
дај своје мудре заповеди Родовима човечијим,  
потомцима Рода Небеског и Расе Велике,  
да би Истина<sup>19</sup> на Мидгард-земљи,  
а Кривда<sup>20</sup> заувек нестала из нашега света,

<sup>15</sup> Велику Древну Мудрост – т.ј. Тајне Древне Веде, њихов дубоки духовни и душевни смисао без којих је човеку тешко да нађе истинити пут духовног и душевног развитка.

<sup>16</sup> РИТА – Небески Закони о чистоти Рода и Крви, који су људима дати у давна времена. Поштовање Закона РИТА спасава народе од деградације, изрођивања и изумирања. У „Саги о Инглинзима“ говори се да су Аси поштовали РИТА Законе, а да су их Вани нарушавали и женили се својим сестрама.

<sup>17</sup> Галактички звездани системи и њихове планете.

<sup>18</sup> Велики Ра-М-Ха – (Рамха, санскр. Брама) – Једини Творац, Несазнатљива Суштина, која је излучила Животворну Светлост и Првобитну Ватру Стварања Света (Инглију), из које су настали све постојеће Васељене и насељени Светови.

<sup>19</sup> Истина – руски: Правда. Истинити закон и поредак света Праве (света Светлих Богова).

<sup>20</sup> Кривда – лажљиви закони и поредак приспели из Света таме који заблуделе људе воде у Пакао. Ти закони и уређење налазе се у потпуној супротности са Истином (Правдом).

да ни спомен на њу не остане...

- .....
4. (20). Одговори Перун Громодржац Премудром Волхву<sup>21</sup>  
и свима који су се окупили да га чују:  
уознајте, људи, Законе моје,  
послушајте поуку мојих речи:  
Родитеље своје поштујте,  
и у старости их чувејте,  
јер како се ви о њима бринете,  
тако ће се и чеда ваша о вама бринети...  
Штитите старе и мале,  
очеве и матере, синове и кћери, јер то су Рођени ваши,  
мудрост и цвет народа ваших...  
У чедима својим васпитајте  
љубав ка Светој Земљи Расе,  
да се не би заносили чудесима прекоморским,  
већ да би могли да стварају чудеса  
још чудеснија и још лепша,  
али у славу Свете Земље ваше...  
6, (22). Не творите чудеса себи на корист,  
већ творите чудеса у корист  
Рода својега и Рода Небескога...  
Помозите ближњему у невољи његовој,  
јер кад вама невоља дође,  
и вама ће ближњи ваши помоћи...  
Добра дела творите,  
а у славу Рода вашег и Предака ваших,  
да стекнете покровитељство  
Светлих Богова ваших...
8. (23). Свим силама помажите  
изградњу Храмова и Светилишта,  
чувајте Мудрост Божју,  
Мудрост Древну<sup>22</sup>...  
Перите руке ваше након послова ваших,  
јер ко руке своје не умива,  
тај силу Божју губи...  
Чистите се у водама Ирија<sup>23</sup>,  
реке што тече у Светој земљи<sup>24</sup>,

---

<sup>21</sup> Свештенослужитељ, Жрец, најстарије, најдревније вероисповести на Мидгард – Земљи – англизма (вере прапредака), чувар древних Светих текстова.

<sup>22</sup> Ова заповест Бога Перуна указује на то да је народима неопходно да као светињу чувају не само своје Веде, Легенде и Предања, песме, приче, епове, већ и своју древну културу и наслеђе Предака.

<sup>23</sup> У водама Ирија – Ириј, древно име реке Иртиш. Постоји Руна Ириј – која се преводи као бела, чиста вода. Од тог значења настао је назив територије – Беловодје.

<sup>24</sup> У Светој земљи – освешеној земљи Расе, т.ј. Беловодје, Седморечје – где тече седам река: Ишим, Тобол, Ириј (Иртиш), Об, Јенисеј, Ангара, Лена. Из те Свете земље бели народи су се раселили по целом евроазијском континенту. О тим сеобама говоре Света предања разних народа: „... На благословена острва

- да би опрали своје бело тело,  
осветили га силом Божјом...
8. (24). Учвршћујте на Земљи вашој Закон Небески,  
што вам дадоше Светли Богови ваши...  
Поштујте, ви људи, русалске дане,  
празнујте Божје празнике...  
Не заборављајте Богове ваше,  
палите у славу Богова кадила и миомирисе  
и стичите благонаклоност и милост Богова ваших...
9. (25). Не чините увреде суседима вашим,  
живите с њима у миру и слози...  
не унижавајте достојанство других људи,  
да бе би унижено било достојанство ваше...  
Не чините зло људима других вера,  
јер је Бог-Творац један над свим Земљама...  
и над свим Световима...
10. (26). Не продајте, ви, Земљу своју за злато и сребро,  
јер ћете проклетство на себе призвати  
и неће вам бити опроштено у све дане без остатка...  
Штитите земљу своју<sup>25</sup> и  
оружјем истиним победите све непријатеље Расе...
11. (27). Штитите Родове Расена и Светоруса<sup>26</sup>  
од врагова – туђинаца, који по земљи вашој иду  
са злим помислима и са оружјем.  
Не хвалите се својом силом, кренувши у одбрану,  
него се хвалите кад се с бранитељског поља враћате...  
Чувајте у тајности Мудрост Божју,  
не одајте Тајну Мудрост незнабошцима<sup>27</sup>...
12. (28). Не убеђујте људе  
који неће да вас слушају

---

наше Кланове довели су друиди вођени Боговима из Велике Скитије, а у Велику Скитију наши преци су дошли из планина обраслих чичком, са обала Свете Беле реке, где стоји град Богова“ (Шкотско предање, Грана Имеле, текст VIII); „Над злом се уздиже земља где се осећа блаженство; Узнесена је она Силом Духа, и зато се назива вазнесеном... То је – пут вазнесеног Златног **ковша**; Сматра се, да се она налази на средини између Истока и Запада... У том пространом северном крају... не живи човек насилан, безосећајан и незаконит... Ту се налази сазвежђе Свате, ту се памти његова величина; Овде је, спустивши се ка жртви, Тару утврдио Велики Предак“ (древноиндијски еп Махабхарата, „Путовање Бхагавана“, глава 110). На северу Омске области до данас постоји река Тара и савремени град Тара подигну године 7102 (1594г). Древни град Тара, који се помиње у Махабхарати пронашли су археолози крај ушћа река Иртиш и Таре године 7500 (1992). Сагласно летописима древноруске инглистичке цркве православних старовераца – Инглинга, Таријски град - тврђава подигнут је године 3502 (2006. п.н.е.), пре другог х'Аријског похода на Дравидију (древну Индију).

<sup>25</sup> Штитите ви земљу своју – заштита родне земље, свог Рода и своје Вере од напада непријатеља – туђинаца је првостепена дужност сваког мушкарца из Велике Расе и сваког потомка Небеског Рода.

<sup>26</sup> Штитите Родове Расена и Светоруса – ова заповест је упућена Родовима х'Аријаца и Да'Аријаца који су знали да распознају лажну информацију од истините.

<sup>27</sup> Незнабошцима – т.ј. иноверцима и инородцима. На пример: Велесова књига незнабошцима назива племена непријатељска према Словенима, која су говорила другим језицима и клањала се другим (не словенским и не аријским) Боговима.

- и обрете пажњу на речи ваше<sup>28</sup>...
- Чувајте храмове своје и Светилишта  
од поруге незнабожаца,  
ако ли не сачувате Светиње Свете Расе...  
и Веру Предака веших,  
доћи ће вам године патње,  
и увреда, и страдања...
13. (29). Ко из своје земље побегне у туђину  
тражећи лагодан живот,  
тај је одступио од Рода својега,  
да му нема опроста од Рода његовог,  
јер ће се Богови од њега окренути...  
Не радујте се туђој муци,  
јер ко се туђем јаду радује,  
тај на себе јад призива...  
Не злословите и не смејте се  
онима који вас воле,  
већ на љубав љубављу одговарајте  
и стећи ћете покровитељство Богова ваших...  
Љубите ближњег свога,  
ако је он тога достојан<sup>29</sup>...
14. (30). <sup>30</sup>Не узимајте за жену, брат – сестру своју,  
а син – Мајку своју,  
јер ћете Богове разгневити  
и крв Рода упропастити...  
Не узимајте жене црне коже,  
јер ћете дом свој оскрнавити и свој Род упропастити,  
већ узимајте жене беле коже,  
дом ћете свој прославити...  
и свој Род продужити...  
не носите, жене, мушкога одела,  
јер ћете женственост изгубити,  
већ носите, жене. оно што вама приличи...
16. (31). Не кидајте узе Породичног савеза,  
Боговима освећене,  
јер ћете против закона Бога-Творца Јединог поћи  
и Срећу своју изгубити...  
Да не буде убијено дете у утроби материној,  
јер ко убије чедо у утроби,  
навући ће на себе гнег Бога-Творца јединог...

---

<sup>28</sup> Не убеђујте људе који неће да вас слушају и обрете пажњу на речи ваше – ова заповест нам говори да није потребно узалуд трошити време на оне људе који нису у стању да разумеју смисао онога што говорите. У хришћанству, Исус је јешће изразио ову заповест: „Не бацајте светиње псима и не бацајте бисере своје пред свиње“ (Библија, јеванђење по Матеју, гл. 7, ст. 6.).

<sup>29</sup> Љубите ближњег свога, ако је он тога достојан - Ова заповест указује на то да треба волети само оне који су достојни, а не, као у хришћанству, све одреда, па и непријатеље (руски: врагове).

<sup>30</sup> Даље следе Крвне заповести које улазе у састав закона РИТА.

17. (32). Љубите, жене, мужеве своје,  
јер они су заштита и ослонац ваш,  
и свег Рода нашег...  
Не пијте много пиће хмељно,  
знајте меру у пићу,  
јер ко много хмељно пиће пије  
губи изглед човечији...

.....  
.....  
.....

## САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ ПЕРУНОВА КЊИГА МУДРОСТИ

### КРУГ ПРВИ САЊТИЈА 3

1. (33). И рече Волхв Свјатозар Перуну Вечнопрекрасном:  
шта значи последња заповест твоја?  
Испричај – објасни нам.  
Говорио је Перун окупљеним људима:  
сетите се, људи Велике Расе,  
предања о синовима Тора Многомудрог<sup>31</sup>,  
које су сачувале Свете веде,  
дате вама, сином мојим, Тархом Даждбогом<sup>32</sup>...  
2. (34). Остарио је Тор Многомудри и позвао к себи  
синове своје: Стара, Винга и Одина<sup>33</sup>...  
И говораше им ове речи:  
синови моји љубљени,  
прошла су већ три Круга Година Живота<sup>34</sup> мога,  
старост и немоћ испунили су моја тела...  
Силе моје већ ме напуштају.  
Знам, да се далеко на југу<sup>35</sup> ...  
у подножју Химават планине,

---

<sup>31</sup> Тор Многомудри – словени и германо-скандинавски народи, до хришћанства су поштовали моћног, али доброг и веселог Бога Тора. Он је био обдарен невероватном снагом, а оружје су му били верни чекић – Мелнир и секира.

<sup>32</sup> Свете Веде, дате вама, сином мојим, Тархом Даждбогом – Сањтије Веде Даждбога. Тајни свети списи, особито поштовани у Родовским Општинама Древноруске цркве.

<sup>33</sup> Стара, Винга и Одина – у скандинавским предањима: Старијој и Млађој Еди, такође се говори о двојици Одинове браће, али у разним изворима наводе се различита имена.

<sup>34</sup> Три Круга Година Живота – тј.ј. 432 године. Један Круг Живота на најстаријем словенско-аријском кругу година (круголет) Числобога износи 144 године, јер шеснаест година круголета пролази кроз Девет Стихија (16\*9 = 144).

<sup>35</sup> Тачно на југу од Беловодја (западни Сибир) налазе се Хималајске планине, у Санњтијама оне се називају Химават.

- налази Скуф<sup>36</sup> небеских Лега...
3. (35). У том Скуфу под планином  
Мудри Леги приправљају...  
свим Боговима Небеским Сурицу,  
сјајни, божанствени напиток,  
који дарује многе животне силе...  
и вечну младост...  
Ако човек испије Сурицу Лега,  
поново ће стећи силе Живота,  
и поново у тела вратиће се здравље...  
и вечна младост у њему ће засјати.
4. (36). И рече Стар Тору: Оче мој љубљени,  
донећу ти напиток Богова...  
И пошао је Стар на југ, до Химават-горе<sup>37</sup>...  
Дуго је чекао најстаријег сина Тор Многомудри...  
и посла он средњег сина  
да потражи Стара, рекавши му:  
знај, да се несрећа догодила старијем брату твојем,  
крени, Винже, у помоћ брату своје  
И пође Винг да тражи брата свога Стара...
5. (37). Од тога часа много је воде протекло Светим Иријем...  
Мала Луна<sup>38</sup> девет пута је обишла свој пут око Земље,  
а Велика Луна<sup>39</sup> – четири пута,  
и рече Один Тору Многомудроме:  
Мили мој баћушка, пусти ме,  
да одем до Химават-планине...  
да потражим браћу рођену,  
да потражим Скуф пред планином... Лега Небеских,  
и Сурицу божанствену...
6. (38). Благословио је Тор Многомудри  
сина свога љубљенога,  
и упути се Один на југ, ка Химават-планини,  
да тражи браћу своју  
и Скуф Лега Небеских.  
Кад је стигао до Химават планине  
... углада Скуф Лега Небеских.  
Посред Скуфа под планином  
једна Легиња сребрних власи кувала је

<sup>36</sup> Скуф – невелико словенско-аријско насеље, у коме по правилу није било храма, за разлику од Скита (словенско-аријско насеље са храмом или светилиштем), са Градиштем (ограђеним простором у чијем средишту око жртвеника стоје Кумири Богова) у коме су се обављала богослужења и приносиле бескрвне жртве.

<sup>37</sup> Химават гора – Хималаји.

<sup>38</sup> Мала Луна – Фата, период обиласка око Земље – 13 дана. Била је уништена пре 13000 година, услед незнаљачког коришћења сила Стихија Мидгард Земље.

<sup>39</sup> Велика Луна – Месец, с периодом обиласка од 29,5 дана. У овој шлоки описују се древна времена када је наша Земља имала две луне: Мала Луна – Фата, и Велика Луна – Месец. У Сањтијама постоје и места где се описују времена када су над Земљом сијале три Луне.

блиставу Сурицу у златноме котлу,  
... за Богове Светле...

7. (39). Один рече овако:  
Здраво да си, Легињо-мајчице,  
нек не буде црних облака над Скуфом вашим,  
да сва ваша дела буду  
у славу Богова Светлих...

Одговори Едину Легиња сребрне косе:  
здрав буди и ти, добри јуначе,  
испричај-објасни, шта те је довело  
у Скуф наш под планином, до Химават-горе...

8. (40). Довела ме је бол-што тело ломи,  
за рођеног мога баћушку,  
већ су три Круга Година Живота његовог прошли,  
старост и немоћ овладали су његовим телесима.  
Само Сурица<sup>40</sup> твоја животворна, Легињо-мајчице,  
изгони старост и немоћ,  
мучења и страдања,  
и осветиће телеса Баћушке мојег Божјом Силом. ...

9. (41). Говорила је Едину Легиња сребрне косе:  
у златном котлу кува се Сурица,  
узми, испиј-пробај Сурицу, али упамти!  
Прва чаша даје снагу,  
изгони боли, умор и немоћ...

Друга чаша даје весеље и вечну младост,  
изгони притискајућу старост...

Трећа чаша људима је сувишна<sup>41</sup>,  
она човека претвара у животињу...

10. (42). Пре тебе долазила су два јунака,  
али они нису послушали моје речи,  
испили су по три чаше  
и сада као животиње пасу у лугу  
иза Скуфа предпланинског нашег...

И показала их је Едину...

и познаде он браћу своју рођену,  
као овце пасли су у зеленом лугу...

11. (43). И испуни се срце Одиново  
жалашћу великом за рођеном браћом својом.  
И узе он чашу са Сурицом  
и испи је у једном даху...

Прошла је жалост његова,  
велика сила испунила је тела његова

<sup>40</sup> Сурица – напитак Богова, начињена од меда и лековитих трава, и осуренниј под зрацима Јарила – Сунца.

<sup>41</sup> Трећа чаша људима је сувишна – из давнина постоји познавање осећаја за меру; овај израз сачувао се до данашњег дана, у неколико измењених варијанти: „трећи је сувишан“ или „трећа је сувишна“ и односи се не само на пијење Сурице.

и појави се жеља да испије још једну чашу,  
да добије младост вечну,  
какву имају Богови Светли...

12. (44). Испии он и другу чашу,  
веселе и вечна младост  
напунише тела његова,  
и разгоре се жеља велика  
да испије трећу чашу,  
али ту се присети Один  
речи Легиње сребрнокосе... и престаде да пије,  
него напуни свој путнички крчаг  
двема чашама Сурице,  
за Баћушку свога рођеног...

13. (45). И отпева Один ... химне-молитве Боговима Светлим,  
и позва их да помогну браћи рођеној.  
Одазваше се Светли Богови за Одинов зов...  
и вратише разум браћи његовој, Стару и Вингу,  
и благословише их Богови пред пут...  
Вратише се браћа у очински дом...  
и даде Один Сурицу Баћушки своме рођеном.

14. (46). Испии Тор Многомудри прву чашу,  
болест и немоћ напустише тела његова,  
а велике животне силе напунише разум његов и тела.  
Не испии другу чашу Тор Многомудри,  
већ изли Сурицу под корење старог,  
осушеног дрвећа: Храста, Брезе и Јасена<sup>42</sup>...  
И стекоше они силе велике...  
и израсте зелено лишће на крунама њиховим...

15. (47). Овако рече Тор синовима:  
Није ми потребна вечна младост,  
проживео сам дуг живот  
што ми даде Творац Рамха,  
нека ово Дрвеће даје много силе  
вама, синови моји љубљени,  
и свим потомцима Родова ваших...  
у сва времена од Круга до Круга<sup>43</sup>.  
Посадите семена од овог дрвећа  
поред одаја Родова ваших...  
и негујете их, као децу своју...

<sup>42</sup> Храст, Бреза и Јасен – ова света дрвета у Русији се до данас се поштују. У сваком су оличени древни Светли Богови: у храсту – Бог-громодражац Перун, у брези Лада-богородица светлога лика, а у јасену дарежљиви Тарх – Даждбог.

<sup>43</sup> од Круга до Круга – у прадавна времена, када су људи живели по круголету Числобога, рачунање времена мерило се не деценијама и вековима, него Круговима (16 година) и Круговима Живота (144 године), а то је у вези са тим што у употреби није био децимални систем, већ систем са основом 16. После прихватања Јулијанског календара израз „од круга до Круга“, т.ј. 144 године замењен је изразом „од Века до Века“, т.ј. сваких сто година.



16. (48). Од тог времена чувају Родови Велике Расе  
и потомци Рода Небеског  
три Дрвета Живота и Силе велике.  
У тешком часу или о празницима прилазе  
Дрвећу што Животну Силу даје  
и добијају многе силе...  
и прослављају Светле Богове  
и Претке Многомудре, због добрих дела њихових,  
а у славу свих Родова расе Велике...

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

## САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ ПЕРУНОВА КЊИГА МУДРОСТИ

### КРУГ ПРВИ САЊТИЈА 4

1. (49). И упита Перуна Родан<sup>44</sup> Да'Аријски, Кодарад:  
Испричај нам – објасни,  
Боже Вечнопрекрасни,  
зашто многи Волхви  
дају завет ћутања...  
и говоре, да стреме познавању Веда.  
Има ли Истине у завету ћутања?  
Долази ли ћутањем мудри Волхв...  
до безмолвног познања Истине или не?
2. (50). Одговори Кодараду Перун Многомудри:  
Нема смисла у завету ћутања,  
уколико заћутали Древне Веде  
срцем не може да појми...  
и ако у срце његово Древне Веде не продиру...  
Древне Веде само се живом речју упознају,  
и где се чује реч Веда,  
тамо срца почињу да препознају  
њихову Велику суштину...
3. (51). Многи људи мисле,  
да су они који познају све Веде – безгрешни,  
чак и када зло чине...  
Али, ни химне из Мудрости Познавања Светова,  
ни изреке из Мудрости Света Сијања,

---

<sup>44</sup> Родан – избрани старешина неколицине сродних Родова.

ни заклетве из Мудрости Живота<sup>45</sup> ...  
неће спасти оне што зла дела чине...  
о свако ће одговарати за своје безакоње...<sup>46</sup>

4. (52). Свете химне и песме  
неће спасити од Кривде онога  
ко се безвољно препушта обмани,  
ко борави у Свету чари и сопствених привиђања.<sup>47</sup>  
Као што птице напуштају гнездо  
када им израсту крила,  
тако и свете песме напуштају човека  
кад наступи време<sup>48</sup> ...

5. (53). Веде неће спасти оне што не испуњавају  
свој Дуг према Животу<sup>49</sup>  
оне вам показују два пута:  
подвижништво и приношење бескрвних жртви,  
кроз које зналац достиже чистоту...  
и том чистотом одгони грех...  
самоозарен знањем Веда...

6. (54). Силом познавања Древних Веда  
приближава се Душа знајућега свету Праве,  
али ако он обичне плодове Света Јаве жели,  
он носи са собом  
све овде учињено,  
и у Свету Наве окусивши плодове дела својих  
даје одговор за свако своје дело  
и поново иде путем

---

<sup>45</sup> Мудрост познавања светова, Мудрост Света Сијања, Мудрост Живота – три зборника Сањтија – древних ведских текстова које су нам дали Светли Богови из света Праве.

<sup>46</sup> И свако ће одговарати за своје безакоње – овде се говори о Три Суда над човеком после смрти: Први Суд - Суд Савести, када човек даје одговор за земаљска дела својој Савести; Други Суд – Суд Предака, када човек излази пред своје Претке и одговара им, шта је постигао у циљу напретка свога Рода; Трећи Суд – Божји Суд, када Богови процењују какав степен Духовности је достигао човек током свог земаљског живота, и како се научио делању на добробит свог Рода и Рода Небеског у Свету Јаве.

<sup>47</sup> Свет чари и сопствених привиђања – Свет чари, нестварни Свет промењене свести и наопаке перцепције реалности, то је одраз у огледалу Света Јаве; Свет сопствених привиђања, који се зове и Свет Маје представља један од инореалних Светова Тамне Наве, са другачијим просторно-временским размерама. Свет Маје, навејавајући нестварне разнобојне слике одводи човека из стварног Свет Јаве у другачију свест о бивању, што коначно води човека у помрачење ума.

<sup>48</sup> Као што птице напуштају гнездо када им израсту крила, тако и свете песме напуштају човека кад наступи време... – ово песничко поређење указује на то да човек, пре него што почне да приповеда о садржају Веда, мора да осети њихову величину, дубину и целовитост, не само разумом и срцем својим, већ и Душом и Духом. И тек након што се Веде населе у човечијем срцу, а Душа и Дух их прихвате као свој неутуђиви део, тек тада се Веде претварају у света певања, у песму Душе и Духа, рођену да сведочи о великим догађајима прошлости, садашњости и будућности.

<sup>49</sup> Веде неће спасити онога ко не испуни свој Дуг према Животу – проповед ове шлоке говори о томе, да осим Духовног развитка и сазнавања Древне мудрости, човек треба да испуњава свој Дуг према Животу. „Дуг према Животу“ обухвата такве појмове као што је продужење свога Рода, заштита свога Рода и много тога другог.

који му зацрта Рамха Велики<sup>50</sup>...

7. (55). Подвижништва се прихватају  
деца човечија у Свету Јаве,  
а плодови свих дела кушају се у Свету Наве,  
Волхвима, Жрецима и Капенима-Свештеницима<sup>51</sup>  
што се одају подвижништву  
намењени су ти велики Светови...  
Безгрешним подвижништвом сматра се  
одрицање од зла:  
такво подвижништво  
бива и успешно и неуспешно.  
Подвижништвом су зналци Древних Веда  
коначно достигли Безсмртност...
8. (56). Али, постоји и грешно подвижништво...  
Ко од људи у себи држи гнев неправедни  
и поред њега шеснаест порока,  
као и онај који нарушава  
Заповеди Богова и Предака,  
посебно Крвне Заповести,  
у коме се населило тринаест штеточина – тај је грешан.  
А ко има чисту Душу и светли Дух,  
и живи у сагласју са заветима Праотаца<sup>52</sup> својих,  
тај је безгрешан...
9. (57). Гнев неправедни, похота, похлепа,  
заблуделост, жудња, суровост,  
гуњђање, сујета, малодушје, страст, завист,  
гнушање, разврат, жеља за туђим,  
угњетавање, пакост – то су пороци Деце Човечије,  
људи треба да избегавају њих шеснаест...
10. (58). Свако од њих вреба људе,  
желећи да завлада њима изнутра,  
као што ловац вреба дивљач...  
Хвалисавцу, похотљивцу, охоломе,  
злопамтилу, непостојаном,  
ономе ко ускраћује заштиту – њима су урођени ових шест грехова  
које чине људи беззаконити,  
без обзира на велику опасност коју носе...
11. (59). Трка за насладом, непријатељство,

---

<sup>50</sup> ...и поново иде путем који му зацрта Рамха Велики – смислени лик ове шлоке говори о томе да је сваком човеку унапред зацртана судбина и животни пут Духовног развитка. Како ће испунити своје предредбење у животу - то зависи од самог човека и његовог деловања. Слобода избора показује човеку два пута: Духовни пут који га води у Сваргу Пречисту, а кроз Сваргу у Свет Пправе; и Бездуховни (материјални) Пут, који води кроз Тамну Наву у Пакао, да би познао сва своја дела и помисли, и затим поново покушао да крене по Духовном Путу, кроз Свет Јаве.

<sup>51</sup> Капени-Свештеници – кап (х'Аријски) – свето, свети. Капице – свети храм. Капен – свештенослужитељ, старшина храма.

<sup>52</sup> Завети Праотаца – т.ј. укупног, збирног општинског права, сачињеног на основу заповести Светлих словенско-аријских Богова и животног искуства многомудрих Предака наших.

хвалисање својом дарежљивошћу, шкртост,  
тлачење других људи, лаж, славољубље,  
прослављање својих чулних осећања,  
мржња према Лади-супрузи,  
ето девет најгорих непријатеља човекових...

12. (60). Испуњавање заповести,  
Закона Бога-Творца Јединога,  
Закона Рода вашег, праведљивост,  
уздржаност, подвижништво,  
самоодрицање, стидљивост,  
трпљење, постојаност, отсуство зависти,  
приношење бескрвних жртава,  
продужавање Рода, милосрђе, пажљивост,  
изучавање Свете Ра-М-Ха ИНТИ и Древних Веда  
ето шеснаест завета служитеља Вере...

13. (61). Ко учврсти ових шеснаест завета  
тај ће се истицати на целој Земљи;  
ко испуњава три, два, или чак само један од њих,  
тај се сматра самоутврђеним;  
у одрицању од порока Света Јаве,  
и не заблуделости крије се Безсмртност.  
Мудри служитељи Вере  
називају их капијом Истине...

14. (62). У саморазвоју има осамнаест особина:  
уздржаност при делању,  
неделању и усмерености ка циљу,  
обуздавање неправичности, осуђивања, самољубља,  
неизмерних жеља, гнева неправедног,  
малодушја, похлепе, потказивања, зависти,  
злурадости, раздражљивости, непокојства,  
заборавности, брбљивости, самопоуздања.

15 (63). Тако човек постигавши саморазвитак...  
постаје трезвен,  
поседује осам квалитета: праведност,  
способност размишљања,  
способност самоудубљивања,  
способност самоиспитивања, бестрашће,  
часност, целомудрије, сабраност...

15. (64). Будите праведни Душом и Духом,  
Светови на Истини стоје. Њихова врата су Истина;  
јер, речено је да се у Истини крије Безсмртност.  
Одвратити се од грехова,  
обавезно испуњавати завете и заповести.  
Такво понашање, створено Богом Јединим,  
Кроз Истину води у Безсмртност.  
Чувајте људи неизмењеним Свете Списе:

Ра-М-Ха Инту и Древне Веде...

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

## САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ ПЕРУНОВА КЊИГА МУДРОСТИ

### КРУГ ПРВИ САЊТИЈА 5

1. (65). И упита Перуна Громодржца Огњеслав,  
Жрец Великог Храма Инглије, из Рода Светоруса:  
Кажиспричај, Перуне – баћушка,  
шта у будућности чека потомке  
свих Родова Расе Велике и Рода Небеског?  
Каква судбина их чека, после одласка нашег  
у Праву Небеску, Светомудрим Прецима нашим...
2. (66). Одговори Огњеславу Бог Многумудри:  
Послушај ме, Велики Чувару Првобитне Ватре...  
и ви служитељи Богова Свете Расе и Рода Небеског...  
Слично Небеском Ирију<sup>53</sup>  
који дели на поле Сваргу Небеску<sup>54</sup>,  
валике промене донеће  
својим током струја Реке Времена...
2. (67). Измениће свој лик  
Света земља Велике Расе.  
Велико захлађење донеће ветар да'Аријски<sup>55</sup>  
на ову земљу и Марјона ће је  
трећину Године скривати својим Белим Плаштом<sup>56</sup>.  
У то време неће бити хране за људе и животиње  
и почеће Велика Сеоба  
потوماка Рода Небеског с оне стране Рипејских гора<sup>57</sup>,  
које са западних граница штите  
Свету Расенију...
3. (68). И доћи ће они до Великих Вода,  
Океана-мора Западног<sup>58</sup>,

<sup>53</sup> Небески Ириј – Млечни пут..

<sup>54</sup> Пола Сварге – половина видљивог небеског свода.

<sup>55</sup> Ветар да'Аријски – северни ветар који дува од стране Свете Дарије, Северног континента који је постојао у давној прошлости.

<sup>56</sup> Марјона ће је трећину године скривати својим Белим Плаштом – предсказује се снежна зима током три словенско-аријска (четири савремена) месеца. Марјона је Богиња Зиме и самртног мировања Природе.

<sup>57</sup> Рипејске горе – планина Урал.

<sup>58</sup> Океан-море Западно – Атлантски океан.

и пренеће их Сила Небеска<sup>59</sup>  
на земљу Безбрадих људи  
са кожом боје Светога Огња.  
Велики Вођа саградиће у земљи тој<sup>60</sup>  
Храм Трозупца Бога Мора.  
И Ниј – Бог Мора<sup>61</sup>  
слаће им безбројне дарове своје,  
и штитиће земљу њихову од Стихије Зла...  
5. (69). Али, велико изобилје  
замаглиће главе вођа и жреца.  
Велика Лењост и жеља за туђим захватиће њихов разум.  
И почеће они да лажу Боговима и људима,  
и почеће да живе по својим законима  
нарушивши Завете Мудрих Прапредака  
и Законе Бога-Творца јединог.  
И користиће  
Силу Стихија Мидгард-Земље  
за постизање својих циљева...  
И разгневиће они деловањем својим  
Нија – Великог Бога Мора...  
5. (70). И уништиће Ниј и Стихије ту земљу,  
скриће се она у дубинама Великих Вода,  
исто тако, како се у Древна времена  
у дубинама северних вода скрила Света Даарија...  
Богови Расе спашће праведнике  
и Сила Небеска пренеће их на исток,  
у земље људи са кожом боје Мрака...<sup>62</sup>  
а безбраде људе  
са кожом боје пламена Светога Огња  
пренеће Сила Велика у бескрајне земље  
што леже на заласку Јарила-Сунца...<sup>63</sup>  
6. (71). Људи са кожом боје Мрака сматраће  
потомке Рода Небеског Боговима...  
и од њих ће учити многе науке.  
Људи из велике Расе  
саградиће нове Градове и Храмове,  
и научиће људе с кожом боје Мрака  
да узгајају житарице и поврће...

<sup>59</sup> Сила Небеска – Вајтмане и Вајтмаре, Небеске кочије Богова.

<sup>60</sup> У овој земљи – земља у којој се населио словенски Род – Анти, због чега је та земља добила назив Антлањ, т.ј. земља Анта, стари Грци су је звали Атлантида.

<sup>61</sup> Ниј – Бог Мора и Океана. Покровитељ морепловства и риболовства. Подовски Покровитељ Словенског Рода – Анта, које су древни Грци називали Атланти (савремени малоруси, украјинци) и земље Анта – Антлање (ст.гр. Атлантида). Бог-Покровитељ Земље Нија (планете Нептун). Стари Грци су га називали Посејдон, а Римљани Нептун.

<sup>62</sup> Земља људи са кожом боје Мрака – савремена северна Африка, где живе негроидни народи.

<sup>63</sup> Бескрајне земље што леже на заласку Јарила-Сунца – Амерички континент.

Четири Рода Расе Велике<sup>64</sup>  
 смењујући један другог,  
 обучаваће нове Жреце Древној Мудрости...  
 и градиће Трирани- Гробнице,  
 у виду Планина рукотворних, четвоространих...  
 8. (72). Други Родови Велике Расе  
 раселиће се по целој Мидгард-Земљи...  
 и прећи ће с оне стране Химават планина...  
 и научиће људе с кожом боје Мрака<sup>65</sup>  
 Мудрости Света Сијања...<sup>66</sup>  
 Како би они прекинули с приношењем  
 жртава страшних, крвавих,  
 својој богињи – Црној Мајци<sup>67</sup>  
 и Змијама-Драконима из Света Наве,  
 и стекли нову Божанствену Мудрост и Веру...  
 9. (73). Многи из Родова Расе велике  
 разићи ће се по свим крајевима Мидгард-Земље,  
 с оне стране Рипејске горе,  
 и подићи ће нове Градове и Храмове  
 и сачувати Веру Прапредака,  
 и тајне Веде што их дадоше Тарх Даждбог...  
 и други Светли Богови...  
 Многи Родови из Расе Велике и Рода Небеског  
 напасаће безбројна стада животиња,  
 и прелазећи из краја у крај  
 ородиће се са другим Родовима из Рода Небеског...  
 10 (74). Али доћи ће из Света Таме непријатељи Туђинци,  
 и научиће да глагољају Деци Човечјој  
 речи ласкаве, лажју прикривене.  
 И почеће да одводе на странпутицу старе и мале,  
 и кћери Човечије узимаће себи за жене...  
 Мешаће се<sup>68</sup> међу собом...  
 и међу људима... и међу животињама...  
 И почеће да се томе уче  
 сви народи Мидгард-Земље,  
 а оне, који не буду слушали њихове речи  
 и не буду следили дела нечасна Туђинаца,

<sup>64</sup> Четири Рода Велике Расе – у садашње време је научно доказано да су прве четири династије фараона Древног Египта били Бели људи. Код старих Египћана постојало је предање о томе како је девет Белих Богова који су дошли однекуд са севера изградили државу Египат.

<sup>65</sup> На територији Дравидије (древне Индије) у прошлости, све до доласка Аријских племена (х'Аријаца и да'Аријаца) живели су негроидни народи – Дравиди и Наги.

<sup>66</sup> Мудрост Света Сијања – касније је део мудрих изрека из Мудрости Света Сијања ушао у зборник под називом Рг-Веде, које су се сачувале на територији Индије.

<sup>67</sup> Црне Мајке – богиње Кали (санскр. Кали-Ма – црна мајка), којој су се клањали негроидни народи Дравидије (Индије) – Дравиди и Наги.

<sup>68</sup> мешати – спајати се, сливати се, не само на физичком и генетском нивоу, већ и на финијим нивоима.

предаће мучењима и страдањима...  
 11. (75). Неки од њих и у ово време  
 покушавају да проникну на Мидград Земљу,  
 да би чинила своја мрачна дела,  
 да би одводили с пута Сила Светла  
 синове и кћери Расе Велике.  
 Циљ им је да убију Душе Дече Човечије,  
 како никада не би достигли  
 Светли Свет Праве и Асгард Небески,  
 станиште Богова-Покровитеља  
 Рода Небеског и Расе Велике.  
 А такође и Небеске Земље и Сељенија,  
 где стичу покој Светомудри Преци ваши...  
 12 (76). По њиховој сивој кожи  
 препознаћете непријатеље Туђинце...  
 Они имају очи боје Мрака, и двополни су,  
 могу бити жена али и мушкарац<sup>69</sup>.  
 Свако од њих може бити отац, или мајка...  
 Бојама они покривају лица своја,  
 не би ли личили на Децу Човечију...  
 и никада не скидају своју одећу  
 да се не би обнажила звериња њихова нагота...  
 13 (77). Лажју и ласкањем неистиним  
 освојиће они многе крајеве Мидгард-Земље,  
 као што су већ учинили на другим Земљама<sup>70</sup>,  
 у многим Световима у Време  
 прошле Велике Асе<sup>71</sup>,  
 али биће побеђени они,  
 и послани у земљу Гора Рукотворених<sup>72</sup>  
 где ће живети људи с кожом боје Мрака  
 и потомци Рода небеског  
 придошли из земље Бога Нија.  
 И деца Човечија почеће да их уче труду,  
 како би они сами могли да узгајају жита  
 и поврће за исхрану деци својој...  
 14. (78). Али одсуство жеље за радом  
 ујединиће Туђинце,  
 и напустиће они земљу Гора Рукотворених,  
 и раселиће се по свим крајевима Мидгард-Земље.  
 И начиниће они веру своју,  
 и објавити да су синови Бога јединога,

<sup>69</sup> Могу бити жена, или мушкарац – т.ј. хермафродити, код којих се, у зависности од Месечевих мена мењала полна оријентација.

<sup>70</sup> На другим Земљама – на другим планетама.

<sup>71</sup> Велике Асе – Небеске Битке Богова са силама Света Таме, о тој бици Богова сачувана су предања код готово свих народа на Земљи.

<sup>72</sup> Земља рукотворених планина – древни Египат, Земља Пирамида.



и почеће крв своју и деце своје  
да приносе на жртву богу својему,  
да би сачинили крвни савез  
међу њима и богом њиховим...

16. (79). И почеће Светли Богови да им шаљу  
Боготражитеље Многомудре,  
јер немају они ни Духа ни Савести,  
и Туђинци ће почети да слушају њихове мудре речи,  
и чувши, приносиће животе тих божјих људи  
на жртву богу својему....  
И сачиниће они Златнога Бика,  
као симбол своје моћи,  
и клањаће се њему,  
исто као и богу својему...

17. (80). И послаће им Богови... Великог Божјег човека  
који ће љубав донети, али жреци Златнога Бика  
предаће га смрти мученичкој.  
И након смрти његове, прогласиће га за Бога...  
и сачиниће нову веру<sup>73</sup>, саздану  
на лажи, крви и угњетавању...  
И прогласиће све народе нижим и грешнијим,  
и позваће их да се пред ликом њима сазданог Бога  
кају и моле опроштај за дела  
учињена и неучињена....

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

## САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ ПЕРУНОВА КЊИГА МУДРОСТИ

### КРУГ ПРВИ САЊТИЈА 6

1. (81). И рече Волхв Свјатозар,  
из славног Рода Светоруса,  
Перуну Вечнопрекрасном:  
Кажи нам – објасни, Перуне – баћушка,  
шта ће бити са Светом Земљом Расе Велике

<sup>73</sup> Сачиниће нову веру – треба разумети да међу учењем Исуса Христа и оним што сада проповедају савремени хришћани лежи бездан пропасти, у Библији нема чак Јеванђеља од Исуса Христа, постоје само два исправљана сведочанства двојице Исусових ученика: Јеванђеље од Матеја и Јеванђење од Јована, и касније написана два сведочанства ученика јудејца Савла (Павла) – Јеванђеља по Марку и по Луки.

- и с Вером Предака наших?  
 Испричај – разјасни Светли Боже,  
 ако ће доћи тешка времена  
 за Синове Расе Велике,  
 ко ће успети да спасе Свету Земљу Расе...  
 и Потомака Рода Небеског?
2. (82). И рече Бог Многомудри ове речи:  
 Знајте људи, да ће тешка времена...  
 донети ток Рече Времена  
 на Свету Земљу Расе Велике...  
 и Остаће на овој земљи  
 тек Жреци-Чувари Древног Знања  
 и Мудрости Скривене...  
 ...Јер користе људи  
 Силу стихија Мидгард-Земље  
 и уништиће малу Луну  
 и Свет свој прекрасни...  
 И повратиће се тада Сварогов Круг<sup>74</sup>  
 и ужаснуће се људске Душе...
3. (83). Велика Ноћ сакриће Мидгард-Земљу...  
 и Огањ Небески  
 уништиће многе крајеве Земље...  
 Тамо где су цветали прекрасни вртови,  
 простираће се Велике Пустиње...  
 Уместо животворног родног копна  
 шумеће мора,  
 а тамо где су шумели морски таласи  
 појавиће се високе планине  
 покривене вечним снеговима...
4. (84). Људи ће у пећинама почети да се крију  
 од отрованих киша што смрт носе,  
 и почеће да се хране телима животињским,  
 јер ће се сви плодови дрвећа отровима испунити  
 и многи ће људи умрети,  
 пошто их поједу...  
 Затровани водни токови  
 донеће много смрти  
 Деци Велике Расе

<sup>74</sup> И повратиће се тада Сварогов Круг – у овом предказању говори се о догађајима који су се већ догодили у протеклих 13000 година; незнатно коришћење Стихијних Сила Мидгарда довело је до уништења Мале Луне – Фате, чији су огромни комади пали на Земљу, због чега је Земљина оса променила нагиб: за посматрача са Земље Јарило-Сунце је почело да пролази кроз друге Небеске куће Свароговог Круга (зодијачка сазвежђа); дошло је до померања континенталних плоча, што је изазвало моћне земљотресе, ерупције вулкана, цунамије; пропаст Антлање (Атлантиде) и многих других острва; процес уздицања планина, промена климе у смислу захлађења што је примењено у словенско-аријском рачунању година, као године од Великог Захлађења (од В.3.), као на пример: година 1307 од В. 3. одговара години 1998-99 од Христовог рођења.

и потомцима Рода Небеског,  
а жеђ ће донети страдање људима...  
5. (85). И по савету Туђинаца,  
тајно пристиглих на Мидгард- Земљу  
људи ће почети да један другог лишавају Живота...  
ради гутљаја свеже воде,  
ради залогаја чисте хране...  
И почеће они да заборављају Древну Мудрост  
и Законе Бога-Творца Јединог...

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

- велика разједињеност појавиће се у Свету Мидгарда  
и само Жреци-Чувари  
Свете земље Расе Велике  
чувеће чистоту Древног Знања  
упркос губицима и смрти...
5. (86). Али Река Времена поново ће  
током својим донети промене...  
И поново ће отпочети обједињавање  
Родова Расе Велике...  
Објединиће их Древна Мудрост,  
сачувана у певањима  
и предањима народним,  
предаваним од уста до уста  
и записане на камену у Храмовима и Светилиштима,  
и уцртана у Сањтије Велике...  
Многа Мудра Знања  
остаће изгубљена за многе Родове.  
али памтиће они  
који се појаве као Потомци Рода Небеског...  
и нико неће моћи да их победи  
и лиши их слободе...
7. (87). Множина Кругова Живота проћи ће  
Мидгард-Земља по Путу Свароговом,,,  
Деца Човечија поново ће сазидати градове и храмове  
оним Боговима које памте...  
Живот праведан и срећан  
вратиће се на земље Велике Расеније...  
Али жреци Туђинци...  
из храма Златног Бика  
...и жреци убијеног Божјег човека<sup>75</sup>

---

<sup>75</sup> Жреци Убијеног Божјег човека- хришћански мисионари-проповедници, који су користили речи Исуса Христа. У време првих хришћана, Библије, како јединог светог писма још није било,

- зажелеће да им униште мир и спокој,  
јер ти жреци живе од плодова туђега труда...
8. (88). И доћи ће жреци Туђинци  
у земље Расе Велике<sup>76</sup>  
прерушени у трговце и приповедаче  
и лажљиве легенде донеће са собом  
и почеће да уче животу неправедном  
људе Расе Велике  
не знајуће за Зло и Обману...  
И многи људи ће скренути на странпутицу  
павши у мреже Прелести и Обмане,  
и мењаће Свет Праве  
за девет порока:  
распусништво, лаж, самољубље, бездуховност,  
неиспуњавање дуга, лењост и стомакоугађање...
9. (89). И Одрећи ће се многи људи  
Свете Вере Предака својих<sup>77</sup>  
и почеће да слушају речи  
жреца из Туђих земаља  
које су лаж неистинита  
што одводи Децу Човечију  
са пута Сила Светла...  
Времена крви и братоубистава  
донеће Туђинци жреци  
на просторе земаља Расе Велике<sup>78</sup>  
и почеће да обраћају људе у веру своју...
10. (90). Људи Расе молиће  
за помоћ жреце Туђинце,  
што служе Туђим боговима  
и богу Света Таме...  
И жреци убијеног Бшжјег човека,  
с лажљивом срдачношћу почеће да их теше,  
и завладаће Душама њиховим,  
и богатством Деце Човечије...

проповедници су користили различита апокрифна Јеванђеља за постизање себи корисних циљева.

<sup>76</sup> И доћи ће жреци Туђинаца у земље Расе Велике – ово предсказање изравна говори о христијанизацији Европе и Руских земаља.

<sup>77</sup> И одрећи ће се многи људи Свете вере Предака својих – хришћански мисионари-проповедници нису позивали народе Велике Расе да из безверја приђу Вери, него да се одрекну Рођених Својих Светлих Богова и Предака и да прихвате свеби туђег Бога. Такво одрицање се назива издајством, а издаја је најстрашнији грех. Тим пре, што је и сам Исус говорио, коме је намењено његово учење – „... Послан сам само изгубљеним овцама Дома Израилјева.“ (Библија, Еванђеље по Матеју, гл. 15. ст. 24.).

<sup>78</sup> - Времена крви и братоубистава донеће Туђинци жреци на просторе земаља Расе Велике овде се говори о употреби старог принципа: „завади па владај“, словенско-аријским Родовима који живе у западној Европи наметало се римско (католичко) хришћанство, а онима који су живели у источној Европи и у Русији – византијско (ортодоксно, т.ј. православно) хришћанство, после чега су народи Расе Велике почели да гаје мржњу једни према другима.

И прогласиће људе Расе Велике за робове бога,  
кога су сами убили...  
И говориће им  
да је страдање оно што је неопходно,  
јер страдајући ће бога угледати...  
11. (91). Седам Кругова Живота скриваће Тама  
земље Родова Расе Велике<sup>79</sup>...  
Многи ће људи погинути од метала и огња...  
Тешка ће времена настати  
за народе Мидгард-Земље,  
брат ће устати на брата, син на оца,  
потећи ће реке крви<sup>80</sup>...  
Мајке ће убијати  
своју нерођену децу...  
Глад и духовна пустош<sup>81</sup>  
замутиће главе многих људи из Расе Велике  
и изгубиће они веру у правду и истину...  
12. (92). Но, неће допустити Бог-Творац Једини  
и Род Небески погибелъ Расе...  
Поновно уздизање Расе Велике  
и буђење Духа-покровитеља  
синова Рода Небескога  
донеће Бели Пас<sup>82</sup>,  
кога ће Богови послати  
на Свету земљу Расе Велике...  
Очистиће се Света земља  
од хиљадугодишњег ропскога ига непријатеља Туђинаца  
који на жртву приносе

<sup>79</sup>Седам Кругова Живота скриваће Тама земље Родова Расе Велике – Могуће је да се у овом предсказању говори о насилном покрштавању руских земаља године 6496 (988 г.н.е.). Седам Кругова Живота износи 1008 година, јер један Круг Живота има 144 године. Време владавине Таме трајало је од године 6496 до 7504 године, т.ј. до 1995-96. године. Овде треба имати у виду да је Нова година раније почињала у септембру, и да је то променио Петар I. Управо последње године владавине Сила Таме (1995-96.г), у Русији су одржани избори, изабрани су градоначелници и губернатори, Државна Дума и Савет федерације, а избори су се завршили бирањем управника – Председника. После тамне ноћи, рано или касно наступа зора, после које своја права преузима Светли Дан.

<sup>80</sup>Брат ће устати на брата, син на оца, реке крви ће потећи – и овде се говори о примени древног принципа: „завади па владај“, само не више међу народима, него на распиривање грађанских ратова унутар једног народа. Ово је наставак библијског: „Не мислите да сам дошао да донесем мир на земљу; нисам дошао да донесем мир, него мач; јер, дошао сам да раставим човека са оцем његовим, и кћер са мајком њеном, и снаху са свекрвом. Јер непријатељи човеку су – укућани његови.“ (Библија, Јеванђеље по Матеју, гл. 10, ст. 34-36.).

<sup>81</sup>глад и духовна пустош – ово предсказање вероватно говори о перузимању власти у Русији од стране атеиста-большевика, о њиховом организовању вештачке глади у Поволожју, у Украјини и Белорусији двадесетих и тридесетих година 20. века. Планско уништавање храмова, светиња, свештенослужитеља и верујућих људи независно од вероисповеди и конфесионалне припадности.

<sup>82</sup>Називи појединих година у циклусу година Числобога понављају се сваких 144 године. Година Белог Пса у наше време одговара години 1992-1993.

крв и тела деце своје,  
 и лажју и удвориштвом неистиним  
 трују Душе деце Рода Небеског...  
 13. (93). Феникс Небески<sup>83</sup> показаће  
 Врховноме Жрецу Првобитног Огња  
 сина Жреца Леса, из Рода Тролуних,  
 и васпитаће Врховни Жрец у њему  
 Мудрог Великог Жреца  
 коме ће помагати Светли Богови...  
 И обновиће Велики Жрец  
 Древну веру Прапредака  
 на Светој земљи Расе Велике...  
 и изградиће Храмове Веде,  
 Кумирине и Светилишта  
 да би сви Родови Расе Велике  
 и потомци Рода Небеског  
 препознали Древну Мудрост и живот истинити...  
 14. (94). И познаће слуге Таме, да им је дошла погибелъ...  
 и клеветаће Великог Жреца...  
 и одвраћаће ученике и ближње његове,  
 богатством неизмерним и блаженствима порочним...  
 Како не би они достигли  
 Духовне висине Света Праве,  
 већ били робови вечни Света Таме...  
 И чиниће све,  
 не би ли погубили Великог Жреца,  
 да се не би обновила Древна Мудрост  
 и Вера Прапредака на Светој Земљи Расе...  
 15. (95). Силе таме настојаће свим силама  
 да се никад не упали Света Ватра  
 пред Ликовима и Кумирима Богова  
 и Светомудрих Предака ваших...  
 Туђинци ће почети да хушкају  
 једне народе на друге, позивајући их на ратове,  
 како би убијали они једни друге  
 ради владања над земним богатствима...  
 Но та ће богатства, по окончању рата,  
 увек допасти Туђинцима...  
 15. (96). Милионе живота однеће бесмислени ратови  
 да угоде жељама Туђинаца,  
 јер, што више буде ратова...  
 и смрти међу Децом Човечијом,  
 тим више богатстава  
 ће стећи посланици Света Таме

<sup>83</sup> Феникс небески – ова година у наше време одговара години 7478 (12978) или 1969-1970 г.

и овладаће утицајем на умове<sup>84</sup>  
многих из Расе Велике...  
Тамне силе ради постизања својих циљева  
примениће чак и Фаш-разрушитељ<sup>85</sup>  
и Ватрене Печурке<sup>86</sup> што смрт носе  
уздићи ће се над Мидгард Земљом...

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

## САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ ПЕРУНОВА КЊИГА МУДРОСТИ

### КРУГ ПРВИ САЊТИЈА 7

1. (97). Говорио је Перуну Ведамир, ратник из Рода х'Аријског  
ове речи: Кажи нам, разјасни, Ти,  
Светли Вођо наш, да ли ће Велики Жрец  
спасити Свету Веру Прапредака...  
на Светој земљи Расе Велике од непријатеља Туђинаца?  
Ово Те питам зато  
што смо рођаци ми и Род Тролуних...
2. (98). Одговори Светли Бог ратнику:  
Послушај Ме, Добри Јуначе.  
Тешка судбина намењена је Великоме Жрецу...  
Око њега ће бити људи који не разумеју,  
јер ће Древна Мудрост постати неразумљива  
за многу Децу Човечију<sup>87</sup>

<sup>84</sup> И овладаће утицајем на умове – у данашње време, утицај на ум људи се спроводи кроз средства масовних комуникација: биоскоп, радио, телевизија, новине, журнале и светске рачунарске мреже.

<sup>85</sup> Фаш-Разрушитељ – плазмено, нуклеарно или термонуклеарно оружје. На пример, у древном епу „Махабхарата“ спомиње се неко оружје које по ефекту подсећа на Фаш-Разрушитељ, а чија примена изазива блесак „светао као 10 000 Сунаца у зениту“. Употреба тог оружја је заиста ужасна по свим својим последицама јер убија све што је живо. Довољно је упоредити слику нуклеарних проба са тим одломком о „хиљадама Сунаца.“

Наравно, након упознавања са „Махабхаратом“ и „Сањтијама Перунове Веде“ намеће се аналогија између епизода описаним у њима и експлозијама нуклеарних бомби у Хирошими и Нагасакију (Јапан) 1945. године.

Оружје које је описано у индијском епу „Махабхарата“ има неколико назива, и све његове разноликости поседују уистину незамисливу рушилачку моћ – могу да „сагоре цео овај свет.“

<sup>86</sup> Ватрене Печурке – нуклеарне и термонуклеарне експлозије.

<sup>87</sup> јер ће Древна Мудрост постати неразумљива за многу Децу Човечију - нераумевање Древне Мудрости од стране људи повезано је, у основи: са променом алфавета, писменог и усменог језика; са додељивањем нових облика и значења старим речима; са извртањем древне истине како би послужила тренутним потребама; са уништењем рођених речи и увођењем страних на њихова места итд.

- из Родова Расе Велике и Рода Небеског...  
 И његов задатак, да растумачи људима  
 основе Древног Знања и смисао Ликова Руна  
 сачуваних у Законима Бога-Творца Јединог...
3. (99). Велика Жрица донеће Нови Живот  
 на просторе Свете земље Расе,  
 и сви Родови Расе Велике  
 и сви потомци Рода Небеског познаће  
 Животворну Светлост Древне Мудрости  
 коју чувају Жреци Великог Храма Инглије...  
 Срећу и Живот Праведни  
 утврдиће она по целој земљи Расе  
 да би Светска Светла Душа ЦИВЕ<sup>88</sup>  
 нашла себи склониште  
 у срцу сваког човека  
 из Рода Небеског и Расе Велике, почевши  
 од обновљеног Асгарда Иријског...
4. (100). Поново упита Перуна  
 Ведомир-Ратник из Род х'Аријског:  
 испричај-научи нас, Светли Вођо,  
 како ће се родити Велика Жрица?  
 Из којих Родова ће бити њени родитељи?  
 И како ће Светло Мудрости древне  
 озарити сав Свет Мидгард Земље?  
 Одговори Перун ратнику Рода х'Аријског:  
 послушај, ратниче, Моје речи,  
 кад Врховни Жрец Првбитног Огња оконча  
 четрнаестогодишњу обуку ...  
 сина Жреца Леса, из Рода Тролуних,  
 прогласиће га за свог посинка и наследника  
 и провешће га кроз Три Посвећења...
5. (101). У дан Великог Празника  
 позваће к себи Светли Богови  
 и Многомудри Преци  
 Врховнога Жреца Првбитног Огња,  
 јер ће у потпуности испунити  
 послаће своје на Мидгард-Земљи...  
 Нови Врховни Жрец, из Рода Тролуних,  
 отпочеће своје дело ходећи из Града у Град,  
 проповедајући Древну Мудрост Вере Прапредака,  
 и исцељујући болесне и Душом и телом...
- .....
6. (102). Вративши се у Асгард Иријски  
 позваће к себи ученике,

<sup>88</sup> Светска Светла Душа Циве – Цива – Дева Жива, Богиња Светлих Душа човечијих, покровитељица Расе Велике и потомака Рода Небеског.



и учиће их Основама Древне Мудрости,  
и почеће да гради Храмове  
Древне Вере прапредака  
Расе Велике и Рода Небеског...  
И када дође време,  
привешће Врховном Жрецу  
чертнаестогодишњу кћер Велике Ведуне,  
из Рода Поново дошавших,  
да би изучавала Мудрост Древну сакривену...  
И почеће да подучава Велики Жрец  
кћер Велике Ведуне Скривеноме Знању,  
и из ње ће васпитати Жрицу Белог Храма...  
7. (103). И мајка њена, Велика Ведуна,  
почеће да исцељује Душе и васпитава децу  
Родова велике Расе и Рода небеског...  
И окружиће Врховни Жрец  
кћер Велике Ведуне бригом и љубављу,  
и штитиће је од слугу Света Таме,  
да не би они завладали душом њеном,  
и да не би скренули кћер Велике Ведуне  
на пут тамни и бездуховни,  
што води људе у пропаст Пакла  
што лежи у дубинама Света Наве...  
8. (104). Јер, знају слуге Света Таме  
да ће кћер Велике Ведуне  
окожена бригом и љубављу Великога Жреца  
родити прекрасно Дете  
које ће постати Велика Жрица,  
Спаситељка Свете земље...  
и свих Родова расе Велике,  
и потомака Рода небеског...  
У Свету Годину<sup>89</sup>  
треба да се роди то Дете,  
јер од тог времена будућој Великој Жрици  
помагаће и служиће  
сви Богови Рода Небеског...  
10. (105). Сама Мајка Влажна Земља...  
даваће јој храну,  
а Небеска Крава Зимун  
појиће је својим млеком...  
Гамајун – Птица Чаровита  
певаће Великој Жрици о Сачуваној  
Древној Великој Мудрости...

---

<sup>89</sup> Света Година – према Круголету, циклусу година Числобога, свака шеснаеста Година у Кругу Живота је Света.

Сам Бог Вишњи<sup>90</sup> чуваће њене снове,  
А Лада-Мајчица<sup>91</sup> дању ће је од Зла чувати...  
Макош-Мајчица<sup>92</sup> биће јој дадила,  
а Бог Кришњи<sup>93</sup> на свирали ће јој свирати...

10. (106). Но окупиће се Силе Таме  
и зажелети да униште то Дете,  
како би нестали Древна Знања, Руне  
и Мудрост притајена у Вечности...  
Јер њихов велики циљ  
је не допустити рођење Велике Жрице,  
и они ће се свим силама трудити  
да се она никада не роди...  
И почеће да опкољавају слуге Света таме  
мајку будуће Велике Жрице  
лажју и лаксањем великим...

11. (107). И позиваће мајку  
будуће Велике Жрице  
на Велика Празновања,  
где се поштују лаж и бездуховност,  
где су празност и самољубље норма,  
где непоштење и порочност боготворе...

Тамне силе слаће  
кћери велике Ведуне  
удворице и саблазнатеље  
да би оклеветали Великог Жреца  
и Древну Веру Прапредака...  
12. (108). Све Мрачне силе устремиће се на то  
да раздвоје Великог Жреца  
од кћери Велике Ведуне,  
јер Силе таме знају  
да, ако их раздвоје,  
велик и губитак и нерађање Велике Жрице  
довешће до смрти Великога Жреца...  
јер његово је послање да васпита Велику Жрицу...  
Али он ће се поново родити један Круг Година<sup>94</sup> касније,

<sup>90</sup> . Бог Вишњи – Бог-Заштитник наше васељене у Свету Наве, отац Бога Сварога. Бог-покровитељ куће ФИНИСТА у Свароговом Кругу

<sup>91</sup> Лада-Мајчица (Мајка Сва) – мајка небеска, Богородица, Мајка Већине Богова Велике Расе, Богородица – Заштитница Велике Расеније (словенско-аријских територија) и куће Лоса у Свароговом Кругу.

<sup>92</sup> Макош-Мајчица – небеска Богородица, Богиња срећног усуда. Заједно са ћеркама Срећом и Несрећом управља Судбинама људи и Богова, плетући Нити Судбине. Богиња-Заштитница ткања и рукодеља, а такође и Заштитница куће Лабуда у Свароговом Кругу. Словенско-аријски назив сазвежђа Великог Медведа је Макош, тј. Мајка **ковша**

<sup>93</sup> Бог Кришњи – Бог-Покровитељ Древне Мудрости. Бог који управља извршавањима Обреда и Празника, који води рачуна да не буде крвавих жртвоприношења. Бог-Покровитељ куће Бика у Свароговом Кругу.

<sup>94</sup> Круг Година – 16 година.

и то ће бити последње време владавине Сила Таме,  
у свим крајевима Мидгард-Земље...

13. (109). Свеуништавајући Огањ Одмазде Сила Светлости  
сагореће слуге Света Таме

и све потомке непријатељских Туђинаца  
који су бездуховном пустоши испунили  
читав Свет Човечији...

носећи на стеговима својим:

лаж и пороке, лењост и суровост,  
жељу за туђим и похоту,  
страх и неувереност у сопствене моћи...

и то ће бити Велики Крај Света  
за врагове – Туђинце  
придошле из Тамнога Света...

И настаће Крај Времена Таме  
за све Родове Расе Велике  
и потомке Рода Небеског...

14. (110). Упамтите славе вредни Жреци Богова  
Расе Велике и Рода Небеског,  
и Ви, Ведуни сребрних власи,  
и Ви, Волхви Многомудри, речи моје...

Исцртајте Руње на Сањтијама  
и на каменовима у Храмовима и Светилиштима вашим,  
да би памтили Потомци ваши о тешким временима,  
које ће донети Река времена  
на брзим валовима својим,,,  
и били спремни за тешка искушења...

15. (111). Ако Потомци Родова ваших сачувају у памети ове речи  
и окупе многе Силе у заштиту

Вере Мудрих Прапредака,  
ништа неће спасити непријатеље Расе Велике и Рода Небеског,  
од поражавајуће Ватре Одмазде Сила Светла...

Јер ко ће од Деце Човечије  
ићи путем Светлих Сила, тај ће бити спасен, а онај  
ко се упути путем Сила Таме – погибелъ ће стећи...

16. (112). По вољи Бога Сварога<sup>95</sup>, Оца Мојега,  
испричао сам вам: о Вечним Законима Устројства Света,

и о Великим Искушењима током Свароговог Круга,  
и деведесет девет кругова Живота<sup>96</sup>  
које ће се у будућности догодити на Мидгард-Земљи...

Ово Велико Предодређено треба да испуните  
Ви и потомци ваши, да би се по реду догодило све

<sup>95</sup> Бог Сварог – Бог Небеске чистоте Света Јаве, Бог-Покровитељ Вирија (словенско-аријског рајског врта), Небеског Асгарда (Града Богова) и куће Медведа у Свароговом Кругу.

<sup>96</sup>Током Свароговог Круга и Деведесет девет Кругова Живота – Сварогов Круг обухвата велики период времена 25920 година, а Деведесет девет Кругова Живота (99\*144) – 14256 година. Укупан временски период износи 40176 година

што је унапред зацртао Велики Рамха,  
на површини сјајних таласа Реке времена,  
о чијем испуњењу се стара Числобог...

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

## САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ ПЕРУНОВА КЊИГА МУДРОСТИ

### КРУГ ПРВИ САЊТИЈА 8

1. (113). Обрати се Перуну Многомудром Скифадије,  
Жрец Храма Цветка Папоротника, из Рода Расена:  
Кажи нам, објасни, Мудри учитељу,  
које то силе терају Туђинце  
да напусте своју дедовину у Свету Таме  
и доводе их нама, на Мидгард-Земљу?  
Одговори Жрецу Бог Многомудри:  
Туђеземци су похлепни на све што је туђе,  
што им не припада...  
Они мисле само о власти  
над свим Световима, о освајању имања  
и творевина Светлих Светова...
2. (114). Циљ Туђинаца је нарушавање склада  
који царује у Свету Светлости...  
и уништавање Потомака Рода Небеског  
и Расе Велике, јер само они могу да пруже  
достојан отпор Силама Мрака...  
Слуге Света Таме сматрају  
да само њима треба да припадају сви Светови  
које је саздао Велики Ра-М-Ха...  
и стигавши на цветне Земље,  
они настоје да Децу Човечију науче Похлепи,  
јер Похлепа убија Познање,  
а када је Познање убијено – Стид гине...
3. (115). Кад је Стид убијен, Истина страда,  
с погибјом Истине и Срећа ће погинути...  
Кад је Срећа мртва, Човек гине,  
а ако погине Човек, онда ће свим његовим богатством  
слободно завладати Туђинци...  
Они богатство сматрају својим највернијим ослонцем,

и свој Свет граде на богатству...  
У Свету Таме жиће је доступно само онима  
који имају богатство, а неимајући човек  
је као мртац у пустињи...

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

4. (116). Они од људи отимају иметак,  
уздајући се у Силу Обмане своје...  
Знајући, да ако од људи отму ослонац и Веру,  
циљ Живота и слободу Духа<sup>97</sup>,  
тима ће и саме људе погубити...  
Деца Човечија у таквом положају у Свету Јаве  
слободно бирају пут смрти  
и оружје своје управљају  
против Туђинаца – зликоваца,  
јер боље је прихватити славну смрт,  
у праведној бици са непријатељима Туђинцима,  
него покорити се непријатељу...

.....

5. (117) Људи слаби Духом или губе расуђивање,  
или под власт Туђинаца-непријатеља падају,  
други пак у жудњи за стицањем  
Туђинцима иду на услужење...  
Несрећа таквих заблуделих људи гора је од смрти,  
јер је Смрт, сагласно Закону,  
Вечни пут Света  
и нема никога у Свету Јаве ко живи  
да би Смрт могао превазићи<sup>98</sup> ...

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

6. (118). Непријатељи Туђинци Децу Човечију  
воде у безумље, и људи  
све више губећи расуђивање

---

<sup>97</sup> Слобода Духа – т.ј. слободно Духовно развиће, сагласно упутствима Рођених Светлих Богова и Предака, а не туђих учења. Неприхватање свакојаким живописних, али ипак туђих путева развитка, који воде не само физичком већ и духовном ропству.

<sup>98</sup> Нема никога у Свету Јаве ко живи, да би смрт могао превазићи... – у овој шлоки говори се о томе да је сваки облик живота у Свету Јаве подчињен васељенским законима светоустројства. И како год да човек покушава да обмане себе и друге, и да побегне од утицаја васељенских закона устројства света, ти закони дејствују и ступају на снагу увек кад дође њихово време.

поступају сурово...  
 До нарушавања Закона Крвних  
 долазе људи у својим злоделима,  
 а за кривце Крвног мешања  
 Пакао ће отворити своје широке двери<sup>99</sup>...  
 ... И ако човек не одгурне све то,  
 и ако се не пробуди  
 онда ће се право у Пакао отправити...  
 и Богови му неће помоћи,  
 јер сам он свој Пут бира<sup>100</sup>...

7. (119). Буђење човека је само у Познању,  
 и око Познања спасиће га...  
 Достигавши Познање  
 Дете Човечије поново ће погледати Веде  
 и поново дуг његов постаће  
 стремљење духовном Животу  
 а главном од свих активности постаје Савест<sup>101</sup>...  
 Савест стекавши, он мрзи све што је зло,  
 од тога Савест постаје крепка,  
 и човек гради своју Срећу,  
 у Срећи и сам се човек гради...

8. (120). Спољни људи, увек искусни у делима својим  
 и постојани у дугу према Роду...  
 Не мисле на незаконито и не поступају грешно.  
 Безсавесни или неразумни људи,  
 било да су мушкарци или жене,  
 не успевају да испуне свој дуг према Боговима и Роду  
 и постају налик Туђинцима...  
 ... Они у којима има Савести,  
 поштују Богове и Претке своје,  
 и усмеравају се они ка Безсмртности, а не у свет паклени...

9. (121). Ко од Деце Човечије  
 од безумља у јарост упавши  
 почне да прети, и ко доброга почне мрзети  
 тога ће као Туђинца – СИВИМ  
 и презреним назвати људи<sup>102</sup>...

<sup>99</sup> за кривце Крвног мешања Пакао ће отворити своје широке двери - казна за мешање крви у Свету Јаве су деградација, изрођивање и нестанак целе гране датог Рода. А после смрти душе, које су починиле тај велики грех доспевају у Пакао.

<sup>100</sup> Богови му неће помоћи, јер сам он свој пут бира – човеку је дата слобода избора, и Богови помажу човеку само онда када он иде по узлазном Духовном Путу, а ако човек изабере бездуховни пут материјалног наслађивања самим тим он се одриче помоћи Светлих Богова.

<sup>101</sup> ...а главном од свих активности постаје Савест - Када савест постаје главна од свих човечијих активности наступа Духовни развитак човека. Живећи по Савести, човек је способен да испуни све заповести Богова и Предака, ма колико да их је, јер је Савест виша од свега осталог.

<sup>102</sup> тога ће као Туђинца СИВИМ и презреним назвати људи... – при преводу са х'Аријске рунике на руски језик морало се у овој шлоки прибећи изразу „серий“ уместо древне рунске речи –караена, т.ј. који нема Светло у Души својој, јер су у време совјетске власти сивима називани бездуховни и

Ко, научен од Туђинаца,  
 у заблуди и похлепи  
 тежи да добрим људима отме Срећу,  
 тај, не владајући собом, неће обуздати гнев,  
 и ни сам неће дуго Срећу задржати,  
 јер све богатство скренулих са Пута Светлости  
 допашће Туђинцима.  
 10 (122). И радощћу ће се напунити срца свих Сила Тамних  
 када Деца Човечија  
 слушајући лажљиве речи Туђинаца  
 скрену са Пута Светлог...  
 И пођу путем нечасним  
 гомилајући блага матарјална а не Духовна,  
 по вољи непријатеља Туђинаца,  
 и тиме водећи своје Родове у погибел<sup>103</sup>...  
 И знају непријатељи Туђинци  
 да ће сва блага неправедна  
 и од добрих људи отето богатство  
 помутити Разум људски  
 и да ће људске Душе постати неосетљиве...  
 11. (123). Децо Родова Човечијих,  
 не слушајте речи Туђинаца,  
 јер оне су лажљиве и хоће да погубе Душе ваше,  
 да не би доспеле у Асгард Небески,  
 већ да би вечно лутале у Тами непробудној...  
 ... Не допуштајте Туђинцима да приступе кћерима вашим,  
 јер саблазниће оне кћери ваше  
 и покварити душе њихове чисте,  
 и Крв Раса Велике погубиће,  
 јер први мушкарац у девојци  
 оставља Отисак Духа и Крви<sup>104</sup>...  
 12. (124). Туђиначки лик у Крви  
 из Деце Човечије Светли Дух изгоне,  
 а мешање крви води погибелји...  
 и сав Род се изрођује и нестаје  
 не имајући здравога потомства  
 јер неће бити унутрашње Силе

---

бесавесни људи који су живели од плодова туђега рада, т.ј. паразите. До сада постоје изрази: сива личност, сиви капитал, сива маса итд.

<sup>103</sup> водећи Родове своје у погибел<sup>103</sup> – утицај савремених средстава масовне комуникације на умове људи, посредством емитовања искривљених, морлно искварених, лажних информација подрупрних полу-истинама, довео је до тога да је становништво Руске државе престало да поштује древне Родовске и Крвне заповести, изгубило природне оријентире и, као последица тога, народ се изродио и почео да изумире, сваке године бројност становништва смањује се за милион.

<sup>104</sup> Први мушкарац у девојци оставља Образе Духа и Крви – т.ј. први мушкарац који је нарушио девичанство девојке постаје једини отац све деце коју ће она родити у свом животу, независно од тога да ли ће он и даље живети с њом или не, и колико мушкараца ће она променити током целог свог живота.

која убија све бољке и болести  
које ће донети на Мидгард-Земљу...  
Туђински непријатељи који долазе из Тамнога Света...

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

13. (125). Не слушајте поуке врагова-саблазнитеља  
и не дајте се завести њиховим лажним обећањима...

Непријатељи Туђинци не знају за саосећање,  
ни према Деци Човечијој из Рода Небеског,  
ни према бићима сличним себи,  
јер свако ко је дошао из Света Таме  
или његов рођени потомак  
на Мидгарду или било којој другој Земљи,  
мислиће само о нерадном животу,  
користећи туђи труд  
и поверење Деце Човечије...

14. (126). Обманом и преваром, и лажју неистинитом,  
Туђинци освајају поверење људи.

Хвалећи се пријатељством са старцима Рода,  
они лажима везују Децу Човечију...  
и прљају Душе њихове чисте  
и уче их делима нечасним...

Непријатељи Туђинци своју животну похотљивост  
називају – Насладом, а рођење чеда – порочним безумљем,  
и позивају децу Човечију  
да не испуњавају предачке традиције...

15. (127). Децо Човечија из Родова Велике Расе  
и Ви, потомци Рода Небеског,  
будите чисти Душом и Духом,  
и нека Чиста Савест  
буде мерило ваших дела...

Истерујте из свих крајева ваших  
непријатељске Туђинце и све њихове потомке,  
или ће они својом Бездуховношћу погубити  
Светле Душе ваше  
и порочним делима погубити тела ваша,  
и користиће вас и потомке ваше  
у делима својим мречним,  
а са синовима и кћерима вашим  
угађаће плоти својој...

.....  
.....  
.....



16. (128). Онај од Вас и потомака Ваших  
ко буде памтио све ово  
и ко буде из Свете земље Расе Велике  
Туђинце непријатеље и потомке њихове изгонио,  
тај ће бити истинити Спаситељ и Заштитник Рода својега  
и свих Родова Расе Велике и Рода небеског...  
А онај, који почне да слуша  
лажљиве речи Туђинаца...  
и да им даје кћери своје  
или почне да узима кћери Туђинаца за сина својега,  
тај је одпадник од Рода Човечијега  
и неће му опростити Богови Светли  
ни Род небески у све дане без остатка...

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

## САЊТИЈЕ ПЕРУНОВЕ ВЕДЕ ПЕРУНОВА КЊИГА МУДРОСТИ

### КРУГ ПРВИ САЊТИЈА 9

1. (129). И упиташе Перуна Ггомодржца  
Жреци – Чуvari Путева  
што воде кроз Звездану Капију<sup>105</sup>:  
Испричај нам, Мудри Учитељу,  
шта се то дешава у Сварги великој,  
о зашто су се многе капије у Макош и Раду<sup>106</sup>... затвориле?  
И не сијају Кристали Кретања,  
а Круг од зарбина угасио се већ получетврт<sup>107</sup>...  
Игле Небеске<sup>108</sup> изгубиле су боју  
и сада од многих Вајтмара  
не слушамо одговоре на зов многодољни<sup>109</sup>...

<sup>105</sup> Звездана Капија: назива се и Капија Међусветја (пролаз између Светова). То су веома сложени енергетски комплекси, постављани на нарочитим светим местима где се могу мирно, без штете по околну Природу користити гравитациони или просторно-временски спин-торзиони системи у циљу премешања међу Земљама и Световима. Померање у времену и простору подразумева постојање бар две Капије Међусветја, оне у коју човек улази и оне на коју излази пошто је стигао на потребно место.

<sup>106</sup> Макош и Рада – словенско-аријска сазвезђа. Макош – Велики Медвед, Рада – Орион.

<sup>107</sup> Получетвртина – древна мерна величина која одговара 2/16 Круга (45 степени).

<sup>108</sup> Игле Небеске – Сеистемски комплекси међузвездане везе и космичке навигације.

<sup>109</sup> Зов многодољни – доља, древна словенско-аријска временска мера, једнака је 72 тренутака. (1 секунда има 2488,32 тренутака).

2. (130). Одговори Перун Многомудри:  
Знајте, Чувари Капија Међусветја,  
у Сварги се Велика Аса<sup>110</sup> одвија,  
у Макоши, у Ради, у Свати и у Раси  
сада се бије Велика Битка,  
у њој су са Туђим ратницима Пакла  
Светли Богови из Пправе  
ступили у жесток окршај...  
Сваргу Велику бране они...  
и Свет чисте, део по део<sup>111</sup>,  
од ратника Мрака, из Тамнога Света...

3. (131). Од тих злих непријатеља  
што су цветне Земље у прах претварали,  
што су проливали крв невиних створења,  
не штедећи нигде ни мале ни старе...  
Зато су се многе Капије затвориле,  
да не би непријатељи Туђинци доспели  
на Светле земље Сварге велике...  
и да их не би стигла судбина Троаре  
- која је у Ради Пресветлој  
Мудром Љубављу Светове озарила...

.....  
4. (132). Сада је Троара пустиња, без Живота...  
Круг са много Капија распарчан је на комаде,  
на многе Игле планине су обрушене...  
и пепео пожаришта шири се на седам сажењи<sup>112</sup>...  
Исти такав призор, тужан и суморан,  
видео сам у Аркољни, на Рути-Земљи,  
што некада сијаше у Макоши Светлој...

.....  
Капије Међусветја сад су истопљено камење...  
Игле Небеске – прах крај пута...

5. (133). Свуда су рушевине Великих Светилишта,  
и Градови су порушени силним пламеном  
који се подиже од Руте до неба...  
Нема више Живота у тој Земљи без Сунца,  
нема ни растиња, ни птица, ни животиња...

.....  
.....  
Само ветар пепео разноси по долинама

---

<sup>110</sup> Велика Аса – Велики рат светлих Небеских Богова из Света праве са Тамним Силама придошлим из Пакла.

<sup>111</sup> део по део – заправо, исечак по исечак зодијачког звезданог круга, гледано са Земље, у различитим правцима.

<sup>112</sup> Седам сажењи – сажењ је најстарија словенско-аријска мера за дужину. Износи 213,36 цм. Седам сажењи износи око 15 метара (1493,52 цм).

и засипа клисуре међу планинама...  
Суморно је и тихо у том Свету развалина  
где је некада свуда Живот бујао...

6. (134). Фаш – разрушитељ испарио је реке, мора,  
а небо су прекрили црни облаци,  
кроз смрад непрозирни светли зрак не пролази...  
... и Живот се у тај Свет никада неће вратити...

.....  
.....  
То се догодило са многим Земљама,  
где су боравили непријатељи из Света Тамнога...  
Њих су привлачили богатства у недрима  
тих Земаља прекрасних...

Ласкањем стекавши поверење житеља,  
затровали су људе међусобном мржњом...  
Тако су у тим световима настали ратови...

7. (135). Након што су ратови окончани,  
преживеле су озрачили **цираном**...

И људи су изгубили Свест и Слободу  
те су по наређењу непријатеља Туђеземних  
богатства своје Земље добављали...  
А када на тим Земљама више није било богатстава  
и кад су утробе Земаљске до краја исцрпљене  
тада су непријатељи уништили све људе  
и одвезли све што су на тим Земљама сакупили...  
А на Земље из којих су Туђеземце протерали,  
на њих су они Фаш-разрушитељ управљали...

.....  
.....  
.....  
8. (137). Да би поново био установљен Круг од **зарбина**  
и поново засијала Спирала Међусветја  
Ви, извуците Кристале Кретања,  
и на делу где им је зрак згаснуо на полчетвртини...  
Уместо кристала Кретања Сварге,  
који стоје на рубовима кућа Сварогових  
установите Кристале Инглије...  
Светлост Иних светова пројављен у Нави  
светлеће у кристалима Инглије...  
и сијајући моћним зраком  
он ће васпоставити светлост **зарбина**...

9. (137). Чим се круг од **зарбина** пред вама  
пројави равномерним сјајем  
поново промените кристале као што је било  
јер ће вам се иначе отворити – Иномирје...

Знајте, погибелна је Светлост Иномирја  
она гута излучења Душе...  
и Разум мркне у зрацима Иномерних,  
не могући да схвати, шта се то с Душом дешава...  
А живот неразумних, бездушних створења  
не креће се ка Сварги, већ у Пакао одлази...  
и тамо они вену у Тами непробудној  
не знајући ни себе, ни то што се догодило...

.....  
.....  
10 (138). Зато будите пажљиви у својим делима  
и не искушавајте Судбину непотребно...  
Многе људе погубила је радозналост,  
оне, који су покушали да упознају Иномирје...  
Зраци Иномирја штетни су по здравље,  
и људи не могу да сазнају њихову природу...  
Тамо живот тече по другим Законима...  
над Земљама се диже крвава зора  
и чудна створења, налик на, као полканов  
покушавали су заувек да униште Вајтмаре...

.....  
.....  
10. (139). Ви на Мидгарду живите спокојно  
од давних времена, када мир беше утврђен...  
Памтећи из Веда, дела Даждбога,  
како је порушио тврђаве Кошћеја  
које су се налазиле на најближој Луни<sup>113</sup> ...  
Тарх није дозволио подмуклим Кошћејима  
да разруше Мидгард, као што су разрушили Деју<sup>114</sup>...

.....  
.....  
.....  
Ти Кошћеји, вођи Сивих,  
изгибоше заједно са Луном у получасти<sup>115</sup> ...  
Али платио је Мидгард за слободу  
Дааријом коју сакри Велики Потоп....  
12.(140). Воде Луне су тај Потоп створиле,  
На Земљу су оне са Небеса као дуга пале  
јер се Луна распала на делове

---

<sup>113</sup> На најближој Луни – у овој шлоки прича се о временима када су над Мидгард-Земљом сијале три Луне: Леља, Фата и Месец. Леља је била најближа Земљи, период њеног обртања око Мидгарда износио је свега седам дана.

<sup>114</sup> Деја – (Земља Деја), уништена пета планета система Јарила-Сунца. Остаци Деје сада сачињавају појас астероида, међу орбитама Земље Ореја (Марс) и Земље Перуна (Јупитер).

<sup>115</sup> у получасти – получаст, половина части, древна словенско-аријска мера за време; част износи 648 доља (18,75 секунди).

и као војска Сварожића<sup>116</sup>  
на Мидгард се спустила...

.....  
Биле су покидане Древне Нити  
које су се простирале до удаљених области свемира...  
и прекинула се веза међу Световима...  
Није се више чуо зов многодољни,  
много Вајтмара се погубило у Сварги...,  
пре него што су се нове Нити родиле  
и зачуо се њихов зов из Васељене.  
13. (141). У то време погинуло је много народа,  
ко није успео да узлети на Вајтманама  
или да прође кроз Капије Међусветја  
и да се сачува у звезданој кући Медведа...

.....  
.....  
Поново су покидане Нити кућа Свароговог Круга,  
зато су Игле Небеске изгубиле боју,  
Да би поново Игле засијале бојама,  
Ви замените Кристале Иркама.  
Њих замените Кристалима Таре...  
и кроз Зимун<sup>117</sup> васпоставите Нити...  
14. (142). Поново ће засијати Небеске Игле  
и одазваће се Вајтмаре на позив ваш...

.....  
.....  
.....  
Вера у успех ваших славних дела  
ето шта је у ово време најважније.  
Ако су дела учвршћена Вером,  
шта ће омести испуњење дела...  
Само у заједничком труду Општине  
свој ћете Род овенчати Славом...  
Само кад Древном вером збијете све бојне редове  
одбранићете Мидгард ваш прекрасни...  
15.(143). Поново ће се установити Древне Везе  
и на дозивање потомака одазваће се Преци.  
Туђинци неће успети да омету ту реч

---

<sup>116</sup> Сварожићи – од древне х'Аријске Руње Сва-Небеса. У древној прошлости Сварожићима нису називани само Небески Богови, већ и ватрене лопте, болиди, метеорити који су падали са неба, а такође и кугласте муње.

<sup>117</sup> Зимун – (Небеска крава Зимун) словенско-аријски назив сазвежђа које се готово подудара са савременим сазвежђем Мали Медвед, тако што у словенско-аријској космологији наше Јарило-Сунце улази у састав сазвежђа Зимун. Поред тога, Поларна звезда у словенско-аријској космологији назива се Тара.

јер их он изгони у Пакао из Сварге...  
Но, памтите, људи, да је непријатељ осветољубив,  
и да се прави, као да му није до Сварге.  
А сам, сакривши се подаље од погледа,  
припремаће оружје освете...  
не знају они за Част и Правду небеску.  
јер у срцима њиховим нема Савести...

.....  
.....  
.....  
.....

16. (144). Много Земаља Туђинци су погубили.  
у разним кућама Свароговог Круга...  
Црна Завист помрачује им поглед  
када угледају иметак код другог...  
Завист, обмана и жеља за туђим,  
ето у томе је њихов циљ, чак и у Пакленом Свету...  
И зато Туђинци покушавају...  
да освоје све у Сварги и Међусветју...  
Запамтите људи Расе Велике,  
све што сам рекао, ове прекрасне вечери...  
Главно је да за ваше потомке  
ова знања не буду бескорисна.

.....  
.....  
.....

Овако се завршава  
Први Круг Сањтија Перунове Веде  
и Први Дан обштења Расе Велике  
и потомака Рода небеског  
са Светомудрим и Свепрекрасним Перуном.

## КЊИГА СВЕТЛОСТИ

Харатја Прва

Почетак

У години Жрице Ватре петстотина  
седамдесет шестог круга живота  
од Велике сеобе из Даарије,  
по Круголету Числобога нашег<sup>118</sup>,  
у дан Трију Луна<sup>119</sup>,

<sup>118</sup> Године Жрице Ватре, петстотина седамдесет шестог круга живота од Велике Сеобе из Даарије, рачунато по Круголету Числобога нашег – Година 83075 од Велике Сеобе из Даарије, или Година 78047 од оснивања Асгарда Иријског, што одговара 26731. години пре савременог бројања година (нове ере, т.ј. од Рођења Христовог).

<sup>119</sup> Дан Трију Луна – Празник Трију Луна; у дан, када су се Три Луне налазиле на истом месту на небу, почела је изградња Асгарда Иријског и Великог Светилишта Инглије (Великог Храма Свете Првобитне Ватре). Тај дан се сматра даном оснивања Светог Града Богова на ушћу река Ириј и Ом.

који се поштује у Асгарду Иријском<sup>120</sup>,  
почујте, чеда Ресе Велике  
и потомци Рода Небеског,  
о временима стародавним,  
о Мудрости Древној Жрецима сачуваној,  
о Почетку свега што је људима познато  
као и о будућим временима, у Харатји<sup>121</sup> Светлости  
исписаној Дарунгом<sup>122</sup> Виритом.  
У Славу Богова, за Величну Рода,  
да и ви срцима вашим постигнете  
величину Света, кроз ово,  
о чему приповеда песма волхва Сладогора,  
у да'Аријском Роду Парда<sup>123</sup> што се чува.

.....  
.....  
Некада, тачније онда  
када још није било времена,  
није било Светова ни Реалности,  
нама, људима, схватљивих.  
Био је једино, неоваплоћен,  
само Велика Ра-М-Ха<sup>124</sup>.  
Он се пројавио у Новој Стварности  
и примивши Безкрајну Безконачност  
озарио се Великим Светлом Радости.  
И тада се појавила

---

<sup>120</sup> Асгард Иријски – Ас – Бог који живи на Земљи; гард – град. Град Богова на реци Ириј (данас Иртиш) био је саграђен године 5028 након Велике Сеобе из Даарије (104778 г. п.н.е.), на његовом месту се данас налази савремени град Омск, који се такође налази на ушћу река Ом и Иртиш (древно словенски назив Ириј. У преводу са древно х'аријског Ириј значи бела, чиста вода. Од тог значења потекао је назив територије – Беловодје). Асгард Иријски разрушили су Џунгари године 7038. од Стварања Света (1530 н.е.), а након 130 година руски историчар и картограф Семјон Ремезев, када је састављао карту Сибира, са места порушеног Асгарда писао је писмо цару Алексеју Михајловичу Романову, да је потребно на ушћу река Оме и Иртиша обновити разрушени град. Али, Романовима који су освојили власт у Русији древно Град Богова није био потребан, јер се он није уписивао у нову историју Руске државе коју су они почели да састављају. Зато је Семјон Ремезев исто то написао на 21. листу свог „Атласа Сибира“, која је изашла на светло дана тек за време Петра I, сина Алексеја Михајловича Романова, године 7204 (1696). Двадесет година након издавања „Атласа Сибира“ С. Ремезева, године 7224 (1716) по указу цара Петра I, на ушћу река Ом и Иртиш саграђена је Омска тврђава, која је касније постала град Омск.

<sup>121</sup> Харатје - Свети текстови, духовно-филозофски трактати и историјске повести записане на листовима пергаментa.

<sup>122</sup> Дарунг – дарунгом се називао човек обдарен способнишћу да рунске слике које описују догађаје обједини у шлоке које су се наносиле на дрвене дашчице, кожу, листове пергаментa (Харатје) и плочице од племенитог метала (Саџтије). Дарунгом се називао и човек који пише летописе – Летописац.

<sup>123</sup> Пард – Пард или Пардус, животиња из породице мачака, која је у древна времена живела на територији Русије, а по изгледу је личила на снежног леопарда.

<sup>124</sup> Велики Ра-М-Ха – (Рамха, санскртски Брахма) – Првоначелна Једина Несазнатљива суштина, која излучује Живородну Светлост Радости и Првобитну Ватру Стварања Света (Инглију), из које се појавило све што постоји у Васељени, а такође и сви насељени Светови и Реалности.

Безконачна Нова Вечност  
рођена у Новој Стварности, и  
бесконачан број њених пројављења се појавио.  
Тако се појавило то што ми, људи,  
препознајемо као пространства  
Светога Јаве, Наве и Паве.

.....  
.....  
Истог часа када се Велики Ра-М-Ха  
појавио у Нову Стварност,  
у Безконачној Новој Вечности појавило се  
од свега веће апсолутно Нешто.  
а како оно није било оно,  
у чему се јавио Велики Ра-М-Ха,  
то највеће апсолутно Нешто  
скривало је у себи зачетак зла, јер све,  
што је са више тачке гледишта  
од Свесавршеног несавршено,  
јавља се у односу на њега као зло.  
И када се Велики Ра-М-Ха озарио  
Великим Светлом Радости  
из њега се излио Велики ток Инглије<sup>125</sup>,  
Првобитне Живе Светлости,  
то јест дисање Његово неописиво  
покуљала је Светлост неисказива  
и зазвучала у Нечему Великом.

.....  
.....  
Истога трена  
када се Првобитна Жива Светлост  
одаљила на не мање од  
једне световне доље<sup>126</sup>  
од Величанственог Извора Инглије,  
Првобитна Жива Светлост је  
престала да буде део Онога  
кога ми, људи, именујемо именом Велики Ра-М-Ха,  
као што светлост од Јарила-Сунца  
или запаљеног луча  
није више ни Јарило-Сунце ни луч.  
Првобитна Жива Светлост  
гонила је пред собом маглу  
највећег апсолутног Ништа,  
у коме није било Божанствене Светлости,

---

<sup>125</sup> Велики ток Инглије – Живородна Светлост и Првобитна Ватра Стварања Света у којој су се појавили Васељена и наш систем Јарила-Сунца са Мидгард-Земљом.

<sup>126</sup> Доља – древна мера за дужину (прим. прев.).



на неколико места потпуно  
ју је прожимала, не остављајући трага;  
на другим местима сијала је најјаркијим Светлом,  
обливала Велика Пространства  
и све даље и даље  
лио је поток заслепљујуће Светлости.

.....

Но, уколико је даље одлазила  
Првобитна Жива Сватлост од Онога,  
кога ми, људи заведемо велики Ра-М-Ха,  
утолико је мање јарка бивала Светлост Инглије,  
све чешће и чешће се размицала  
и одгурујући пред собом маглу небића,  
маглу пустоши.

Свуда где се  
Првобитна Жива Светлост нагомилавала  
мноштво Светова и Стварности појавило се.  
И ево, далеко-далеко од онога  
кога ми, људи, именујемо Велики Ра-М-Ха  
последњи пут разлила се  
Његова Првобитна Жива Светлост  
као Велика Гомила Светла.  
У тој Првобитној Живој Светлости  
појавила су се жива бића  
јер је Живородна била Инглија.

.....

.....

Део првобитне Живе Ватре  
излио се у дубоке низије  
и тамо се с тамом и маглом помешала.  
Појавили су се Првобитни **Сполохи**  
из којих су се наша Васељена и друге Васељене,  
више постављене, родиле.  
Али свуда, и горе и доле,  
као плава река текла је трака  
Првобитне Живе Светлости  
што се са маглом није мешала,  
названа Златним Путем,  
или Небеским Иријем.  
Од врха до дна Нове Стварности  
на површини Небеског Ирија  
одражавали су се светови различити  
а у њима су се развијале различите Реалности  
различитим бићима насељене.

.....  
.....  
Уколико су те Реалности на вишим нивоима биле постављене  
утолико су већим бројем чула  
била обдарена бића која су их насељавала;  
На сваком месту Златнога Пута  
било је много више од  
само једне Реалности -  
множина разноразних Реалности  
при чему су бића, која су их насељавала,  
имала једнаке количине чула,  
но различита су били осећаји бића  
у тим Реалностима,  
које су једна крај друге лежале.  
Таква је наша Безконачна Нова Вечност  
у Новој Стварности  
и у њој још увек горе Велике Грудве  
првобитне Живе Светлости  
чији су слаби одсјаји  
Сунца наша.

.....  
.....  
Првобитна Животворна Светлост  
објединила је мноштво Стварности  
стварајући Велико Дрвеће Светога<sup>127</sup>.  
У виду грана сјединила је  
Првобитна Жива Светлост  
Листиће - Стварности  
са моћним сијајућим стаблима,  
а стабла Дрвећа Светога  
корењем својим залазила су  
у Безконачну Нову Вечност,  
рођену у Новој Стварности,  
и Светлу Силу Дрвеће Светога добија  
из Светлих Вода Небеског Ирија<sup>128</sup>.  
Тако је настао Врт Вирија<sup>129</sup>  
који заузима пола Сварге Небеске.

---

<sup>127</sup> Велико дрвеће Светога – Васељенске структуре светова. На Мидгард-Земљи те Васељенске структуре Светога оваплотиле су се у ликовима Светих Дрвета, које бели људи до данас поштују: Ига (Игдрасилија), Храста, Брезе, Јасена и др. У овом Светом Дрвећу олицетворени су Светли Богови: Иг – Бог-Ратник Один; Храст – Бог громодржац Перун; Бреза – светлолика Лада-Богородица; Јасен – дарезљиви Тарх Даждбог.

<sup>128</sup> Небески Ириј – Небеским Иријем у древна времена називан је Златни Пут Духовног Развитка, а поред тога Небеским Иријем називали су и Млечни Пут.

<sup>129</sup> Вириј Врт – Небеске насеобине где живе Светли Богови и Многомудри Преци свих словенско-аријских родова који сада насељавају Мидгард-Земљу.

.....  
Друкчије су се уобличиле друге Безконачности  
у нашој Безконачној Инглији  
што постоје.

И тамо, високо у врховима, но ипак далеко од Онога,  
кога ми, људи, именујемо Велики Ра-М-Ха,  
тамо, где су се разлиле Велике Грудве  
Првобитне Живе Светлости,  
тамо се налазе наши Вишњи Богови,  
од којих једнога називамо Сварогом<sup>130</sup>  
који је Бог Света и Стварности  
наше Безконачности.

.....  
.....  
Сварожића има више него Безконачности  
у нашој Безконачној Инглији  
постојећих.

Они од Светлих Богова  
који нису Вишњи Богови Безконачности  
у светлоте Свету  
Духовне Силе<sup>131</sup> бораве.  
Безконачно Велики и Безконачно Моћни  
у поређењу са нама су Сварожићи:  
о Њима можемо да говоримо  
као о у свему Савршеним,  
Свемогућим, Своблагим и Свезнајућим.

.....  
.....  
У праву смо када стављамо Вишње Богове  
изнад свега што је нама доступно,  
што ми можемо досегнути.  
Али било које од бића које се у било коме од нас  
на најмањој честици  
око првобитне основе окреће  
по моћи својој односи се  
према Сварогу  
исто онако како се Сварог односи према Ономе  
кога зовео именом Ра-М-Ха.  
Свака најмања честица  
нашег тела, камена, дрвета  
заправо је налик Сунчевом систему,  
Јарилу-Сунцу, окруженом Земљама  
на којима живе и развијају се

---

<sup>130</sup> Сварог – Светли словенски Вишњи Бог који управља небесима и Животом у нашој Васељени.

<sup>131</sup> Свет Духовне Силе – Многодимензиони и разноврсни Свет, који се у односу на Свет Јаве  
Мидгард-земље налази на вишим нивоима Златнога Пута.

милијарде мислећих бића  
која понекад својим умним  
и моралним развићем  
нас, људе превазилазе.

.....  
.....

Важније од управо реченог може бити то,  
да се у Безконачној Новој Вечности,  
рођеној у Новој Стварности,  
ниско доле налази иста таква безгранична  
несхватљива бездан  
као и при врху, и оно, што је доле,  
заправо је подобје онога  
што је горе, а оно што је горе  
заправо је Основа  
за подобје онога што је доле,  
по првонаочној вољи Онога,  
Првобитног, кога ми, људи,  
именујемо Велики Ра-М-Ха.

.....  
.....  
.....

\* \* \*

## КЊИГА СВЕТЛОСТИ

Харатја Друга

### Рођење

На извиру године Жрице Ватре,  
петсто седамдесет шестог  
Круга Живота  
од Велике Сеобе из Даарије,  
по круголету Числобога нашег,  
у Дан Љубомира, када  
Многомудри Жреци благосиљају  
Свете Породичне Савезе  
међу Великим Родовима,  
у свим Светим Местима Расе

и у Асгарду Иријском.  
И ове прекрасне вечери  
чујте, чеда Раса Велике  
и потомци Рода Небеског,  
о временима стародавним и прекрасним,  
о Мудрости Древној Жрецима сачуваној.  
О рођењу Светова Јаве, Наве и Пправе,  
и о будућим временима, у Харатји Светлости  
написаној Дарунгом Виритом.  
Узневши Славу Вишњим Боговима  
и величини Рода Небеског,  
да постигне свако срцем својим  
величину Светова, кроз ово,  
о чему приповеда песма волхва Сладагора  
у да'Аријском роду Прада чувана.

.....  
У самом Почетку, тачније, онда  
када се у Безконачној Новој Вечности  
разлила Великим моћним током  
Животворна блаштава Инглија,  
Првобитна Светлост што Живот рађа,  
у Новој Стварности били су рођени  
разноврсна Пространства и Реалности  
Светова Јаве, Наве и Пправе.

.....  
И уколико су се ближе до  
Првобитног Извора Светлости  
налазила та Пространства  
и Реалности у различитим сјајним Световима,  
утолико су већим бројем димензија  
та веома велика Пространства  
и Реалности били испуњени.  
А у њима су се рађали Животносећи  
Древни Богови-Заштитници Светова  
и Највећих Пространстава и Реалности  
који су, развијајући се  
у Божанственом Светлу  
Првонастале најчистије Инглије,  
упознавали и уређивали своја Безкрајна  
Пространства и Реалности,  
и што су више димензионална бивала пребивалишта Живота  
утолико су већим бројем чувстава  
били обдарени Древни Богови,  
који су Насеобине Живота насељавали.  
Тако је рођен Највиши  
и безгранично димензионалан

Светли Свет Пправе.  
.....  
.....

Ниже од Највишег Света Пправе,  
у свакој светлој Насеобини Живота  
на пространима Златнога Пута  
налазила се не једна Реалност,  
већ мноштво Реалности,  
при чему су бића,  
која су насељавала Насеобине Живота  
имала једнаку количину чувстава,  
али су квалитативно различита била чувства  
створења у тим Реалностима,  
које су једне крај других лежале.  
А за различита мислећа бића  
различита су Сунца и Звезде сијале.  
Првобитна Животворна Светлост Инглије  
сједињавала је сјај разних Сунаца и Звезда  
из мноштва разноликих Реалности  
стварајући Велико Дрвеће Светога.

.....  
.....  
Као гране Дрвета обједињавала је  
првонастала Животворна Светлост  
Листиће-Реалности  
нашег Дрвета Света  
са моћним светлећим стаблом.  
И сваки Листић-Реалност  
сијао је неизмерно  
преливајући се јарким Светлом  
различитих Сунаца,  
а стабло Дрвета Света залазило је  
многобројним својим кореновима  
у Безконачну Нову Вечност  
рођену у Новој Стварности.

.....  
.....  
.....  
И ево, високо у врховима,  
на Листићима-Реалностима,  
под заслепљујућим сјајем дугиних боја  
Великих Сунаца и Звезда,  
биле су рођене нове Насеобине Живота  
у којима су се Древни Богови-Заштитници  
наших Великих Родова појавили.  
Они су насељавали Нове Насеобине Живота

доносећи бићима  
што су се тамо рађала и живела  
Лепоту, Стварање са Складом.  
Тако су Земље преображаване  
у Нове Животне Насеобине  
у цветне мирисне Вртове  
под јарким разнобојним  
Сунцима и Звездама.

.....  
.....  
Испунивши свемогућим благима  
сјајне Нове Насеобине Живота  
они су отишли у друге Реалности  
и тамо су исто тако настављали да стварају,  
помажући житељами тих Реалности.  
Природа је у тим Светлим Земљама  
остајала нетакнута,  
а живот у тим Земљама  
Лепотом се испунио.  
Тамо се исконска вечна Мудрост у Свет изливала  
и пунила Живот мером безмерном.  
Тако су се расцветале Насеобине Живота  
које су биле рођене  
у Новој Стварности.

.....  
.....  
Насеобине Живота у сјајноме Свету  
развиле су се у Складу и Савршенству.  
У свим односима,  
у деловању и у животу само Савест  
и Мудрост биле су мерила,  
а допуњавале су их Љубав и Вера  
које до савршенства доводе Свест (сознање).  
Мудрост и Труд надахњују Свест  
и ушвршћују славна дела.  
Преображавале су се те цветне Земље  
а бића су ка небесима поглед управљала.

.....  
.....  
Окрећући свој јасни поглед ка Небесима,  
створења су свом Душом стремила  
у те далеке даљине  
откуда су на њихове Земље,  
у различитим Реалностима смештене,  
долазили Многумудри Древни Богови-Заштитници.  
Првосаздана Светлост Инглије

давала је полет мислима  
стварајући Велико Сздање  
у свим Складним Светлим Световима.  
И разноврсни облици живота,  
благодарећи Чистој и Јасној Мисли,  
и такође Великом Сздању,  
напустили су Цветне Земље  
и устремили се у Небеса,  
пунећи нова Пространства и Реалности.  
Тако су били рођени Највећа  
и Многомерна Пространства и Реалности  
Светлог Света Наве.

.....  
.....  
Распростирући се по Пространствима  
и Реалностима на разним плановима,  
Мудра мислећа створења  
која су познавала Древне Богове-Заштитнике  
насељавала су најлепше још ненастањене  
Нове Земље Светлог Света Наве,  
а потом су се поново у Небеса отискивала.  
Тако су засејани складни Светови Јаве и  
Наве,  
рођени у Првонасталом  
Живом Светлу Радости,  
које лучи Првобитни  
Велики Ра-Х-Ма.

.....  
.....  
\* \* \*

## КЊИГА СВЕТЛОСТИ

Харатја Трећа

### Велика Аса

На извиру године Жрице Ватре,  
петсто седамдесет шестог  
Круга Живота  
од Велике Сеобе из Даарије,  
по круголету Числобога нашег,  
у Дан Велике Инглије,  
када Многомудри Жреци  
пале Свету Живу Ватру  
у свим Светим Местима Расе



и у Асгарду Иријском.

.....  
Испричано биће вама,  
чеда Раса Велике,  
и потомци Рода Небеског,  
о временима стародавним и прекрасним,  
о Мудрости Древној Жрецима сачуваној,  
о Великој Аси између Светла и Таме  
која је захватила Светове Јаве, Наве и Праве,  
и о будућим временима  
у овој Харатји Светлости  
исписаној Дарунгом Виритом.  
Узневши Славу свим  
Светлим Вишњим Боговима  
и Величини Рода Небеског,  
да сагледате срцем својим  
величину Светова Светлости, кроз ово  
о чему приповеда песма волхва Сладагора  
сачувана у да'аријском Роду Парда.

.....  
.....  
Пре једне мирне године,  
а може бити и јуче,  
јер вечност не познаје  
ограниченост у времену,  
у Светлом Свету Арлега  
који обухвата двеста педесет шест димензија,  
одиграла се Велика Аса,  
Велика битка Сила Светла и Таме.

.....  
.....  
Један од Благородних Арлега – Чернобог,  
решио је да, уз помоћ лукавства,  
обиђе Богом Сварогом установљене  
Васељенске Законе успињања  
по Златноме Путу Духовног Развитка.  
И говораше он сабраћи својој:  
Ако ми, Благородни Арлеги,  
скинемо Заштитне Печате са  
Скривене Древне Мудрости  
свог Света за Светове ниже,  
тада ће се по Закону  
Божанствене подударности (аналогije)  
и за нас скинути  
Заштитни Печати са Скривене Древне Мудрости  
свих Највиших Светова.

И отвориће се слободни пролаз навише  
по Златноме Путу Духовног Развића  
за нас, Благородне Арлеге,  
а то Знање ће такође помоћи  
свим Духовима и Душама из различитих Светова  
који се налазе ниже од Света Арлега  
да упознају Скривену Древну Мудрост  
свих Светова, и познавиши је,  
стаће уз Бога Сварога и  
друге Свержиће...

.....

Али Арлег Чернобог наишао је  
на достојни отпор у лику  
Благородног Арлега – Белобога,  
Врховног Чуvara Скривене  
Древне Мудрости Света Арлега  
који је чувао Заштитне Печате  
са Скривене Древне Мудрости  
тога Света  
и тако није успела лукава замисао Чернобога.  
Зазвонио је тада по свим Световима,  
Пространствима и Реалностима  
што су лежале по Златноме Путу,  
дозивајући поклич Чернобога.  
Лега је он звао себи упомоћ.

.....

И одазвао се на зов Чернобога  
сав многомерни Свет Лега,  
и незвани долетели су му  
Тамни Леги, Тамни Арлеги  
и Кошћеји, владари Пакла,  
а са њима и сва паклана војска  
му је долетела.  
Није могао Белобог сам да се супротстави  
тако великим Тамним силама.  
И скинуо је Чернобог  
први Заштитни Печат,  
Печат са Древног Знања Света Арлега,  
и Знање се широко разлило по Световима,  
који су се налазили испод Света Арлега,  
све до самих дубина Пакла.

.....

А онда је зазвучао

зов мудрог Белобога, који је схватио да  
сам не може да сачува  
Заштитне печате са Скривене Древне  
Мудрости Света Арлега.  
Позвао је он упомоћ Вишње Светове,  
и Заштитницима Света Познања  
обратио се Он.  
Али држали су се по страни Чувари  
Скривене Древне Мудрости  
Света Познања,  
јер нису хтели они  
с Чернобогом да се боре,  
сматрајући га слободним  
да сам бира своја дела.

.....  
.....

На позив Благородног Белобога  
откликнули су се само Чувари  
Скривене Древне Мудрости  
Светова Почетака  
а такође и сви Богови-Заштитници  
из свих Виших Светова и Реалности.  
И окружили су они цео Свет Арлега  
дебелом енергетском куполом  
Леденог Ћутања,  
и отпочела је Велика Аса  
међу Светлим и Тамним Силама,  
а у Световима се зауставило време.  
Велика Битка захватила је многе Земље  
Светова Јаве и Наве,  
од самог Пакла до Света Нирване.

.....  
.....

Али нису пожелели Благородни Арлеги  
ни да учествују у Великој Аси,  
ни да се боре против Богова-Заштитника  
из свих Виших Светова и Реалности,  
а ни да унутар дебеле енергетске куполе  
Леденог Ћутања  
сачињене Чуварима  
Скривене Древне Мудрости  
Светова Почетака да остану.  
Својим вештачким Сунцима  
растопили су они налегајући део  
куполе Леденог Ћутања  
и спустили се у Свет Лега

и у ниже међусветове,  
а Чернобог, такође не желећи  
унутар куполе Леденог Ћутања да остане  
спустио се и нашао себи уточиште  
у Свету Тамних Арлега.

.....  
Од почетка Велике Асе  
над Светом Арлега  
као да се узнео Белобог,  
јер је ујединио он зовом својим  
Светле Силе и повео их у борбу  
против ратника Тамних Светова.  
Побеђене Тамне Леге  
и Тамне Арлеге  
слали су у Светове  
из којих су дошли  
узевши од њих велику заклетву  
да неће нарушавати Законе успињања  
по Златноме Путу Духовног Развитка  
установљене Богом Сварогом.  
Само су се Кошћеји, владари Пакла,  
са остацима својих војски устремили  
ка пролазу у куполи Леденог Ћутања  
који су направили Благородни Арлеги.  
И сакрили су се у Паклу своме, знајући  
да Светле Силе не залазе у  
туђе Светове и Реалности,  
носећи на заставама својим Ознаке Рата.

.....  
По вољи Сварога Богови-Заштитници  
из свих највиших Светова и Реалности  
саградили су Границу  
која дели Светло и Таму  
како не би могле Силе Тамне да продиру  
у Светле Земље Сварге Велике.  
Границу су повукли по Земљама у Јави,  
да би оделили Светло од таме Света Наве.  
Јасна граница поделила је  
све Реалности Наве,  
а Тамну Наву спустили су испод Јаве.  
Јава се ширила, расла и јачала,  
прекривши собом све пролазе до Пакла.  
А такође и за Тамне Арлеге и Леге,  
који су се против Белобога борили  
и у Сварги Пречистој зло чинили.

.....  
.....  
Јава безгранична, као међа делила је  
Свет Пакла и Таме  
где управља сила,  
од Мудрости Древне Света Познања  
где Савест управља, а не сила.  
Али тамне силе, окусивши Знања,  
свој поглед управљају ка Световима Стварања.  
.....  
.....  
.....

\* \* \*

КЊИГА СВЕТЛОСТИ  
Харатја Четврта

### Уређење Светова

На самом извиру године Жрице Ватре<sup>132</sup>,  
петсто седамдесет шестог  
Круга Живота  
од Велике Сеобе из Даарије<sup>133</sup>,  
по круголету Числобога нашег,  
после Дана Велике Инглије,  
када су Многомудри Жреци  
палили Свету Живу Ватру  
у свим Светим Местима Расе<sup>134</sup>  
и у Асгарду Иријском<sup>135</sup>.  
Испричано биће вама, чеда Расе Велике,  
и потомци Рода Небеског,  
о временима стародавним и прекрасним,  
о Мудрости Древној Жрецима сачуваној,  
О уређењу различитих Светова  
и новој Великој Аси<sup>136</sup>  
између Светла и Таме  
која је захватила Четири Чертога Сварге<sup>137</sup>  
и Мидгард-Земљу<sup>138</sup>  
и о будућим временима

<sup>132</sup> Година Жрице Ватре – 131. година на Круголету Числобога.

<sup>133</sup> Даарија – Света земља која се налазила на континенту који је потонуо у северном океану. Даарију су разни народи различито називали: Арктида, Хипербореја, Северна Арктогеја и др.

<sup>134</sup> У свим Светим Областима Расе – т.ј. у свих 16 области беловодја, које је назива и Седморечје.

<sup>135</sup> Асгард иријски – Град Богова на Ирију (Иртишу), сада се на његовом месту налази савремени град Омск.

<sup>136</sup> Велика Аса – небеска битка између Светлих и Тамних Сила.

<sup>137</sup> Четири Чертога Сварге – четири сазвежђа: Макош – Велики Медвед; Рада –Орион; Раса – мали и велики Лав; Свати – нема аналогна међу савременим сазвежђима.

<sup>138</sup> Мидгард-Земља – древни словенско-аријски назив за планету Земљу.

у овој Харатји Светлости  
написаној Дарунгом<sup>139</sup> Виритом.  
Узневши Славу Вишњим Боговима  
и величини Рода Небеског,  
да сагледате и ви срцем својим  
величину Живота у Световима, кроз ово,  
о чему приповеда песма волхва Сладагора  
у да'Аријском роду Прада чувана.

.....  
У великој земљи Та-Кеми<sup>140</sup>  
која се налазила на истоку од Антлање<sup>141</sup>  
и на југу од Велеке Венеје<sup>142</sup>  
живела су многобројна племена  
са кожом боје Мрака<sup>143</sup> и племена  
са кожом боје Залазећег Сунца<sup>144</sup>.  
У тим племенима постојале су две касте Жреца,  
а они су имали три Духовна Учења  
која су им дали х'Аријци  
придошли из земље Анта.

.....  
Једно Духовно учење – спољашње,  
које не представља тајну,  
дали су народима Та-Кеми  
Жреци почетне касте и  
мада га сами Жреци  
истинске Вере нису признавали, гласило је  
да се Душа свакога човека  
после смрти пресељава у тело  
човека из те или неке друге касте,  
понекад у тело Великолепног Вође  
или чак Врховног Жреца,  
Када је висок и достојан  
био живот умрлог човека.  
А такође и у тело животиње,  
инсекта или чак биљке,  
када је човек недостојно  
проживео сопствени свој живот.  
Али сами Жреци те касте  
исповедали су друго Духовно Учење.

---

<sup>139</sup> Дарунг – дословно: чувар руна, летописац.

<sup>140</sup> Та-Кеми – древни назив државе која се налазила на северу афричког континента, на територији савременог Египта.

<sup>141</sup> Антлањ – Земља Анта, наладила се на великом острву који је потонуо у Атлантски океан пре око 13000 година. Древни Грци су Земљу Анта називали Атлантида.

<sup>142</sup> Велика Венеја – Земља, у којој живе Родови и Племена Венета, територија савремене Европе.

<sup>143</sup> Племена са кожом боје Мрака – нагроидни народи са севера афричког континента.

<sup>144</sup> Племена са кожом боје Залазећег Сунца – преци појединих семитских народа, углавном Арапа.

.....  
.....  
Они су искрено мислили и веровали да  
се сеоба људских Душа догађа  
не само на нашој Мидгард-Земљи,  
него да Душе умрлих људи одлазе  
на друге Земље наше Васељене,  
где се оваплоћују у тела људи  
или животиња других Светога,  
зависно од њихових поступака  
у животу у Јави на Мидгард-Земљи.  
И тај закон они су називали Кармом,  
у част Велике Богиње Карне,  
која се стара о поштовању  
Закона Духовног Савршенства.

.....  
.....  
.....  
Међутим, међу Жрецима  
друге касте постојала је група  
још посвећенијих,  
мало коме од Жрецова  
нижих касти позната,  
и она је имало другачије Духовно Учење,  
које се веома много разликовало од претходних.  
То Духовно Учење је гласило  
да је Свет Јаве који нас окружује,  
Свет Жутих Звезда и Сунчев систем,  
само зрно песка у Безконачној Васељени.  
Да постоје беле Звезде и Сунца,  
плаве, љубичасте, ружичасте, зелене,  
Звезде и Сунца у бојама  
које су нама непознате,  
нашим чулима недоступне.  
И бесконачан је њихов број,  
безгранична је њихова разноликост,  
безконачна су пространства која их деле.  
И сви ти разнолики Светови –  
само су Ватрени светионици  
који стоје на прилазу у Чертог Створитеља,  
чије је име – Велики Ра-М-Ха.  
А сви ти разнолики Светови –  
нису ништа пред другим Световима,  
који се налазе ван наше Васељене  
и опет је базгранично велики њихов број  
и неизмерно велика њихова разноликост.

Безконачне Безконачности деле  
све те разне и многолике Светове.

.....  
И учили су ти Многомудри Жреци  
да у нашој Васељени постоји  
Златни Пут Духовног успињања  
који води на врх звани – Сварга  
у коме се налазе  
Хармонични Светови,  
и ређају се они једни за другим:  
Свет Људи, Свет Лега, Свет Арлега,  
Светови Арана, Светови Сијања,  
Свет Нирване,  
Светови Почетака, Свет Духовне Силе,  
Свет Познања, Свет Хармоније,  
Свет Духовне Светлости,  
Светови Духовног Достојанства,  
Свет Закона, Светови Стварања,  
Свет Истине, Светови Заштитника,  
и много других  
до самог Највећег Света Праве.  
Неколицина од Највиших Носилаца  
Духовног Достојанства у нашој Васељени  
по благодати својој спустили су се  
и поставили Светове своје међу  
Световима Арлега и Арана,  
како би ближе онима којима је помоћ потребна  
поставили своја станишта.

.....  
Светови, по Златном Путу распоређени,  
то су они о којима се говори  
у древним Ведама.  
Ако је Свет Људи четвородимензионалан, онда Светови,  
постављени по Златном Путу,  
имају следећи број димензија:  
Свет Лега – 16,  
Свет Арлега – 256,  
Светови Арана – 65 536,  
Свет Сијања – 65 536<sup>2</sup>  
Свет Нирване – 65 536<sup>4</sup>  
Свет Почетака – 65 536<sup>8</sup>  
Свет Духовне Силе – 65 536<sup>16</sup>  
Свет Познања – 65 536<sup>32</sup>  
Свет Хармоније – 65 536<sup>64</sup>  
Свет Духовне Светлости – 65 536<sup>128</sup>  
Свет Духовног Достојанства – 65 536<sup>256</sup>



Свет Закона– 65 536<sup>512</sup>

Светови Стварања – 65 536<sup>1024</sup>

Свет Истине– 65 536<sup>2048</sup>

Светови Заштитника – 65 536<sup>4096</sup>

Постоје и Светови међупросторни:

са пет, седам, девет, дванаест и  
мањих по броју димензија.

На крају Сварге пролази Граница  
иза које почиње

Величанствени Свет Пправе.

Поред Хармоничних

и међупросторних Светова

распоређених по Златноме путу,

постоје и сродне Реалности:

времена, пространства, лутајућих Духова,

променљивих облика, сенки,

звукова, цифара, Свет Таме,

који се назива и Паклом,

бездан, у коју су ушле најтеже

честице првобитног мрака.

.....  
.....

Светови, по Златном Путу распоређени,

више су усклађени и довршенији

у својим пројавама од

Реалности у међупросторима:

тако, иако у Реалности са пет димензија

има више могућности

за развитак Духова

него у нашем Свету Јаве,

због вечите неурођености

у Реалности пет димензија често

се пробијају и распрскавају честице првобитног мрака.

.....  
.....

Као пример пространства и реалности

мањих по броју димензија

могу послужити Светови звукова,

сенки, одраза у огледалу,

вечно мењајућих облика,

где се непрестано догађају преокрети.

Тамо цветић у тренутку

може постати Свитак Харатје,

потом црвић, зрно пиринча и тако даље.

И сви ти Светови и Реалности

уопште нису распоређени одвојено једни од других

већ један другог прожимају.  
Тако да тамо, где у једној Реалности  
ударају велики морски таласи,  
у другој реалности шуми шума  
или се уздижу високе планине  
покривене вечитим снеговима.

.....  
.....

Узрок преласка из једне Реалности  
у другу, нову Реалност су  
измена линија – силница Духова  
и Закон Богиње Карне.  
А Безконачна Пространства  
што деле те Реалности, оне су  
као улице у великом граду  
где се у свом првобитном облику могу  
сретати Духови из различитих Светова.  
Но онда, када Духови уђу у туђи Свет  
или Реалност, они се морају потчинити  
Законима који су на снази у том Свету.

.....  
Особеност структуре Светова је  
то, да се сви Светови, све Реалности, независно  
од карактеристичног броја њихових димензија,  
налазе на једном истом месту,  
саобразно човечијем разумевању  
и тој Безконачној затворености,  
испуњавајући при том читаву нашу Васељену.  
Али међу Световима и Реалностима  
разних димензија постоје преграде  
које се могу прескочити и прикључити  
животу другог Света  
или Реалности једино  
пошто се задобије количина осећаја  
и оне особине које су томе Свету  
или Реалности својствене.

.....  
Неки Светови или Васељене  
са једнаким бројем димензија  
постоје једни поред других,  
док у исто време Реалности  
задиру једна у другу.  
Али, како имају квалитетно  
различита чула  
или различите облике и услове живота,  
становници тих Реалности

које постоје у истој  
мерно-просторној структури  
не сударају се међусобно  
и понекад чак и не подозревају  
да постоје они други.

.....  
И у свакој таквој Реалности постоји  
њена Природа, тече њено Време,  
постоје њени сопствени Закони  
прирођени само тој Реалности.  
Многе од тих Закона  
човек који живи у нашем Свету Јаве  
тешко може опазити,  
јер се они не уклапају у општеприхваћене  
оквире човечијег опажања,  
у оквире овог облика постојања,  
а због тога човеку  
постаје неразумљив и смисао  
Закона туђих Реалности.

.....  
Упознавање околног света Природе  
и свог унутрашњег Света  
доводи човека до спознавања себе  
као неутуђивог дела Васељене.  
И ако се то сазнање допуњује  
умећем стварања, ти отвара  
пред човеком могућност да упозна  
не само свој Свет Јаве,  
него и друге Светове и Реалности,  
које некад леже иза прага  
човечјег опажања и разумевања.

.....  
Прелазак у други Свет или Реалност  
могућ је, али је за то неопходно  
преступити праг, који  
је повезан са губитком тела у датој мерности.  
Такав прелазак у Свету Јаве  
људи зову смрт.  
Ако се Виша бића других Светова и  
Реалности појаве у овом Свету,  
они овде почињу да опажају  
не на свој првобитни, стварни начин.  
већ на начине опажања овога Света,  
који су једино доступни  
његовим житељима и становницима.  
Што је сложенија структура неког Света

или Реалности на одређеној  
тачки Златнога Пута,  
утолико његови житељи имају  
више изгледа да се истакну  
у сазнавању мање сложених  
Светова или Реалности.

.....  
У подножју Златног Пута  
налази се Свет Људи, и  
уздигнуће човека у Виши Свет  
или Вишу Реалност могућ  
је једино као резултат Духовног Развитка.  
Због тога су у Свет Људи долазили Богови  
и долазе Учитељи човечанства.  
То су бића Вишег  
реда сложености, која се  
спуштају ради руковођења  
и предаје Виших Знања и Заповести.  
Јер, ето, на развоју Духовне  
и Душевне суштине човечије  
не ради само сам човек,  
већ и Васељенске Силе које узвисују  
човека или коче  
његово Духовно и Душевно развиће.

.....  
Уздизање житеља  
из једне Реалности у другу, Вишу,  
не мора увек да буде постепено.  
Ако у свом развоју личност  
добеже могућност да се приближи  
поимању сложености  
најближег Хармонизованог Света  
на Златноме Путу, то ће га  
скоковито пренети у тај Виши Свет,  
заобишавши разноврне међуимензионалне  
Светове и Реалности.  
Судбина сваког Духовног бића  
у много чему зависи  
од Божије Карне, која помаже  
или успорава његов развој  
и опажање принципијелно нових  
структура и облика Виших Светова.

.....  
Ослободивши се физичког тела,  
личност бира ону Реалност  
која најбоље одговара њеном

Духовном и Душевном развоју.  
Те Реалности се односе  
према полазној Реалности  
као и њихови одговарајући  
положаји на Златноме Путу,  
али у њима представљени  
структурни облици и садржаји  
другачије су међусобно спојени.  
Ништа у Васељени не омета  
узношење Духа, осим њега самог.  
Доспевши у одређену област Сварге,  
у зависности од сопственог нивоа  
Духовног развића,  
личност почиње да живи  
по Законима Свата те Безконачности.

.....  
.....

У низу Безконачности постоји  
једна која изгледа као  
више него циновска лопта,  
чија је површина заправо  
граница те Безконачности.  
Понегде се та лопта готово додирује  
са другим Безконачностима,  
које такође постоје у виду лопти  
а на местима где су се  
између лоптастим Безконачностима  
образовала Пространства у виду конуса  
постоје Светови који изгледају  
као пирамиде или конуси  
чије су три стране и основе  
угнуте површине.

.....  
.....

На једној од тих надциновских лопти  
живе високообдарена бића  
која се по земаљским мерама  
могу назвати људима, иако они  
тек издалека наликују људима.  
Неке од њихових насеобина подсећају на дрвеће,  
друге – на циновске печурке  
или на прекрасне дивовске цветове,  
према чијем улазу се они подижу  
помоћу специјалних летећих машина  
које личе на земаљске Вајтмане.

.....

.....  
Срећу се и чуднија насеља:  
као да се тамо подиже стуб дима  
у виду широке и дуге спирале.  
а у празнинама те спирале живе људи.  
Сви они хране се разноврсном храном  
спремљеном од угрушака енергије  
тог насељеног Света.  
Та храна се, када је потребно,  
лако извлачи из земљишта и ваздуха,  
и једе у крајње малим количинама.  
Људи се одевају у великолепне тканине  
начињене од различитих нити енергије.  
Не знају они ни за шта што личи на нужду.  
Ти људи располажу свемогућим  
машинама и механизмима,  
који припадају свим Родовима заједнице,  
и млади људи полетно раде на њима,  
производећи из грудвица енергије  
све што је потребно или пожељно.  
.....

.....  
Некада личност доспева у Светове  
који се налазе ван икакве везе  
са Златним Путем,  
то су следеће Реалности:  
времена, пространства, карме, безумља,  
лутајућих Духова и Света Таме,  
који се зове и Пакленим Светом.  
Поред тога, може да доспе  
и у Реалности које се налазе у међупросторима Сварге  
које се одликују неодређеношћу,  
нарушеним узрочно-последичним везама.  
У њима се догађа оно што житељи  
Хармоничног Света опажају као чудо.  
Међутим, за житеље међупросторних  
Реалности то је крајње неугодно:  
никада није могуће поуздано  
предвидети резултат својих дела.  
.....

.....  
Дуж целога Златног Пута  
дејствује Заједнички Истинити  
и Безусловни Закон Устројства Светова:  
Љубав према свему што постоји  
и Стварање, а Рођењу Љубави

претходи Мудро Знање.  
Путем љубави и Знања  
развија се свако Духовно биће,  
уздиже се ка Створитељу  
и постепено постижући Његово стварање,  
и познавши га, почиње да ствара  
нешто своје, испуњено Љубављу.  
Виша пројава Љубави је  
самопожртвовање ради помоћи нижима.  
Тако поступају леги, који воде људе,  
и највиши Носиоци  
Духовног Достојанства  
који људима доносе Знање  
о Вишој, савршеној Љубави.  
Љубав учи разумевању,  
милосрђу и пожртвованости.  
Те особине спремају човека  
за служење другима и за стварање,  
које се разматра као борба са злом,  
као саучешће у делима  
прображења Света.

.....  
.....  
Неопходно је правилно посматрати  
борбу са злом. Зло није апсолутно.  
Зло је – тек пројављење  
неразвијености и незнања.  
Чак и Бесови,  
нижа бића тамнога Света  
нису лишени наде да ће се Духовно уздићи  
у некој далекој будућности,  
да ће се ослободити прљавштине и злобе  
идући дугим путем  
развића под руководством Виших  
Духовних Учитеља Златнога Пута.

.....  
.....  
Поступак било ког духовног бића  
у првом реду  
испољава се на њему самом.  
Пошто свака индивидуалност  
поседује слободу избора,  
њене одлуке утичу на њену структуру.  
Од избора зависи њена даља судбина:  
једним делима  
личност у развоју

помаже свој успон према врху  
преко различитих области Златнога Пута,  
другима отежава себе, учвршћујући везе  
које успоравају развитак,  
и вуку наниже, у Тамне Светове.  
То и јесте Закон Богиње Карне,  
у случају да је успон немогућ  
јавља се потреба да се  
поново прође читав Круг Живота,  
али сад у другим реалностима,  
како би се обавио неопходан рад  
на својој Духовној суштини.

.....

.....

У примитивном људском схватању  
Закон Богиње Карне одразио се као идеја  
о Три Велика Суда након смрти,  
који се називају и Страшни Суд.  
У ствари,  
Нема никаквог Страшног Суда,  
постоји само одлагање узлазног кретања,  
и то само привремено, зато што  
је све потчињено Општем Закону  
Уздизања од нижег ка вишем.  
Зло, чак иако је невољно учињено,  
увек оптерећује свога починитеља.  
Само тамо, где су Духовна бића  
толико високо да уздизање постаје  
природни услов њиховог живота,  
који је сам усмерен ка помагању  
уздизања нижих бића,  
тамо Карма, као неизбежна закономерност  
уступа место другом делатном начелу,  
који се јавља у виду Љубави.

.....

.....

Житељи различитих Светова и Реалности  
траже у највећој мери пуно подударње  
начина Живота и сопствене суштине.  
Тако, Духови Стихијских Сила виде срећу  
у задобијању моћи и победи над стихијама,  
Духови Звезда Знања схватају срећу  
као сакупљање Мудрости,  
као поимање Светова и себе самих;  
за Духове Смрти срећа се налази  
у прелажењу из Реалности у Реалност;



Духови Пространства су срећни  
када га прелазе.

.....  
Пуноћа среће може бити  
само у постојаној борби са злом,  
које спречава становницима  
тамних Земаља, његовим житељима,  
да започну свој успон  
по различитим местима Златнога Пута.  
То је могуће само на један начин:  
у општењу са другим становницима  
своје реалности, у васпитању  
Духовне суштине човекове  
ка опажању свеопштег животног почетка,  
које се пројављује у свим  
тачкама Златнога Пута.

.....  
.....  
.....  
Поуке Највиших Носилаца  
Духовног Достојанства, који доносе  
Божанствену Светлост житељима  
свих Реалности, имају исте  
основне поставке.  
За уздизање важно је  
само осветити своје заједништво,  
назориво Сродство  
са другим бићима,  
положивши између себе и њих  
Љубав према једнакима и саосећање  
са нижим облицима Живота.  
Милосрђе и Вера у свеисцељујуће  
осећање Љубави и Добра  
способни су да у будућности преобразе  
чак и Бесове – те, рекло би се,  
вечне непријатеље Божанствене Светлости,  
жители Света Таме који  
међу људима Света Јаве проповедају  
дозвољеност свега, суровост, похлепу,  
егоизам и коначност постојања.

.....  
.....  
.....  
Бесови, нижа бића тамнога Света,  
поникли су при Рођењу Светова „у магли“,  
при чему су наликовали Легима, од којих

се разликују само по томе што  
од првог тренутка у њима нема Божанственог Светла.  
Прави властелини Тамних Светова  
су: тамни Леги, тамни Арлеги  
и Кошћеји – Кнезови Таме.  
Они су поникли у искомској Тами,  
када су у њихове Светове доспеле  
честице Велике Инглије,  
Првостворене Животородне Светлости.  
Међутим, њихово активно развиће почело је  
у време Велике Асе,  
у тим тамним Реалностима,  
када су у њих упала семена Древнога Знања,  
када је скинуо Заштитне Печате  
са Скривене Древне Мудрости  
Света Арлега Чернобог.  
Стекавши Древно Знање Света Арлега,  
неколицина из Реалности Светова Таме  
истог тренутка су отпочели борбу са Маглом и Тамом  
и започели свој успон у врхове  
по Златноме Путу.

.....  
.....

Међутим, мада су имали моћ  
и Древно Знање,  
нису се научили да разликују Добро и Зло,  
носећи у себи неуништене честице  
искомског првобитног мрака.  
Начело власти, принуде  
и потчињавања прожима  
све Тамне Светове и Реалности.  
И тај неприлични принцип  
покушали су они да уведу у приграничне  
са Светом таме области,  
у које су спадали Чертоги Макоши,  
Раде и Расе,  
а такође и Рукав Чертога Свате,  
где се налази наше Јарило-Сунце  
и наша Мидгард-Земља.  
Све то довело је до почетка  
нове Велике Асе.  
То се догодило зато што  
Арани нису пропуштале Тамне  
у врхове Златнога Пута,  
предлажући им да се најпре преобразе  
у Светле, и због тога су повукли Границу

кроз Земље Света Јаве.

.....  
.....  
У времена нове Велике Асе  
тамне су истерали из свих Земаља  
које су се налазиле у Чертогима Макоши,  
Раде и Расе, и зато је Пут  
тамних Духова и Душа  
сада пролазио само  
кроз Свет Људи  
који живе на Земљама  
у Рукаву Чертога Свате,  
и само кроз Свет Људи  
постало је могуће уздизање  
ка врховима Златнога Пута.  
Нарочито важну улогу почела је  
да има Мидгард-Земља, која се налази  
на средини између Светла и Таме.  
Због тога Тамне Силе су решиле  
да бесовима дају власт над људима.  
И ето зашто се на Мидгард-Земљи  
води борба између Тамних и  
Светлих Сила,  
у којој учествују људи  
различитих Родова и Народа.

.....  
.....  
.....  
\* \* \*

## СЛОВО<sup>145</sup> МУДРОСТИ ВОЛХВА ВЕЛИМУДРА

### Предговор

„Слово Мудрости Волхва Велимудра“ је један од најстаријих рукописаних извора тајног словенско-аријског ведског Знања, сачуван до данашњих дана благодарјећи многим словенским и аријским Родовима који исповедају стару веру прапредака – Инглизам.

Постоји неколико варијанти записа „Слова Мудрости“, то су Харатје писане глагољицом; т.ј. текстови на пергаменту записани полурунским словенским уставом; светоруски Волхвари, т.ј. текстови на дашчицама од храста, брезе, кедре или јасена, записане светоруским рунским писмом, које се сада због нечега назива велесовица, очевидно зато што је тим писмом записана „Велесова књига“.

„Слово Мудрости“ се међу староверцима-инглинзима чува и преноси с поколења на поколење, не само да би се предало непроцењиво древно животно родовско искуство и уређење наших предака, већ и да би се боље разумела савремена

---

<sup>145</sup> Слово – заправо реч, говор (прим. прев.)

стварност, јер је прошлост безбројним нитима повезана са садашњошћу, из које ће настати будућност.

У данашње време знатно је нарасло интересовање грађана бившег Совјетског Савеза за прошлост и садашњост роднога краја, за древну и неиспричану историју, за народну традицију, културу и лературу, за своје родне корене, за древну прехришћанску веру. Народ почиње да освешћује и да схвата како без прошлости нема ни садашњости, ни будућности, јер се дрво, коме су подсечени коренови, суши и умире.

Без обзира на то што су током векова рукописани извори древне словенско-аријске мудрости били уништавани, најпре од стране неупућених и фанатичних грчко-хришћанских свештеника, а затим и од царске династије Романових и комуниста током 20-30-тих година XX века, Сањтије, Харатје и Дашчице, иако малобројне, ипак су сачуване. Али, треба рећи и то да је било и таквих хришћана који су подједнако као и староверци чували словенско-аријску древну мудрост, посебно међу праведним старообредницима - раскољницима.

Надаље, предлажемо вам да се прикључите чувању древне словенско-аријске мудрости.

Отац Владимир (Иванов)

## Слово Мудрости Волхва Велимудра

### Први део

И нека вам испричано буде, чеда, ово Слово,  
Слово веома Мудро, Слово Древно.

Ово Слово није оно, што је у магли почивало,  
већ оно што је сама Мајка-Живот<sup>146</sup> сложила  
и Волхву по имену Велимудар подарила.

Слово мудрости ово, оно је као Вест,  
њу нека добри људи сав живот проносе.  
Послушајте позив, чеда, Вест да упознате.  
Ову вест треба и умом разумети  
и срцем својим прихватити, а пре свега  
у сваки лик Слова Мудрог проникнути.

„Оним чедима Божјим која бирају  
Прави Пут, који води ка висинама Духа,  
са сваким кораком бива  
све теже ходити, јер се пут,  
којим они иду,  
непрестано сужава претварајући се у стазицу  
која се све стрмије и стрмије  
успиње ка врху  
и ишчезава у даљини покривеној облацима.  
Но они, који до краја

<sup>146</sup> Мајка-Живот – у руском језику реч жизнь (живот) је женског рода (прим. прев.)

прођу овим Путем,  
не базирући се на тешкоће и губитке,  
задобијају таква Духовна блага,  
Мудрост и Духовну Снагу,  
о каквима чак нису ни помишљали.  
А они, који реше да крену  
по путу који води низбрдо  
никада неће стећи довољно снаге  
да се, вративши се на почетак,  
подигну у саме висине,  
јер они што иду низбрдо  
губе свој Разум и Снагу,  
и Пакао пред њима  
широко отвара своје двери,  
а онима који упорно иду ка врху Духа,  
Велес-Бог Врата од Небеса отвара  
и сво многоцветје Сварге Пречисте  
постојан Духом за себе задобија.“

„Ако неко утешу  
и нахрани дете-сироче,  
давши му кров, ватру и пријатан дом,  
од Душе, а не користи ради,  
тима он чини дело блажено  
и корист од њега биће већа  
него од стотине брбљивих Мудраца.“

„Не праве грешке само они  
који и не помишљају о чињењу  
каквих год добрих дела,  
и не пружају руке своје  
ка творењу у корист Рода својега.“

„Онај који постигне мало,  
тај ће и добити мало,  
а ко зна за много,  
неће добити ништа,  
али Дух његов постаће јачи.“

„Ако је некоме на Души тежина,  
од свега је лакше да је подели  
са ближњим или рођаком својим,  
а када ближњему Вашем  
затреба Ваша помоћ,  
помозите и Ви њему.“

„Ако ближњему Вашем прети несрећа,  
никада му не одреците помоћ,  
јер несрећа никада не иде сама,  
и може и Вама свратити у госте.“

„Ко Јоги-Мајци покаже место  
где зебу деца-сирочићи,  
тај је мало дело учинио,  
а ко подигне сирото дете на ноге,  
под стрехом Великог Рода својега,  
тај је велико дело извршио.“

„Неко покушава да сазна мало,  
а неко много од Мудрости Древне,  
мислећи при том, да је то лако учинити,  
али да би се познало мало или велико  
из Мудрости Древне, за то можда неће бити довољна  
ни стотина живота човечијих.“

„Упознавајући околни Свет Јаве,  
ми раније или касније долазимо  
до јасног разумевања тога,  
да познајемо себе саме,  
јер наше постојање  
у Свету Јаве  
неотуђиви је део нас самих.“

„Ко наликује човеку  
који живи само својим жељама  
и свакојаким порочним делима,  
тај убија чисту Душу своју  
и не испуњава дуг према Роду.  
И после тога не треба се чудити  
што прибежиште таквих људи  
на крају Животног Пута  
постаје Пакао неизмерни.“

„Величина свакога Рода-Племена  
условљено је његовим стваралачким радом  
у корист Рода и другарским заједништвом  
са другим Родовима и Племенима,  
и ако сви Родови буду живели у јединству,  
благости и међусобном поштовању,  
стварајући за добро својих потомака,  
у славу Богова и Предака својих,  
тада никаква тамна сила

или рат с непријатељима неће  
моћи да победи тај Велики Народ.“

„Они од дече човечије  
који стреме ка другоме Свету  
не упознавши Радости стварања  
у свом Свету Јаве,  
не развивши Душу своју и Дух свој,  
не упознавши Мудрост Богова  
и Предака својих – очекује  
разочарање и тмина велика,  
јер нису у стању да угледају  
лепоте и величину новог Света,  
јер Душа и Дух њихов спавају.“

„Уколико је дужа коса у човека,  
утолико више Божје Силе он добија,  
јер та Сила храни тела,  
Дух и Душу човека,  
и усмерава га ка стварању  
и праведним делима,  
у којима се као мерило свега Савест јавља.“

„Са вољом испуњавајте  
поуке Родитеља својих  
и Стараца Рода својега,  
јер ни један Родитељ или Старац  
не жели зла чеду или унуку својему.“

„Сачувајте и покажите бригу  
за Родитеље и Старце Родова својих,  
у све дане и позне године њихове,  
јер чеда Ваша гледајући у Вас  
кад дође време  
исто тако односиће се према Вама.“

„Узајамни односи у Општинама  
треба да буду засновани на Трудолубивости,  
Доброти, Љубави и Узајамној помоћи,  
а не на принуди и страху.  
Не може принудни рад  
да доноси слатке плодове,  
јер онај који из принуде ствара,  
или из страха свога, затвара се у себе  
и не може да уложи Душу  
у плодове рада својега.

Стваралачки труд за добробит  
Родова ваших и Општина ваших  
треба да буде само добровољан  
и по позиву срдаца ваших,  
иначе јалови и безлични  
биће плодови таквога труда.“

„Заштита свих Родова својих,  
Свете земље Отаца својих,  
Древне Вере Прапредака својих,  
то је најпречи дуг сваког  
мушкарца из Раса Велике  
или потомка Рода Небеског,  
у сва времена  
док светли Јарило-Сунце.“

„Онај од деце човечије  
који је у стању да чује  
све разнолике звукове  
околнога Света Мајке Природе,  
моћи ће да чује како куца Срце његово  
у заједничком полету са Васељеном,  
а ко слуша само себе  
и своја расуђивања  
никада неће чути  
великолепну Небеску Музику.“

„Од чистог срца  
и са чистим помислима  
приносите бескрвне жртве и понуде  
Боговима и Прецима својим у Свету Јаве,  
јер оно што им приносимо на жртву  
то ће стајати пред нама  
у Свету Светле Наве и у Свету Праве.“

„У свим делима својим  
великим и малим, и у свим односима  
међу Рођацима својим  
или житељима других Родова –  
Савест и Правда наша  
треба да буду мерило свега.  
У односима са свим незнабошцима  
треба испуњавати заповест Перунову:  
„Каква дела Вама чине људи  
иста таква и Ви чините њима,  
јер свако дело својом мером се мери.“



„Туђим умом нећеш живот упознати  
нити ћеш постати умнији,  
а не упознавши умом својим  
бити живота својега и Света Јаве,  
како ћеш моћи достојно да га проживиш  
и да испуниш Дуг свој  
према Роду својем и Роду Небеском.“

„Свакојака јављања различитих Природних Сила,  
које се пројављују око нас,  
не постоје саме по себи,  
већ се испуњавају у тачноме сагласју  
са Древним Законима Стварања Света  
којих се придржавају сва на Мидгард-Земљи  
постојећа бића,  
а поготово треба да их се  
придржавају људи.“

„Управо је човек способан,  
за разлику од других живећих  
на Мидгард-Земљи бића,  
да се од све Душе радује  
успесима ближњега свога  
и да се свим срцем жалости  
када несрећа долази ближњему његовом.“

„Неочекивано се у Животу човека  
догађа чешће од очекиваног.  
То је повезано са тим што је човеку  
својствено да сазнаје Свет Јаве  
саобразно закључивању свога ума  
на нивоу ограниченог упознавања.  
Везан таквим умним закључивањем,  
човек у Животу веома често  
проглашава жељено за стварно,  
игноришући Законе Постојања Света Јаве.“

„Најнеопростивији поступци  
за човека су: издајство,  
завист, оговарање, стомакоугађање,  
жеље за добрима туђега Рода и зеленаштво.“

„Ако нико не приложи силе своје  
за испуњење дела праведних,

како се надате Ви, да ће се добро догодити  
у будућности Вама и ближњим вашим.  
Зато творите Ви оно  
што сте у стању да творите, и догодиће се оно,  
чему је суђено да се догоди,  
јер ништа се не догађа код оних  
који ништа не раде,  
а њих као и да нема,  
као да се уопште нису родили на беломе свету.“

„Најглавније у животу човека је  
сам Живот,  
више од Живота човечијег  
може бити само Дуг према Роду.“

„Ништа се не догађа у нашем Свету  
без икаквог првобитног узрока.  
Оно чега уопште не може бити на Свету,  
то никада и не бива у овом Свету.  
Ако се пак нешто у Свету догађа,  
значи, да је у овом Свету то могуће.  
Ништа се не догађа случајно,  
јер свака случајност  
има своју закономерност,  
узрок и исход.“

„Три велике Тајне Бивства  
скривене су за ум човечији  
и чувају се испод девет печата:  
Како се родио човек на беломе свету;  
како је цео његов живот неприметно пролетео;  
и када се упути човек  
Часним Путем Славе  
кроз Свет Светле Наве  
и Небеску обитељ Сварге,  
где ће угледати поново Претке своје.“

„Ако неки млади Родитељи  
почну да одвраћају чедо своје  
од стваралачког делања  
за добробит Рода својега,  
тима убијају они Душу његову и живот његов.  
И биће Душа тога чеда – безосећајна,  
а живот без радости и рђав.  
А ако млади Родитељи  
почну на сваки начин да угађају

разним прохтевима чеда својега,  
тима ће убити светли Дух његов,  
а убиство Духа детета  
не прашта се никоме живоме.“

„Упознавајући свим срцем околни Свет  
човек почиње да схвата  
да у свему живом на беломе свету,  
у камену, и дрвету – постоји Душа.  
Упознавши силу Душе камена и дрвета  
човек налази Древни Извор  
исцелитељских Сила Природе-Мајке,  
уз чију помоћ може изгонити бол  
и болест из тела човекових.“

„Најбоље и најделотворније,  
најпријатније и најосвежавајуће средство  
против тешког умора после рада  
и дела праведних – то је сан спокојни.“

„Не скрнавите и не трујте,  
Ви, трулежи људском,  
Свету земљу предака Ваших,  
сахрањујући умрле ближње своје  
у јаме земаљске,  
како то чине незнабошци.  
За умрле ближње своје сачините  
ломаче велике и чамце простране  
сједињујући мртве своје  
са Чистим Светим Огњем.“

„У Древним Рунама је сакривен смисао,  
из давнина свима је поука:  
Удео (судбина) невидећих је само глагољање  
удео свевидећих је ћутање.“

„Онај ко не верује у продужење  
земаљског живота после смрти,  
задобија мрак и тмину,  
у сагласју са својом Вером.  
А онај ко не сумња  
у даљи продужетак живота  
увидеће сву дивоту и красоту  
светлих Чертога<sup>147</sup> Света Наве.“

---

<sup>147</sup> Чертог – древна реч која значи област, предео, али када се односи на Небо или небеске светове, обично значи „сазвежђе“, т.ј. део небеске сфере у околини некога сазвежђа (прим. прев.)

„Ко у срцу своје носи сумње  
о продужењу живота у Слави и Праву,  
тај задобија за себе таму,  
јер величанствени сјај тих Светова  
за свој поглед човек затвара.  
Узалудно тражење Пута у таму  
може довести једино до Пакла.  
А онај у коме постоји Вера Прапредака  
и нема никаквих сумњи у Живот  
који следи за Светом Јаве – задобија  
сву Дивоту и Свет разнобојни  
и Радост због сусрета са прадедовима Рода својега.“

„Ако би се у овом тренутку открилила  
Врата Истинског Познања  
човек би тада угледао  
првобитну суштину ствари  
онакву каква јесте – бесконачна.  
Али човек се тако дуго затварао у себе  
да сада види Свет Јаве  
само кроз уске прорезе  
на пећини сопствених представа.“

„Ко се од деце човечије удубљивао у мисли  
о Исконској, Истинској Суштини свих ствари  
и о Ономе, Исконском, Који је створио  
ову Природу и разнолике Светове,  
у она најстарија времена,  
када није било ичега,  
ни ничега, а посебно ничега од онога  
што ми називамо  
Природом, временом и Световима,  
и када се мрак покривао мраком.“

„Памтите чеда Расе Велике  
да ваша Снага лежи у заједништву  
међу свим Родовима и Племенима,  
заснованом на Древној Вери Прапредака.“

„Разумите, чеда Расе Велике,  
да је само онај истинити потомак Богова  
који је у стању да твори и ствара  
на добробит Древног Рода својега,  
у Славу величине Очевине своје  
и Древне Првобитне Вере своје.“

„Тамне силе користе два пута,  
на које одвлаче људе и ометају их  
да се развијају на Мидгарду, у Свету Јаве,  
да трудољубиво стварају на корист Рода,  
да се Духовно и Душевно усавршавају:  
први је незнање, а други – неотесаност.  
На првом путу не дају људима да сазнају,  
а на другом – тврде да је сазнање  
непотребно и штетно за људе.“

### Други део

И нека вам испричано буде, чеда, ово Слово,  
Слово веома Мудро, Слово Древно.  
Ово Слово није оно, што је у магли почивало,  
већ оно што је сама Мајка-Живот сложила  
и Волхву по имену Велимудар подарила.  
Слово мудрости ово, оно је као Вест,  
њу нека добри људи сав живот проносе.  
Послушајте зов, чеда, Вест да упознате.  
Ову вест треба и умом разумети  
и срцем својим прихватити, а пре свега  
у сваки лик Слова Мудрог проникнути.

„У Древним Рунама скривен је смисао,  
из давнина свима поука:  
Удео невидећих само је – говорење,  
удео свевидећих – ћутање.“

„Никада се не жалостите због тога  
што сте у прошлости учинили добра дела  
или пружили помоћ ближњима вашим,  
јер добра дела чине се  
само по позиву великог Срца вашег  
и по чистој Савести вашој.“

„Чувајте успомену на све ратнике  
који су положили животе своје  
за другове своје, за земљу Отаца својих,  
за Свету Веру Предака својих,  
за процват и будућност Родова својих.“

„Свети дуг сваког мушкарца  
из свих Родова Велике Расе –  
штитити Родне Дедовине своје,

старе и мале из Родова својих,  
Родове другова и ближњих својих.“

„Не пуштајте гнев неправедни  
у благотворно Срце ваше,  
јер гнев ће погубити сваку благод  
и покварити чисто Срце ваше.“

„Нико и никада не може ускратити  
човеку право да упознаје Истину  
и Велику Древну Мудрост  
коју су оставили Богови и Преци.“

„Ако мужеви Родова Велике Расе  
не покажу дужно старање  
о заштити Граница земље Очева својих,  
ко ће моћи да сачува Древне Родове  
од погибелји и свакојаког унижења.“

„Све оно што је било створено ради величине  
и на добробит цветања Родова ваших  
и свих потомака Расе Велике,  
не може се кудити ни осуђивати.  
Јер Велики Преци Родова ваших  
уложили су чисте Душе своје  
у плодове стваралачког труда својега.“

„Велики Дуг сваког Родитеља  
и свакога Старца Древнога Рода –  
васпитавати сво потомство своје  
по древним Законом Рода  
до Дана Пунолетности потомака.“

„Родовско заједништво и узајамна помоћ  
треба да се учвршћује у свим крајевима вашим.  
Ако ви ускратите помоћ  
свим ближњим Родовима вашим,  
онда који ће Род вама притећи у помоћ.“

„Савест – то је највећи дар Божји,  
од ње не можеш побећи и сакрити се.  
њу нећеш преварити ни заговорити.  
За добра дела она даје Радост,  
за недолична – страдање.“

„Ко живи по Савести,

тај човек је и безгрешан.  
Душа у човеку и савест  
од времена Прапредака постоје,  
и по њиховој вољи човек живи.“

„Душа човекова и Савест његова  
само на својој Родној земљи  
могу да се роде, а и да живе  
само на њој оне могу.  
Ако неки човек оде  
са своје Родне земље  
и напусти кургане Предака својих,  
тај се човек и своје Душе лишава.“

„Зашто је човеку потребно да иде  
против своје Душе и своје Савести,  
када су оне више од свега на свету,  
и човек треба увек да их чува.  
Зар може неко са стране  
да напуни Радошћу и Срећом  
Душу човекову или Савест његову.“

„Памтите, чеда Расе Велике,  
и ви, потомци Рода Небеског,  
да Живот треба проживети у Радости,  
јер она је само трен један једини.  
Светао живот у Свету Јаве човеку  
дају његова светла Душа и Савест.  
Сви људи Душу и Савест поштују  
и како може праведни човек да  
у име било чега или било кога  
погуби Чисту Душу и Савест своју.“

„Када штитите своје дедовине  
од љутих непријатеља и недругова својих,  
који у хордама долазе у земље ваше,  
одгурните од себе гордост и гнев  
и не пуштајте освету у срца ваша,  
јер свака света, гнев и гордост,  
затамњују очи и срца чине суровим.“

„Свако дело које сте извршили  
оставља свој неизбрисиви траг  
на вечном Путу живота вашег,  
и зато чините, људи,  
само прекрасна и добра дела,

и то у Славу Богова и Предака ваших,  
за напредак потомака ваших.“

„Узвраћајте непријатељима и недрузима својим  
само она неправедна дела  
која су починили у земљи вашој.  
И нека Савест и чиста Душа ваша  
буде мерило вашег узвраћања  
за сва дела њихова неправедна.“

„Чеда из свих Родова Расе Велике  
и мудри потомци Рода Небеског,  
увек сте слободни у Душама својим  
и у свим својим стваралачким делима,  
а то су установили Светли Богови наши.  
Древне Родове наше није учио Савести  
нико ко је дошао са стране,  
и зато не може да има власт над њом.“

„Послушајте, чеда Родова Расе Велике  
и потомци Рода Небеског, речи моје.  
Ако проживите свој живот  
са великом чашћу и по Савести вашој,  
чисте и светле Душе ваше  
са димом Свете Ватре – погребне ломаче  
узнеће се у Сваргу Пречисту.  
А ако бешчасно и не по Савести  
буде проживљен живот ваш,  
тада ћете и пред Родом и пред Прецима вашим  
сами за њега одговарати.“

„Учвршћујте, чеда расе Велике,  
све Древне и Славне Родове ваше  
и поштујте, као у Старини,  
Светле Богове и Претке Ваше.  
Браните од непријатеља земље ваше  
заливене Знојем и Крвљу  
мудрих Очева и Дедова ваших.  
Стварајте, чеда Расе Велике,  
ради славних потомака Родова ваших.“

„Живите, чеда Родова Расе Велике,  
у Великом Родству са Боговима вашим,  
у пријатељству са Родовима и Клановима вашим,  
у Миру и Љубави са Рођацима вашим,  
у Уважавању и Правичности



према свим Пограничним Непријатељима вашим.“

„Ко Перуна Бога поштује,  
тај Древне Родове своје  
од несрећа и незгода брани.  
А ко Рода и Ладу-Мајку поштује,  
тај Древне Родове своје  
потомством здравим умножава.“

„Ако се код вас појави несугласје  
са ближњима или Рођацима вашим,  
узрок тога несугласја  
треба да тражите само у себи.“

„Благе Речи о заједништву Родова  
које иду из чистог Срца нашега  
јачају заједништво међу Родовима вашим  
боље од свих заклетви што се на Мачу полагају  
именом Родовског Бога нашега.“

„Не одричите се, чеда Расе Велике  
од Братских и Ближњих Родова ваших,  
јер када дођу тешка времена,  
доћи ће у помоћ свим Родовима вашим  
сви Братски и Ближњи Родови ваши!“

„Упамтите, чеда Расе Велике,  
никада не подстичите себе страхом.  
Јер он је сличан змијском отрову:  
у малим количинама доноси корист,  
али брзо се накупивши у Души  
он трује даљи живот.“

„Не прљајте, чеда, језик Родни  
говором и наречјима туђега језика.  
У срцима живе само речи Родне,  
а за Душу су мртви други гласови.“

„Стремљење ка Чистој Светлости  
увек ће живети у срцу човека.  
Али налазећи се на Мидгард-Земљи  
човек никад не може да достигне Сунце,  
чак иако му се прохте да се попне  
на највишу на Земљи планину,  
јер ће Јарило-Сунце увек бити  
на човеку недостижној висини.“

Зато онај који тражи може наћи  
и задобити Сјајну Чисту Светлост  
само у Срцу своје воли,  
у Јасном Разуму и у Светломе Духу.“

„Памтите, чеда Расе Велике,  
не штедите никада живот свој  
у заштити Рода Древног својега,  
у заштити Древне Вере Предака својих,  
у заштити Свете земље Отаца својих.“

„Као што се светлост што долази од Јарила-Сунца  
не може затворити у тамној посуди,  
исто тако је немогуће отети од Расе  
Земљу Предака, Слободу, Савест и Веру.“

„Упамтите, људи Расе Велике, речи моје,  
да су сваком човеку из древних Родова  
Вишњи Богови одредили Задатак.  
И то, да је он одозго вама намењен,  
њега је немогуће избећи  
или променити по својој жељи.  
И зато испуњавајте свој Земаљски Задатак,  
што га поставише Небески Богови,  
и догодиће се оно, чему је суђено да се догоди.“

„Размислите, чеда Расе Велике, о томе,  
ко сте по истинској својој суштини  
и чега ради живите на Мидгард-Земљи.  
Управите свој поглед у углове Душе своје  
и загледајте се у дубине Срца својега.  
И видите Древну Мудрост Рода,  
коју су вам даровали Светли Богови-Заштитница  
при земаљском рођењу вашем.“

„Памтите, чеда Расе Велике,  
да ма колико добара да умножите,  
ма како велики иметак да стекнете,  
то вас неће увеличати над другим Родовима  
и неће даровати моћ Роду вашем.  
Јер, чак и ако имате превелико добро  
и иметак велики у Роду својем,  
нико од вас неће бити у стању  
да заустави кретање Јарила-Сунца  
или натерати Време да тече уназад.“

„Чеда Древних Родова Расе Велике,  
поштујте Очеве и Матере своје,  
јер су они даровали живот свима вама.  
И не прекидајте бригу о Родитељима  
до самог краја њиховог живота.“

„Упознавши околни Свет Јаве,  
увидите, чеда Родова Расе Велике,  
да ништа не може да се појави ни из чега,  
и да ништа не може да нестане без трага,  
све мора имати свој извор  
и за све у Свету постоји своје место.“

„Световне ризнице и богатства,  
које преумножисте на Земљи,  
никако неће моћи да вам послуже  
у следећим Световима Наве и Славе,  
јер Истинске Ризнице и Богатства,  
неопходне у Световима Наве и Славе,  
то су Љубав, Исконска вера, Стварање  
и Мудрост Богова и Предака Ваших.“

„На древни празник Љубомир  
начините велики пир за цео свет,  
јер ко не прави Свадбене гозбе,  
тај часног иметка и благодати  
лишава децу Родова својих,  
и те нове Породичне Савезе  
ни Заједница ни Богови не примају.“

„Неправедно делање или одлука,  
учињени без знања заједнице,  
Богови могу да опросте или не примете.  
Али иста та дела и одлуке,  
учињени без знања Родана,  
могу навући несрећу на цео народ.“

„Древна Вера Предака и Савест  
увек живе у отвореним срцима.  
Зато отворите, децо, погледу својем,  
горућа и устрептала срца своја  
и послушајте глас чистих срдаца својих,  
и имајте храбрости да их пратите.“

„Упамтите, чеда Родова Расе Велике,  
и ви, славни потомци Рода Небеског,

да сте унуци и прауници Древних Богова,  
и зато сте од почетка слободни људи,  
а за човека Велике Расе  
Слобода је првобитно стање.  
Њу је немогуће дати или одузети.  
Јер Слобода – то је стање Духа вашег!“

„Ушавши у Свету шуму или Дубраву,  
принесите угодне дарове Домаћину Шуме,  
јер човека, који не донесе дарове,  
Домаћин Шуме ће опколити, скренути с пута,  
све му стазе испремештати.  
Склониће од његовог погледа сву ловну дивљач  
и у разум ће му послати покличе аветињске.“

„Људи древних Родова Расе Велике,  
увек се трудите и стварајте  
на добробит процвата Родова ваших.  
Увек улажите чисту Душу своју  
у плодове стваралачког рада својега.  
И тада никаква нужда неће вас се дотаћи,  
умножаваће се и цветаће  
Древни и Велики Родови ваши.“

„Памтите, главе Родова Расе Велике,  
да никада не треба да престајете да  
се старате о свим потомцима Родова својих  
до њихове телесне и Духовне зрелости.  
Јер неочврсло и незрело  
растуће потомство Родова ваших  
не може бити поуздан ослонац  
у будућем животу Родова ваших.“

„Не тражите на дну дубоког језера  
сјајно изобиље Небеских звезда,  
јер оне се налазе високо над вама.  
Да би угледали истински њихов сјај,  
морате управити поглед у Небеса.“

„За изградњу кућа Рода вашег  
не сеците мртво и успавано Дрво  
и не узмениравајте Дрвеће у време пуног Месеца.  
Јер неће погледати Богови нову кућу вашу,  
и домовој<sup>148</sup> се неће старати за добра ваша.  
Тражите само оживело Дрвеће,

---

<sup>148</sup> Домовој – кућни дух-заштитник (прим. прев.)

што је у пролеће испило сок влажне Земље.  
Принесите изабраном дрвету извињење  
и донесите му дарове и понуде.  
У који благодатни дан у Недељи  
почнете да градите кућу Рода вашег,  
тај Бог-Покровитељ ће вам и помагати.“

„Памтите, чеда Родова Расе Велике,  
да се човеку на Мидгард-Земљи  
никада ништа не догађа случајно,  
јер случајност је закономерност,  
одређена Судбином и Божјим Законима.  
Све што се дешава у животу човековом,  
све је знамење Богова-Заштитника Рода,  
које указује на дела која сте починили.  
И зато се са пажњом односите  
према свему, што се догађа око вас.“

„Ономе који испуњава Небеске Законе Богова  
Мајка-Природа дарује животне силе,  
а Небески Богови дарују Роду његовом  
срећу у срцу и богатство у деци.  
Богови-Заштитници Рода штите  
таквог благодатног човека и ближње његове  
од свакога зла, неправде, таме и обмане,  
и та је Благост подједнако истинита и права  
као светлост Јарила-Сунца на Небесима  
и као постојано течење воде у реци.“

„Слично томе, како дан смењује ноћ,  
како се у Јутарњу Зору рађа Сунце,  
тако и свако неприлично дело  
учињено човеком Велике Расе  
случајно или по злој намисли,  
постаје познато Боговима и Заједници.“

„Када Вишњи Богови долазе у помоћ,  
никада се не питајте о томе,  
одакле вам је надошла Велика Сила.  
Просто са благодарношћу примите то  
што су вам поколнили Богови-Заштитници.“

„Упамтите, чеда Родова Расе Велике,  
и ви, славни потомци Рода Небеског,  
да сва небеска Мудрост Богова,  
коју чувају древни Родови ваши,

треба да припада само Раси  
и Родовима вашим, и више никоме.  
И зато никада не откривајте  
тајне Веле непријатељима и странцима.  
Како они не би могли да употребе  
Небеску Мудрост ваших Богова  
против древних Родова ваших.“

„Не идите насупрот Судбине своје,  
коју је за вас исплела Богородица Макош,  
ни против зова Срца својега и Савести.  
Јер све Путеве Животне ћете изгубити  
и постаћете беспутни изгнаник.“

„Ако вам Жрец Богова или Старац Рода  
затражи да учините добро дело,  
испуните га без одлагања,  
као да вам је то добро дело  
наложио Рођени ваш Отац.“

„Чувајте као зеницу ока својега  
Кумире Небеских Богова-Заштитника  
и све Светиње древних Родова својих.  
Јер ако не сачувате Светиње Родова,  
неће избећи Древни Родови ваши  
несреће, тамне оскудне године и губитке.“

„Ко од људи у заблуди  
благе и мудре речи одбаци,  
тај ће, кроз неко време, због тога жалити.  
Ко пак, чувши благе и мудре речи,  
послуша и без одлагања изврши шта треба,  
тај ће у животу у свему преуспевати,  
и иметак рода његовог ће се преумножити.“

„Никада не журите и не хитајте, људи,  
у благодатним делима и беседама вашим,  
и нека сваки ваш покрет и реч  
увек буде течан и спокојан,  
као ток воде у јутарњој тихој реци.  
Пре него што извршите било какво дело,  
или прекинете тек започету беседу,  
послушајте глас Срца својега.“

„Не мислите, да се све догађа на Земљи  
само по намисли Вишњих Богова

и да ништа не зависи од моћне Воље  
и благодатних помисли ваших.  
Тако говоре само неразумни људи,  
који не познају Истински Живот.  
Небески Богови само надгледају  
стваралачка дела ваша  
и долазе на позив човечији  
када их људи замоле за помоћ.“

„По вољи Вишњег Тарха Даждбога  
биће сакривене до Времена Светлости  
Древне Веде у Харатјама и Сањтијама  
које садрже траге и руне,  
од радозналост погледа тамних људи.  
Јер не треба да знају тамни створови  
о Славним делима Древних Богова  
који умножавају Светло у Сварги Пречистој.  
Веде разумеју само просвећени,  
који су освестили Пут свог живота.  
А људи, који не познају Мудрост Рода,  
како ће моћи да разумеју тајне Веде.“

„Никада не одбијте да пружите уточиште  
оним Древним Родовима Велике Расе  
који траже заштиту за потомство своје  
од непријатеља љутих у насељима вашим,  
уздајући се у моћ мачева Родова ваших.  
Јер чување Родова и браће по Крви  
је добро дело за сваки Род.“

„Памтите, људи Родова Расе Велике,  
да су Света места на Мидгард-Земљи  
увек били, јесу и биће Извори  
неисцрпне Велике Животне Снаге.  
Без обзира на то, стоје ли Храмови  
на Светим местима крај Извора Снаге,  
и независно од речи и помисли људских,  
они увек дарују Животну Силу  
свим страдајућима којима је потребна.“

„Сваки заробљени непријатељски војник,  
који је нанео губитак Древном Роду  
нека надомести тај губитак радом својим.  
По истеку три пуне године он је слободан  
да се врати у родни крај или да остане.“

„Никада не почињите препирку о томе,  
код којих су Родова и Народа на Мидгард-Земљи  
Богови-Заштитници бољи или важнији,  
јер то није под влашћу вашег Разума.  
Поштујте Свето у древним Родовима своје  
од почетка Рођене Богове-Заштитнике,  
али не хулите и не понижавајте људе  
који поштују вама непознате Богове.“

„Памтите, људи Родова Расе Велике,  
да је само Жрецима-Чуварима,  
служитељима древних Вишњих Богова,  
откривена она тајна Мудрост  
коју су нам оставили Богови и Прапреци,  
а која је закључана у Трагама и Рунама.“

„Увидите, људи, да живот у Сварги  
тече сагласно небеским Законима  
и не зависи од помисли ваших.  
Как не би тамни људи нарушили  
поредак и кретање небеских Светила,  
да би Јарило-Сунце излазило на истоку  
и јасни дан сменио тамну ноћ.“

„Увидите, људи расе, Мудрост ову:  
Нико неће моћи да заштити Родове ваше  
од туђих Родова и сурових непријатеља,  
ако сами не желите да заштитите себе.  
Нико неће стећи иметак у Родовима вашим,  
ако сами не усхтеднете да га стекнете Рода ради.  
Нико неће достојно васпитавати децу вашу  
док сами не васпитате потомство своје.“

„Трудите се и стварајте, људи расе,  
у име Богова и Предака Родова својих,  
јер ако буде обиља у Родовима вашим,  
живеће у обиљу Народи ваши.  
А ако у обиљу процветају народи,  
тада ће се и Држава ваша Великом назвати.“

„Разумите, људи Расе Велике, речи моје:  
Древна Мудрост се упознаје мало по мало,  
кроз велику ревност, дуготрпљење,  
и брижљиви, стваралачки труд,  
јер немогуће је одједном схватити  
сву разноликост скривену у ведама,



и погледом својим обухватити целу Творевину Света.  
Ако неко тежи да овлада Знањима,  
како би достигао врх власти и поштовања  
тај ће временом постати гори од безумника  
и сва његова дела биће узалудна.“

„Древна Мудрост не упознаје се  
да би се владало и нарађивало некоме,  
и не ради тога, да би се погордили  
или узвисили над другим Родовима.  
Древну Мудрост људи су увек сазнавали  
да би разумели свој Животни Пут,  
и да би је предали својим потомцима.“

„Упамтите, чеда Родова Расе Велике,  
и ви, славни потомци Рода Небеског,  
Не слушајте те тамне људе  
који говоре да ваши древни Богови  
и умрли Преци Великих Родова ваших  
никада вам неће помоћи у тешкоме часу.  
Јер тамнима не могу бити познати  
Путеви и Помисли Богова и Предака ваших,  
и све, шта год да вам говоре,  
само је лаж и велика обмана,  
који воде са Правих ПUTEVA у таму.“

„За свако испуњење или добро дело  
као и за догађаје у животу човечијем  
постоји од горе одређено време и место.  
И зато која дела треба да испуните,  
испуњавајте без одлагања и без журбе.  
Стварајте, људи, што сте у стању да стварате,  
а догодиће се оно, што су унапред зацртали Богови.“

„Слушајте, чеда Родова Расе Велике,  
и потомци Рода Небеског, речи моје.  
Запамтите и предајте их потомцима вашим.  
Будућност за све Родове ваше  
проистиче из Прошлости Родова ваших,  
јер ви сами стварате своју Будућност,  
вођени Љубављу која вам у срцима живи.  
Ако у Прошлости никада није било  
Љубави у Срцима Родова ваших,  
тада нема ни Будућности за Родове ваше,  
а према томе и Садашњост је бесмислена.  
Јер све, што учините Родова ваших ради,

и потомака ваших, претвориће се у прах.  
Упамтите, ако буде Љубави у срцу –  
значи биће и Будућности у Родовима вашим.“

## ИЗВОР ЖИВОТА

У најстарија и славна времена,  
на благословеној Мидгард-Земљи,  
у благодатном древном крају,  
у најдревнијој и моћној Азији<sup>149</sup>

што се протегла на исток Земље  
од Рипејских планина<sup>150</sup> и простирала се  
до иза мора х'Аријског<sup>151</sup>  
и од студеног мора Дааријског<sup>152</sup>

---

<sup>149</sup> Моћна Азија – најдревнија Држава белих Људи на азијском делу континента, у старим изворима она се називала и Велика Тартарија.

<sup>150</sup> Рипејске планине – планина Урал.

<sup>151</sup> Море х'Аријско – језеро Бајкал.

<sup>152</sup> Студено море Дааријско – Северни Ледени океан.

до величанствених Химават-планина<sup>153</sup>

живела су четири велика Рода Аса<sup>154</sup>  
потомака Древних Светлих Богова,  
четири Велика Рода Расе.

Велики и Многомудри Аси<sup>155</sup>  
почели су да се пресељавају у Азију  
из Свете земље Даарије<sup>156</sup>  
у најдревнија и славна времена.

И почели су да живе у Родовима<sup>157</sup>  
у том благодатном древном крају  
од почетка времена благодејствија,  
када су још наши велики Прапреци  
ноћу на небесима гледали три Луне<sup>158</sup>.

Древни и мудри велики Аси  
називали су тај благодатни крај  
Светом Земљом, Земљом Родова Аса<sup>159</sup>,  
или Земљом Свете Расе.

Многобројни Родови мудрих Аса  
дошли су у тај благодатни крај Азије<sup>160</sup>

из Свете Северне Земље

где наше трипут светло Јарило-Сунце<sup>161</sup>  
није желело да одлази на починак<sup>162</sup>  
само да би посматрало благочестива дела  
свих Светлих Небеских Богова  
и творевине њихових прекрасних потомака  
на благодатној Мидгард-Земљи.

---

<sup>153</sup> Химават-планине – Хималаји.

<sup>154</sup> Четири Велика Рода Аса – да'Аријци, х'Аријци, Расени и Светоруси.

<sup>155</sup> Аси – потомци Небеских Богова, који живе на Мидгард-Земљи (планети Земљи).

<sup>156</sup> Земља Даарија – налазила се на потонулом континенту у Северном Леденом океану.

<sup>157</sup> Почели су да живе у Родовима – т.ј. по општинско-родовском устројству.

<sup>158</sup> Три Луне – Леља, период обртања око Мидгард-Земље 7 дана; Фата, период обртања 13 дана; Месец, период обртања 29 дана.

<sup>159</sup> Родови Аса – ово сликовно-рунско слово се одавно спојило у други лик: РАСА.

<sup>160</sup> Благодатни крај Азије – територија савременог Западног Сибира, од Урала до Бајкалског језера.

<sup>161</sup> Трипут светло Јарило-Сунце – Древна Родовска Мудрост гласи да је наше Сунце трипут светло зато што обасјава три Света: Јаву, Наву и Славу.

<sup>162</sup> Није желело да иде на починак – т.ј. Сунце није залазило за хоризонт јер у та времена још није била нагнута оса ротације.

У почетку многобројни Родови  
древних и мудрих Аса расејаше се  
само дуж Ирија Најтишег<sup>163</sup>  
који носаше своје беле чисте воде  
по благословеној Мидгард-Земљи  
на север, ка великој земљи Даарији<sup>164</sup>  
јер је земаљски Ириј<sup>165</sup> био продужетак  
величанственог Небеског Ирија,  
кога назваше и Перунов Пут  
или Млечна Река са меким обалама.

Величанствени и прекрасни Небески Ириј  
што краси сву Сваргу Пречисту<sup>166</sup>  
спуштао се са базкрајних Небеса  
на Иријске планине<sup>167</sup> у великој Азији.

У себи је носио по Мидгард-Земљи<sup>168</sup>  
животворну Силу Сварге Пречисте  
пунећи благодатну Свету Земљу  
древних и многомудрих Аса,  
и људи су га са правом називали  
чистим Извором Живота.

Због небеске чистоте вода  
величанственог Најтишег Ирија  
тај благодатни крај насељен древним  
и мудрим Асима назвали су Беловодјем<sup>169</sup>.  
Стари Всеслав<sup>170</sup> нам је овако причао:

*Као у родном крају, у Беловодјушки  
у Светој Земљи Божанској  
протицао је широки Ириј-баћушка  
пун воде текао је ка Даарији.  
Од Иријских планина усецао је себи пут  
кроз хиљаде врста<sup>171</sup> према мору сињем*

<sup>163</sup> Ириј најтиши – (рус. Ирий Тишай) – ови сликовно-рунски знакови слили су се у сликовну скраћеницу – Ир-тиш, т.ј. у садашњи назив реке: Иртиш.

<sup>164</sup> Велика Даарија – северни континент који је у древна времена потонуо, а који се данас назива и: Арктида, Хипербореја, Северија, и.т.д.

<sup>165</sup> Земаљски Ириј – садашња река Иртиш.

<sup>166</sup> Сварга Пречиста – Небески Светови Славе и Праве.

<sup>167</sup> Иријске планине – монголски Алтај где извире Ириј Најтиши (Иртиш).

<sup>168</sup> Мидгард-Земља – стари назив за планету Земљу.

<sup>169</sup> Назвали су Беловодјем – назив земље настао је од назива реке Ириј, који значи бела и чиста вода.

<sup>170</sup> Стари Всеслав – један од највећих приповедача-летописаца. Постоји предање о томе како је Пророк Бојан у младим годинама учио да саставља химне и предања по најдревнијим Харатјама које је саставио и записао стари Всеслав.

<sup>171</sup> Врста – руска мера за дужину.

*кроз шуме текао је и дубравице,  
рођаке хранио, мале речице.  
Много је учио на путу својему,  
посматрао красоте на Мидгард-Земљи  
чувао топлоту јасног Сунашца  
и даривао је славним Расима<sup>172</sup>.*

Али на великим и славним просторима  
светог и благодатног Беловодја  
поред чистог Извора Живота  
налазили су се још моћнији рођаци  
који су даровали велике животне силе.

И многомудри Раси називали су их:  
Највећим Изворима Живота.  
Ти неисцрпни извори  
Животне Снаге за Расе били су  
Древна Вера њихових Прапредака<sup>173</sup>  
и заветни Извор Животне Снаге.

Та Древна Вера прапредака  
подржавала је многобројне Родове  
свих моћних и славних Раса,  
у времена тешких оскудица  
и сурових животних искушења.

Та древна Вера Прапредака  
обухватала је све животне околности  
свих Древних Родова Велике Расе  
и свих потомака Рода Небеског.

Из ње они су непрестано црпили  
Древну Мудрост и Велику Снагу  
за своја стваралачка дела.

У Древној Вери многобројни Родови  
изнад свега моћних и славних Раса  
налазили су одговоре на сва питања  
која су се појављивала у њиховим пуним животима.

И преносило се ово слово  
о Великом Извору Животне Силе  
у далека и стародревна времена,  
када су се на великим свечаностима у

---

<sup>172</sup> Славни Раси – древни преци руског народа.

<sup>173</sup> Древна Вера Прапредака – Инглизам.

великом Вендогарду Иријском<sup>174</sup>  
окупљали синови Родова Расе Велике  
и многи потомци Рода Небеског  
из свих крајева и покрајина земље<sup>175</sup>.

И пре почетка велике свечаности  
сви они су одлазили у Храм Рода  
и Светилишта свих Светлих Богова.

И приносили су бескрвне жртве  
благом и световеликом Богу Роду  
и својим Светлим Родовским Боговима,  
и свим небеским Боговима-Заштитницима,  
за још једну мирну и плодну годину.

Тада су била веома плодна времена  
у свим областима Беловодја и Расеније  
где су славно живели и радили  
мудри синови Родова Велике Расе.

Сви Небески Богови и Мајка-Природа  
богато су даривали своје потомке,  
велике трудбенике и творце...

Велика благост и заштитништво  
према свима који живе од свога рада  
долази од великодушног Бога Рода,  
сматрали су житељи Вендогарда Иријског  
и поштовали га више од других  
трипут светлих Небеских Богова и Богиња.

И приређивали су у част Светлога Бога Рода  
велике свечаности и веселе празнике.

И долазили су на те велике свечаности  
из свих урочишта<sup>176</sup> и скитова урманских<sup>177</sup>  
мудри сребрнокоси Старци-приповедачи

да би поучавали људе Мудрости Древној  
коју чуваху Родови њихови током  
многих хиљада поколења Раса...

---

<sup>174</sup> Вендогард Иријски – древни град на обали Иртиша. Археолози су га пронашли недалеко од рејонског центра Бољшеречје у Омској области. Ископавања су почела 1998. године. Вендогард су археолози сврстали у споменике протоградске културе, а добио је службени назив Њу Аркаим.

<sup>175</sup> Из свих покрајина земље – т.ј. из свих крајева и области где су живели Родови Велике Расе.

<sup>176</sup> Урочиште – насеље на посебно Светим местима.

<sup>177</sup> Скитови урмански – насеља у тајги.

И окупљало се у та радосна и срећна  
и благодатна и доста упамћена времена  
превелико мноштво народа  
из далеких и ближих Родова Раса

да би послушали испевана предања  
славног и мудрог Волхва Ратимира  
кога су звали Славујем због његове песме и гласа.

Причао је Ратимир свим окупљеним људима  
вести древне, вести славне,  
вести мудре и прекрасне.

## ВЕСТ ПРВА

То није време као птица цветна пролетело,  
то није Мајка Сва над Мидгардом кружила,  
то је сам велики Живот ову песму певао.

Није Јарило-Сунце догађаје овом песмом опеване  
осветлило, већ Златни и Јаровелики Дажбог-Сунце<sup>178</sup>  
који живот порађаше, ал' на Ингард-Земљи.

А та Ингард-Земља<sup>179</sup> у Сварги Пречистој  
сва се беше расцветала дивним и великим цветом,  
дивно беше мирисала најчистијом Мудрошћу својом  
која је као многобројни поточићи текла  
по најближим Земљама<sup>180</sup> Светлих Светова<sup>181</sup> ...

У та далека и стародревна времена,  
када су се многи Преци наших прадедова  
са свим Боговима Небеским братимили  
и нове Земље у Сварги насељавали  
родио се на прекрасној Ингард-Земљи  
под светлом нежног Дажбог-Сунашца

<sup>178</sup> Јаровелики Дажбог-Сунце – Златно Сунце у сазвежђу Раса на Свароговом Кругу (савремени назив му је бета Лава). Јаровеликим се то Сунце називало зато што је било сјајније од Јарила-Сунца и веће од нашег Сунца по димензијама и по маси.

<sup>179</sup> Ингард-Земља – Прадомовина многих словенско-аријских Родова, једна од Земаља (планета) у систему Дажбог-Сунца, на којим постоји биолошки живот сличан животу на Мидгард-Земљи (планети Земљи). Период окретања око Дажбог-Сунца износи 576 дана.

<sup>180</sup> По најближим Земљама – т.ј. по планетама у том и у другим најближим звезданим системима на којима постоји Живот, и са којима су становници Ингард-земље одржавали пријатељске и братске односе.

<sup>181</sup> Светлих Светова – т.ј. галаксија и звезданих система који се налазе под контролом и заштитом Светлих Божанских Сила.

младенац веома леп и складан.

Примао је он Светлост од Дажбог-Сунашца  
лежећи у рукама Оца и Матере,  
а од њих добијао је љубав нежну...

Погледао је цео Свет у којем беше рођен,  
подигао руке ка Сварги-мајчици  
и надену Отац име сину:  
рођени младенац постаде Ладаад.

Обдарен беше он дивном снагом,  
силом ратничком, силом славном,  
то беше Божји дар, дар од Сварога...

Под Очевим погледом Ладаад је растао,  
сазнавао Свет, Мудрост Древну,  
од седих Стараца сазнао је Извор<sup>182</sup>  
у коме Свет на почетку рођен беше...

И до Круга Година<sup>183</sup> Ладаад је сазнао  
о другим Световима у Сварги-мајчици,  
како у тим Световима живот тече  
како се тамо испуњава воља Божија<sup>184</sup>...

И у тамним ноћима, кад Луне<sup>185</sup> спавају,  
гледао је он на звезде, и размишљао.  
У друге светове упирао је поглед свој  
и Душа му се отимала идући за мислима.

Но знао је он и Родовски обичај<sup>186</sup>  
да два Круга година треба бити с родитељем<sup>187</sup>.  
Од оца треба да учи  
како се врше дела, али по Савести...

Кад је дошло време, кад је муж постао,

---

<sup>182</sup> Извор – Харатја Светлости

<sup>183</sup> Круг година – т.ј. 16 година.

<sup>184</sup> Како се испуњава воља Божија – т.ј. како се испуњавају Заповести и Закони Светлих Богова које воде Светле Светове ка срећи, процвату и складу.

<sup>185</sup> Луне – Ингард-Земља у систему Дажбог-Сунца има две Луне – Велику и Малу. Велика Луна има период обртања око Ингард-земље 36 дана, а мала Луна – 9 дана.

<sup>186</sup> Родовски обичај – Древна Мудрост и правила којих се Род придржава, независно од тога у каквим Световима (галаксијама) и на каквим Земљама (планетама) живе представници Древног Рода.

<sup>187</sup> Два Круга Година бити с родитељем – сагласно устројству Рода, мушкарац током 32 године након рођења треба да од свога оца и од стараца свог Рода учи Древну Родовску Мудрост, независно од тога да ли је створио Породични Савез или не.



и снагом се испунило тело јуначко,  
Ладаад је кренуо да по Ингард-Земљи  
потражи Судбу своју<sup>188</sup> и саброце<sup>189</sup>.

И лака срца крену он на пут,  
за стремљењем Судбе своје<sup>190</sup>  
и са Родитељским Благословом<sup>191</sup> ...

Најпре је пут, како обичај налаже,  
одвео Ладаада у Свети Гај<sup>192</sup>  
где је у тишини шумској био скит-светилиште<sup>193</sup>.

У том скиту шумском Старац древни је живео,  
познавао је он Богове и све Светове са Звездама<sup>194</sup>  
животно искуство стекао је дуговечношћу.

Старац је живео у шуми девет вечних година<sup>195</sup>  
јер је таква била вишња воља Сварога<sup>196</sup>.

И у том скиту шумском Ладаад је проживео  
осам дугих година и три месеца<sup>197</sup>  
упознајући суштину мноштва ствари...

Трудећи се у раду, стварајући у задовољству,  
и мудрост упознајући у размишљањима  
боравио је код Старца на обуци.

Старац му је открио смисао устројства Света<sup>198</sup>

---

<sup>188</sup> Да потражи Судбу своју – т.ј. да сазна од Чуvara Судбина тај до тог времена скривени Велики Циљ, који неизоставно треба постићи током садашњег живота ради тога да би се продужило путовање до Златном Путу Духовног Развића и Савршенства.

<sup>189</sup> Саборци – т.ј. они који имају сличну судбину и Велики Циљ.

<sup>190</sup> За стремљењем Судбе своје – праћење унапред зацртане Судбине Великог Циља.

<sup>191</sup> С Родитељским Благословом – ни један подухват, ни један Пут није се почињао без благослова Родитеља, јер се сматрало да без благослова ни једно велико дело или поступак не могу бити успешни, а то значи да неће донети Радост и спокој Души.

<sup>192</sup> Свети Гај – шума у којој расте Свето Древеће које дарује снагу, а које су Древни Родови веома поштовали.

<sup>193</sup> Скит-светилиште – освећено обитавалиште.

<sup>194</sup> Познавао је Богове и Светове са Звездама – познавао је Богове и општио са њима, а такође је боравио у свим галаксијама и звезданим системима који су припадали Савезу Светлих Светова.

<sup>195</sup> Девет вечних година – 2304 године. Једна вечна година има 256 година, односно 16 Кругова година.

<sup>196</sup> Вишња воља Сварога – Правило које Изабраник без поговора испуњава да би прешао у Нови Живот, у Вишем Светлом Свету.

<sup>197</sup> Осам дугих година и три месеца – 4716 дана. Година на Ингард-Земљи траје 576 дана, има 16 месеци по 36 дана. Недеља, као и на Мидгард-Земљи траје 9 дана.

<sup>198</sup> Смисао устројства Света – испуњење Небеских Закона успињања по Златном Путу Духовног Развоја и Савршенства.

како се остваривао Закон Богова Светлости и Живот како је процветао у Земљама далеким<sup>199</sup>...

И у речени час<sup>200</sup> Ладаад је сазнао за Осам Путева<sup>201</sup> који међу звездама леже, што по њима тече време брзоходно<sup>202</sup>...

Знани пут<sup>203</sup> повезивао је Ингард и Мидгард Светове Златних Сунаца у једном Рукаву<sup>204</sup>.

Да би се тај пут прешао треба прећи кроз мноштва земаља поред јарких Звезда<sup>205</sup>.

Мидгард Душу звао је хоровођом снова јер је сабрао Мудрост многих Звезда<sup>206</sup> коју чувају они што се населише у том Свету<sup>207</sup>.

У свету том што лежи далеко, близу Границе<sup>208</sup> постоји Извор Живота на Светој Земљи који храни Душе житеља Мидгарда...

Али много је времена у Сварги протекло и Живот се изменио, на тој Мидгард-Земљи где је некад пролазио Расе Дивне Пут<sup>209</sup>.

За четири Света<sup>210</sup> Мидгард је постао домовина и поделило се становништво на мноштво народа

<sup>199</sup> Земље далеке – планете у удаљеним галаксијама које се налазе на Небеским Границама између познатих Васељена.

<sup>200</sup> У речени час – у датом контексту, по окончању периода учења...

<sup>201</sup> Осам путева – Најкраћи небески Путеви који спајају девет Светова (галаксија). Ти Небески Светови усклађени су са Световима Богова, о којима приповеда древна словенско-скандинавска традиција.

<sup>202</sup> Време брзоходно – брз проток времена. Те струје Брзоходног времена користиле су се за брзо прелажење растојања између два звездана система.

<sup>203</sup> Знани пут – одређено, познато, измерено растојање.

<sup>204</sup> Светови златних Сунаца у једном Рукаву – наша галаксија има облик свастике, у једном од њених Рукава (кракова) леже наше Јарило-Сунце и Дажбог-Сунце (бета у сазвежђу Лава).

<sup>205</sup> Мноштво звезда поред јарких звезда – мноштво планетарних система.

<sup>206</sup> Мудрост многих Звезда – Древну Мудрост коју су досељеници са других Светова донели на Мидгард-Земљу.

<sup>207</sup> Насељени у том Свету – представници Белог Човечанства су први, у најстарија времена, населили Мидгард-Земљу.

<sup>208</sup> Граница – невидљива граница између галаксија које се налазе под контролом Светлих и Тамних сила.

<sup>209</sup> Где је некад пролазио Расе Дивне Пут – у почетку се Мидгард-Земља (планета Земља), од времена насељавања, налазила на укрштају космичких Путева који су повезивали насељене Земље у различитим Световима (звезданим системима) где су живели само представници Велике Расе, т.ј. Белог Човечанства.

а сваки је чувао само успомену на Богове.

Кретање нашега Света<sup>211</sup> по Сварги Пречистој  
у почетку беше постојано  
али преко Пута његовог често прелази Граница<sup>212</sup>...

И Богови без предаха мотре на Мидгард  
бранећи Извор Живота од оних што се родише  
у Пакленом Свету, који је бездан дубоки.

Златне Вајтмаре<sup>213</sup> тај Мидгард штите  
од Сила непознатих из Мрака изашавших  
да не би чиниле оне дела непотребна<sup>214</sup>.

Неживи и Нељуди и свакојаки Бесови<sup>215</sup>  
теже да испију Извор Живота  
да би се по Снази изравнале са Сваргом.

Савест, као највиши Закон устројства Света  
наређује да се сачувају сви Извори Живота  
како би се развиће у Сварги настављало<sup>216</sup>...

И Богови носе на Мидгард своју Мудрост  
усмеравајући потомке своје према Светлу, ка томе,  
да само Савест мерило свега буде.

Из разних Чертога Свароговог Круга<sup>217</sup>  
на Мидгард су се спуштали Светли Богови<sup>218</sup>  
и сваки је народима давао поуке...

---

<sup>210</sup> За четири Света – т.ј. за представнике човечанства Земље, чији су Преци дошли на Мидгард-Земљу из разних Небеских звезданих система, и то: Велике Расе (Белих); Великог Змаја (Жутих); Огњене Змије (Црвених) и многих представника Система који леже у Тамној Пустоши (Црних).

<sup>211</sup> Кретање Света – одређени пут по којем се креће наша галаксија.

<sup>212</sup> Преко Пута његовог често прелази Граница – у одређеним васељенским циклусима час један час други крак наше галаксије пресеца Граница; неповредива међа међу галаксијама које се налазе под управом Светлих и Тамних Сила.

<sup>213</sup> Вајтмаре – Велике небеске кочије Богова.

<sup>214</sup> Из мрака изашавших – из звезданих система Тамних Светова.

<sup>215</sup> Неживи и Нељуди и свакојаки Бесови – различита бића из звезданих система Тамних Светова, а те звездане системе Словени су називали једним именом – Пакао.

<sup>216</sup> Како би се развиће у Сварги настављало – т.ј. да би се следио Небески Закон успињања по Златном Путу Духовног Развића и Савршенства.

<sup>217</sup> Из разних Чертога Свароговог Круга – из звезданих система који спадају у такозвани словенско-аријски зодијаклани круг, у коме има 16 словенско-аријских сазвежђа.

<sup>218</sup> Светли Богови – Вишњи Богови, Богови-Творци, Богови-Заштитници, Богови-Управитељи, Богови-Чувари, Богови-Учитељи из Светлих Светова Славе и Пправе који управљају Сваргом Пречистом.

за праведни Живот у тамно време<sup>219</sup>  
док се овај Рукав поново не врати Светлу  
и Богови Сварге се врате потомцима...

Тако је учио Ладаада овај Старац, у скиту,  
што је стајао међу Светим Дрвећем  
што дарује снагу у учењу дугом...

Прошло је много година од тог благодатног времена  
Порастао, мужеван постао Ладаад на Ингарду  
и испунио је све, што Род прописује...

Окупивши заједно сабраћу-саборце  
на небеској ватреној Вајтмари  
кренуше из Ингарда по свету, куд их судба води...

Знаним путем кретали су се у Сварги,  
узнали много Светова и њихове Судбине,  
и на крају стигоше они на Мидгард...

Са чашћу и почастима дочекали су их  
Главе Родова и служитељи Сунца  
што насељаваху Свету Земљу...

Позвали су их да живе у Асгарду на Ирију<sup>220</sup>  
очима да виде красоту Беловодја,  
беседама да утеше остареле припаднике Рода.

Сложно су сабраћа-саборци  
овај позив са чашћу прихватили  
и тиме радост причинили Раси Великој.

Двапут по девет дана<sup>221</sup> трајао је пир превелики  
у славу придошлих из Прадомовине давне  
где су живели Родови Древне Расе<sup>222</sup>...

Али прође време и пирови се утишаше,  
по разним крајевима целе земље Свете Расе  
спремише се сабраћа-саборци да путују.

---

<sup>219</sup> У тамно време – такви временски периоди називају се и: ноћ Сварога, у словенској традицији, и кали-југа у аријској или индијској традицији.

<sup>220</sup> У Асгарду на Ирију – у Граду Богова на реци Иртиш, сада се на том месту налази савремени град Омск.

<sup>221</sup> Двапут по девет дана – 18 дана, две пуне словенско-аријске недеље које имају по 9 дана.

<sup>222</sup> Родови Древне Расе – у дубокој давнини Прадедови предака многих Древних Родова преселили су се са Ингарда на Мидгард-земљу. Временом, оне који су живели на Мидгард-Земљи почели су да називају Велика Раса, са оне који су остали на Ингарду – Древна Раса.

Да очима сагледају дивну Земљу  
идући свак на своју страну,  
да би после испричали једни другима шта видеше.

Само је Ладаад остао у Асгарду  
на молбу чувара Мудрости Древне  
говорећи с њима о вечности Живота...

Он их је замолио да му испричају о месту  
где се чува Живота Извор  
да би уистину силу његову упознао...

На то питање не одговорише Старци,  
сенка мисли лица им је скрила  
и ћутећи разиђоше се они по дубрави...

Неколико дана Чувари Мудрости  
спор су водили ватрени о томе,  
треба ли госта пустити до Извора...

Јер, можда је благост његова само варка,  
да би до Извора дошао  
и да би какво дело рђаво учинио...

Јер још им живо је у памети догађај  
када су покушале из Пакла придошлице  
да се напију из Светог Извора Живота.

Они су се представили као Чувари  
који су на Мидгард дошли из Раде Трипут Светле  
што је Мудрошћу много Светога озарила...

Спор је решио Дарислав Многомудри,  
најстарији од дугоживећих,  
који беше проживео већ шест Кругова Година<sup>223</sup>.

Пре него што госта поведу на Извор  
нека каже он ону Реч Заветну  
која открива симсао Устројства Света...

Ладаад се са Дарославом на дуго склонио  
од погледа људских у Шумици Светој  
где је Старцу он открио Заветну реч...

---

<sup>223</sup>Шест Кругова Живота – 864 године, јер Круг Живота има 144 године.

Хвалу је узносио Ладаад свим Чуварима  
за то што чувају они Живота Извор  
од нежити свакојакe из Пакла изашавше.

Поклоне из Ингарда уручио је Чуварима  
од чистога Срца, по Савести Светлој,  
да би из Срдаца њихових свака брига ишчезла...

Примили су поклоне Многумудри старци,  
у светилишта храмова их поставили  
да би их људи Расе могли видети...

А најбољим поклоном и најпотребнијим Раси  
сматрали су списак Заповести Светлих  
те су га рунама у Сањтије уцртали..

*Породични савез ваш, који је продубљен  
Древном Вером Прапредака ваших  
да се изграђује по Великом правилу  
који носи духовну Свастику.*

*Знајте, да се уравнотеженост<sup>224</sup> улива  
у насупрот лежећа сазвежђа Круга Свароговог<sup>225</sup>,  
осим Свастичног<sup>226</sup> и Трисвастичног<sup>227</sup>,  
јер та небеска сазвежђа рађају  
не Уравнотеженост, већ узајамну Љубав и Плодност.*

*Чувајте људи у великим  
и у малим Родовима вашим  
Древну Мудрост Прапредака Ваших  
и Небеску Мудрост Светлих Богова Ваших.*

*Вишња Небеска Истина Сварге  
постаје доступна и разумљива  
само оним људима Расе Велике  
који стреме ка врховима стварања,  
који се крећу по Вишњем Златном Путу  
Духовног и Душевног савршенства.*

*Штитите Вишу Небеску Истину  
од Тамних Сила и од људи незналица  
са успаваним Душама  
и с неосетљивим Срцима.*

<sup>224</sup>Уравнотеженост – у овом контексту ова реч значи Хармонију.

<sup>225</sup>Чертоги Круга Свароговог – 16 сазвежђа која чине Сварогов Круг.

<sup>226</sup> Свастичног – т.ј. четвртог Чертога који одговара сазвежђу Лабуда (у словенској традицији).

<sup>227</sup> Трисвастичног – т.ј. дванаестог Чертога који одговара сазвежђу Лоса (у словенској традицији).

*Јер завладавши Мудрошћу о Вишој Истини  
Изопачиће они Небеску Истину Сварге  
и сакриће је од погледа оних који траже Златни Пут  
Духовног и Душевног савршенства.*

*Предајте Мудрост благодатног стварања  
коју чувају Родови ваши, потомцима вашим.  
И нека прелази та Мудрост  
од Очева ка Синовима и од Дедова ка Унуцима.*

*Чувајте Лепоте Родне Земље ваше  
за потомке Древних Родова ваших  
умножавајући лепоте Родне Земље  
у славу Богова и Предака Ваших.*

*Не пуштајте зло и гнев неправедни  
у Душе ваше, јер ће од њих потамнети Душе ваше  
и Срца ће вам постати неосетљива.*

*Не слушајте гласове оних људи који говоре  
да су изгубљене Виша Истина Сварге  
и Мудрост Светлих Богова Ваших,  
јер ни они сами не знају  
о чему то причају, јер је немогуће  
изгубити оно што је сједињено са  
Душама и Срцима вашим.*

*Свети дуг сваког мушкарца  
из Древних Родова Расе Велике  
и свих потомака Рода небеског  
је да ствара синове, како би они даље  
продужили Древене Велике Родове.*

*Велики дуг сваког мушкарца  
из Родова Расе Велике је да ствара кћери,  
јер оне треба да рађају децу  
за продужење Древних Великих Родова.*

Тако је говорио Ладаад пред Старцима  
који чувају сву Мудрост Мидгарда  
за сва поколења Расе Велике...

Само што последња реч беше уцртана,  
Старцима је пришао Дарослав Многомудри  
и повео Ладаада ка Извору...

Тајном стазом ишли су они по спиралама  
и по мало међу собом говорили  
и пазили, да неко траг њихов не краде<sup>228</sup>.

Када их је стаза довела на место  
ишчезну Дарислав међу Светим Дрвећем  
оставивши госта крај Кладенца Заветног...

Испи Ладаад из Извора Живота  
и силе се открилише у њему непознате,  
што их Светли Бози у почетку дароваше...

Осетивши све силе што се у њем пробудише  
он ту прослави Рода Небеског  
а потом се с Дариславом у Асгард врати...

Ладаад је обишао многе народе  
у разним крајевима Мидгарда прекрасног  
и свуда је виђао творевине Божје.

Сабраћа-саборци поново се сви окупише  
један другом испричаше све, што су сазнали,  
а потом, опростивши се, у Сваргу кренуше...

И овде је Ратимир завршио своју песму,  
Вест благодатна у срцима је остала,  
да у Родовима буде сачувана...

Следећега дана на трговима Вендогарда  
наставио је да придошлим људима приповеда  
и нову Вест је објавио народима...

## ВЕСТ ДРУГА

У она далека и стародавна времена  
борила се Чиста Светлост<sup>229</sup> са Силом Пакленом.

Стварала је она Живот у Сварги мајчици  
и Лепоту доносила у првобитни Свет.

Али није хтела Тама да устукне пред Светлом  
и устаде Пакао на Светлост Божанску.

---

<sup>228</sup> т.ј. да неко кришом не иде за њима.

<sup>229</sup> Чиста Светлост - Инглија



Прохтело се Тами да освоји Сваргу  
и све Светове да скрене на Тамни Пут.

И да не да лепоти да украси цео Свет,  
него да по њему посеје свађе и неслогу.

Одједи битке допирали су до Света  
који је на Мидгард-Земљи насељен био.

У самом граничном појасу<sup>230</sup> налазила се та Земља  
и на њој је живела Раса Чисте Светлости<sup>231</sup>.

Много времена чувала је успомене,  
у чвориће свезавши нит прошлих ратова.

О Боговима и Витезовима памте људи,  
како они чуваше на Мидгарду мир.

Минуле су тисуће година откако је нестало Леље  
која је на небу сијала чак и у Божји дан.

Леља<sup>232</sup> је над Земљом сакупила силу Таме  
како би се срушили Мидгард, Слобода и Богови.

Тарх<sup>233</sup> је сазнао за ту помисао те је разорио Лељу  
и све војске тамне уништио је Даждбог.

Али минули су векови и поново су Силе Пакла  
на Земљу провалиле и чиниле зло.

Витези и Богови с Паклом су се борили одлучно  
не штедевши Живот, не би ли Таму пресекли.

Битке су биле дуге, само још Богови памте  
колико је током тих ратова војски погинуло.

Многи нису знали због чега се рат води,  
колико је земље заливено крвљу.

Но остадоше они верни Светлу и Сварогу  
штитећи Извор Живота од насртаја Зла.

---

<sup>230</sup> т.ј. крај саме границе.

<sup>231</sup> Раса Чисте Светлости – т.ј. бели људи, који су чували Свету Првобитну ватру – Инглију.

<sup>232</sup> Леља – најмања Луна која је некада била Земљин сапутник.

<sup>233</sup> Тарх – Бог Тарх Перунович, у народима зван Богом који даје, или Даждбогом.

Сачувало се једно предање о бици,  
како је Радмир-ратник Извор сачувао.

То се догодило код тврђаве Аркољне<sup>234</sup>  
која је чувала југ Рипејских планина.

Када су стотине ратника отишли у Скитију<sup>235</sup>  
да би сачували границе од разарања

у Аркољни је остао само један рањени војник,  
над којим су Волхви обреде вршили

затварајући му ране од мачева  
које је Радмир задобио у пограничном крају.

Нико није могао да зна да ли су славни Витезови  
отишли у Славну Скитију на дуго времена.

Пут до границе је дуг, а не кратак,  
месец дана коњем, а пешке много дуже...

Живот је текао мирно у Аркољни,  
одавно није било насртаја на Извор.

Волхви су Радмиру све ране залечили,  
сваки дан су га на Извор одводили.

Али, ускоро гавран донесе мрачне вести,  
да се непријатељ приближава Извору Живота.

Волхви решише да саопште Аркољни  
те тмурне вести, да би свима познате биле,

да би Родови одлучили, где да стоје страже  
не би ли се спречио тај мрачни наум.

Радмир се поклони мужевима Многомудрим  
и исприча им своју замисао, да о њој размисле.

Поља око Извора Живота треба засејати  
чудо-травом, која се зове и Сварожја трава.

Сакриће она од непријатеља тај Извор,  
а непријатељи ће погинути од Свароговг гнева.

---

<sup>234</sup> Тврђава Аркољна – могуће је да се овде говори о данас ископаном Аркаиму на јужном Уралу.

<sup>235</sup> Скитија – од старословенског *скит* – земља Светих насеља и градова.

Та чудо-трава, како је гласило предање,  
приказе ствара из помисли наших.

И свако, ко удахне тај мирис чудотравни  
по вољи Свароговој сам ће себи пресудити.

Давно ту траву нико на свету није видео,  
само су Жреци семе њено чували...

Дуго су се спорили Волхви сребрнокоси,  
да л' сејати траву ил' оружје сакупити.

Диј<sup>236</sup> Свјатогор је све сумње отклонио,  
наредивши да се оба предлога усвоје:

и Радмиру дати семена из скровишта  
да засеје поља око Извора

и у року од две недеље<sup>237</sup> сакупити оружје,  
како би се заштитила Аркољна од непријатеља.

Све је било испуњено како Диј рече  
поља сва засејана и војска сва окупљена.

Диј Свјатогор тајно је испричао Радмиру  
о чудо-трави и Заветном Извору.

Како Извор Живота дарује Снагу свим  
људима, Боговима и разним биљкама,

Он код свих бића увећава  
дарове којима их је Живот обдарио...

Код Богова открива он скривене силе,  
људе води сагласју мисли њихових.

А тајне рођења трава у близини Извора  
до сада су људима непознате биле...

Свака биљка крај Извора мењала је  
својства и раст првобитни.

---

<sup>236</sup> Врховни Жрец, Владар Мудрости, поглавар Савета Жрецова.

<sup>237</sup> за 18 дана

Печурке су се подизале и аршин<sup>238</sup> изнад земље,  
и бивале тврде као камен,

ковиљ трава дизала се и до читав педаљ<sup>239</sup>,  
а јагоде коме<sup>240</sup> расле су високе као дрвеће.

Шта ће се догодити са Свароговом травом  
када једном никне и појаве се изданци?

Чиме ће обдарити ту траву Извор Живота  
- на то питање Жреци немају одговор.

Остало је само положити се у руке Божје  
и спремити за сусрет с непријатељима...

Две дуге недеље прошле су неприметно,  
траве Сварожје подигле су се до пола мере<sup>241</sup>.

Нико из Родова није ишао на Извор,  
само је Радмир надгледао чудо-траву.

Он је са брда управљао поглед у долину,  
надајући се да ће угледати приближавање непријатеља.

Почетком седме недеље од сетве  
у даљини су се заковитлали вихори прашине.

То су непријатељи ишли на коњима, као сенке,  
надајући се да ће се тајно докопати Извора.

Само још два изласка Јарила,  
и непријатељ ће стићи до Извора Живота.

О томе је Радмир испричао Свјатогору  
и Старцима-Жрецима, који су у Светилишу били.

Сви су Жреци чули вест о рату  
и свим су Боговима принели хвалу и бескрвне жртве.

---

<sup>238</sup> Аршин – словенска мера за дужину, 71,12 цм.

<sup>239</sup> Педаљ – словенска мера за дужину, 17,78 цм.

<sup>240</sup> Јагоде Кома – малине. Малину су звали јагода Кома или медвеђа јагода, зато што је било познато да их медведи веома воле. Осим тога, сок од малина у народу су често звали медвеђа крв, њиме су поливали Перуново Дрвеће, храстове, како би мрави, једући слатки малинов сок успут уништили и све штеточине које се насељавају у кори или стаблу Храста.

<sup>241</sup> Пола мере – 53,34 цм. Мера, словенска мера за дужину, 106,68 цм. Половина мере одговара другој словенској мери за дужину која се називала стопа.

Свјатогор је дао Радмиру своје целовање<sup>242</sup>  
и свој благослов онима што се на одбрану упутише<sup>243</sup>.

И крену Радмир ка Извору Живота,  
тела своја сакри под панцир-кошуљом.

Осмагачницу је себи направио у дубрави  
да је нико не примети и нико погледом не пронађе.

Поред стражаре, на пољаници крај камена<sup>244</sup>  
био је Заветни Извор Животне Силе.

Он је Радмиру откривао суштину Живота,  
везу његову Родовску са Прецима.

А они су стали око њега у великом броју  
и свако му је давао савет свој многомудри.

како истерати све непријатеље Светлости Чисте,  
како заштитити тај Извор заветни.

Ближила се поноћ у заветној Дубрави,  
утихнуле све су птице, не чује се пој њихов.

Месец небески што светли са звездама  
обасјао је месечином шуме и пољане.

И ветрови Стрибогови с шумским дусима су свирали,  
кораке у ноћи скривали међу дрвећем.

У поноћ дубрава се испунила буком,  
рзањем коња и дахом смрадним.

Речи грлене, са туђим изговором,  
мешале су се са шкрипом и звуком оружја.

Само што су непријатељи на пољану ступили,  
пажњу им је привукао мирис чудотравни.

Он је у њихова срца уносио немир,  
пред погледима њиховим настајала су привиђења.

---

<sup>242</sup> Свјатогор је дао Радмиру своје целовање – Духовно упутство и Очински благослов, каквим отац благосиља свог сина за заштиту свог Древног Рода и Древних Светиња које су даровали Светли Богови или Многомудри Преци.

<sup>243</sup> Благослов онима што се на одбрану упутише – т.ј. дао је своје духовно упутство и благослов витезовима пред битку са непријатељем.

<sup>244</sup> Крај камена – т.ј. поред дољмена.

Испливали су из дубина своје свести  
и утонули у непрекидне кошмаре.

Из стражаре пред непријатеља Радмир је ступио  
а за њим многоредна стајала је дружина

Светло Рода Радмира, Многомудри Преци  
решили су потомку да помогну у бици.

Прекрасни витезови у опреми сјајној  
мачеве исукавчи устремише се на непријатеља.

И отпоче чудна битка на пољани,  
сенке су се равноправно са живима тукле.

Свим непријатељима претили су витезови одасвуд,  
блесак њихових мачева нештедимице заслепљивао им је очи.

Битка мачевима до зоре је звонила,  
у њој падоше непријатељи, међу собом се борећи.

Ујутру, под зрацима излазећег сунца,  
сам је Радмир лутао по пољанама.

Он је речи захвалности даровао Прецима,  
за указану помоћ у бици великој.

Они су се срећно осмехивали Радмиру и  
нестадоше у Вечности, отишавши кроз Дубраву.

Тако је био сачуван Заветни Извор  
од свих увреда и од уништења...

И овде је завршио Ратимир своју песму,  
Вест о Радмиру у свим срцима је остала.

Она ће живети на устима Светле Расе,  
у Родовима њеним ће се причати потомцима...

Следећег дана он је наставио причу  
и нову вест је свим људима испричао...

ВЕСТ ТРЕЋА

Ово се догодило у оно далеко време  
када се Раса враћала из Дравидије<sup>245</sup>

Враћала се<sup>246</sup> у своје Беловодје,  
родним огњиштима и Извору Живота.

Дуго је ишла Раса, мимо ретких насеља,  
на које је наилазила у тој Аримији<sup>247</sup> древној.

Некада је Слава живела међу Аримима<sup>248</sup>  
и Богови су боравили<sup>249</sup> у земљи поднебесној<sup>250</sup>.

Док њихов Владар<sup>251</sup> није Закон нарушио  
решивши да преотме творевине Раса<sup>252</sup>.  
Иметак и срећу однео је ветар Божји<sup>253</sup>,  
туга и малодушје свим Аримима припали су.

Велики Змај<sup>254</sup> беше побеђен у рату,  
у коме је с Расом Великом покушао да се бори<sup>255</sup>.

Када је годишњи Круг<sup>256</sup> наново започео,

---

<sup>245</sup> Дравидија – тако су у далека времена Раси називали Древну Индију, по називу најмногбројнијег тамошњег народа – Дравида.

<sup>246</sup> Враћали су се – после првог х'арисјког похода у Дравидију. Било је то године 2615 пре нове ере, а тај поход је почео године 2692. пре нове ере.

<sup>247</sup> Аримија – земља тамнокожих (у поређењу са представницима Раса), тако су у далека времена раси називали Кину.

<sup>248</sup> Арими – житељи древне Аримије

<sup>249</sup> Богови су боравили – древна кинеска предања и легенде такође приповедају о томе да су у старини Кину посећивали Богови - Житељи Неба.

<sup>250</sup> У земљи поднебесној – овим сликовитим називом до дана данашњег Кинези називају своју земљу.

<sup>251</sup> Владар – владар древне Аримије називао се Ариман, а као владар Царства називао се Цар, а Кнежевине – Кнез.

<sup>252</sup> т.ј. одлучио је да почне освајачки рат против Велике Раса. О том рату приповеда Древна А-Веста (Прва Вест). Но, треба разликовати ту А-Весту од извитоперене Зенд-Авесте, у тумачењу Заратустре (Зороастра). Јер он је Древну Вест и рат између Светлокожих (Раса) и Тамнокожих (Арима) која се одиграла на Мидгарт-Земљи претворио у небеску битку између Светла и Таме, у којој је Бог Светла Ахура-Мазда (Асур) победио Тамнога Бога Ахримана (Аримана).

<sup>253</sup> Ветар Божји – сликовити назив Ветра Промена, када процват једног народа прелази у пропадање. Од тог сликовитог назива јавила се и древна кинеска мудрост, да је најтеже време – време промена.

<sup>254</sup> Велики Змај – један од сликовитих назива Аримије (Древне Кине). До данас се кинески народ назива народом великог Змаја. У част Великог Змаја приређују се раскошне свечаности, кад се од разнобојних материјала израђују његове фигуре.

<sup>255</sup> Велики Змај беше побеђен у рату, у коме је с Расом Великом покушао да се бори – овај догађај је овековечен у древној историји. Бели коњаник (Бог, Витез) који пробада копљем (мачем) змаја био је представљен на фрескама и барелефима древних Храмова и различитих грађевина Велике Раса. Скулптуре са тим садржајем израђиване су од камена, изливале у племенитим металима и резбариле у дрвету. Та победа била је приказана и на иконама и утискивана на новцу. У данашње време тај садржај је познат под називом: Георгије Победоносац копљем убија змаја.

Ариман<sup>257</sup> и Асур<sup>258</sup> нови мир су склопили<sup>259</sup>.

Да би њихови народи живели у миру и пријатељству  
и да не би једни другима нечасна дела чинили.

Не треба чинити непотребна дела  
и рушити створено о срећи маштајући.

Нико не може да сагради себи срећу  
ако је зида на рачун среће неког другог...

Јер тако су нам завештали од старине Богови,  
благо да стварамо и да га одлучно чувамо...

Дравиди и Наги<sup>260</sup> ту су мудрост упознали  
када су им Преци наши даривали Веде<sup>261</sup>.  
Они су се одрекли дела непристојних<sup>262</sup>  
упознавши вечне Небеске Законе<sup>263</sup>.

Добра дела<sup>264</sup> да чине на Мидгарду  
целој Раси Великој заповедили су Богови.

Небеским Законима и Савести подчинивши се,  
морали су да стварају у Тамна Времена<sup>265</sup>.

И друге народе на Мидгарду прекрасном  
да поуче животу по Божјим Законима<sup>266</sup>.

---

<sup>256</sup> Годишњи круг је поново започео – Дан јесење равнодневице. У тај дан Раси (Словени и Аријци) славе Нову годину.

<sup>257</sup> Ариман – владар Аримије.

<sup>258</sup> Асур – од х'Аријског Ас – Бог, који живи на Земљи, Ур – насељена, благодатна земља. Асур – то је било звање Светлога Кнеза земље Свете Расе.

<sup>259</sup> Ариман и Асур нови мир су скопили – т.ј. закључили мировни договор између зараћених држава. Од тог времена појавило се рачунање година од Стварања Света (закључења мира) у Звезданом Храму. 22. септембра 2001. године старOVERCI-Инглинзи на дан Нове године, славиће 7510 година од свршетка тога рата. До пре триста година сви Словени су обележавали тај Дан Победе на дан Нове Године (дан јесење равнодневице) све док император-узурпатор Петар Први из Рода Романових, године 7208 није укинуо тај празник, и увео туђи (ватикански) календар, по коме се, од 1700. године, Нова година слави у зиму, 1. јануара.

<sup>260</sup> Дравиди и Наги – народи древне Индије.

<sup>261</sup> Када су им Преци наши даривали Веде – ови Свети Текстови, данас су познати као Индијске Веде, иако многи индијски стари извори, као што су Пуране, Махабхарата и др, приповедају о томе да су им Бели Учитељи (Риши), придошли из крајева с оне стране северних високих планина (Хималаји) донели веде и нову Ведску Веру (Хиндуизам).

<sup>262</sup> Одрекли су се крвавих људских жртава Богињи Кали и Црним Змајевима.

<sup>263</sup> О Законима као што су Закон Карме, Закон инкарнације и реинкарнације и др.

<sup>264</sup> Добра дела – узајамно помагање, стварање, изградња.

<sup>265</sup> Тамна Времена – Ноћ Сварога, у словенској традицији, или Кали-југа у аријској, или индијској традицији

<sup>266</sup> По Божјим Законима – по Небеским Законима Светлих Богова.



Родовима је у стварању помагала Божја Сила,  
ка добрим делима Живот им управљала.

Предвидели су Таму на Мидгарду Богови  
и Раси потомака одлучили да помогну...

Догађало се ово у стародревно време,  
када су три Луне над Мидгардом сијале.

У недра Земље склоњен је Извор, и  
приступ до њега сакривен је у светилиштима давним.

У дубинама земним прикупљао је снагу,  
и на разним местима на површини се јављао.

али вечни Извор Божанствене Силе  
није текао у свакоме крају Свете Расе,

већ само на местима где су, сагласно предању,  
Богови у Мидгард Силе Живота положили...

Они су испунили Свет Божанским Смеслом  
управљајући Родове ка великим делима,

и ето, враћајући се родним домовима,  
из Домовине дошле су им тамне вести.

Непријатељи су тајно упали у земљу  
и порушили светиње крај х'Аријског мора<sup>267</sup>

Њихов циљ је да пронађу Заветни Извор  
да би Расе заувек лишили снаге...

Седам Кругова<sup>268</sup> хитро су на пут кренули,  
без одмора јахали су коње златогриве.

После шест дана, крај х'Аријског мора  
видели су пожариште у Светилишту древном.

На ломаче положили су сва тела убијених  
и Свету Ватру упалили по обреду.

---

<sup>267</sup> Бајкалског језера.

<sup>268</sup> Седам Кругова – 112 војника (један круг - 16 војника).

Обавивши погребне обреде које нарекоше Заштитници Светла  
у потрагу за непријатељем два одреда су кренула.

Један је предводио Ирислав Многомудри,  
и трипут девет Витезова уз њега је било.

Упутио се одред у источне земље  
што леже иза мора, где излази Јарило<sup>269</sup>.

Тамо су открили трагове непријатеља Раса  
како воде ка Древном Извору Живота.

Но непријатељ није опазио заветне стазе  
по којима су Волхви ка Извору ходили.

Шумски дух их је укруг по шуми водио,  
хотећи да их заведе к Воденоме у мочвару.

Путевима непрођеним у врхове белокамене  
ишао је Дарислав на челу другог одреда.

Циљ је био пресећи све путеве повлачења  
онима, који су нарушили спокој Свете Расе.

Треће ноћи након погребних обреда  
Ирислав је открио логор непријатеља.

Ноћ је сакрила Витезове тамним покровом  
помажући им да се прикраду до логора.

Јасни соколи Божјим духом вођени  
одједном ударише по свим непријатељима туђим.

Много непријатеља је са бојног поља побегло,  
надајући се да ће се сакрити од закона одмазде.

Али у тамним шумама на висовима белокаменим  
непријатеља је чекала дружина Дарислава.

Нико од непријатеља није измакао наплати,  
по Савести од свакога је тражено.

Нека горку лекцију науче непријатељи  
да Земља Света Раса зло не опрашта.

---

<sup>269</sup> Источно од Бајкалског језера.

И овим је окончао Ратимир своју песму,  
она ће живети у Срцима целе Расе.

Њени Родови приповедаће је потомцима,  
исто тако, на свечаностима у Вендогарду...

## БЕЛИ ПУТ

Иду људи по путу Живота свога  
и не увиђају, чега ради су рођени.

Зашто су их Богови послали у Свет Јаве  
који је циљ Живота и шта после њега.

Куда ће их довести тај Животни Пут,  
да ли до Светлости беле или у Тмину.

Такве мисли не напуштају људе,  
од рођења у Свету Јаве до смрти.

И таква размишљања уопште нису чудна,  
јер су времена садашња – ноћ Сварогова.

И ако неко заборави Древни Род свој,  
тада ноћна магла на његово Срце леже.

И тако нико, осим људи самих  
нема снаге да разagna ноћну тмину.

И докле не упознају људи Светлост и  
не крану за њоме по Беломе Путу,

управо до тог часа, та ноћна тама  
живеће у Срцима човечијим.

Јер најзлобнији непријатељи човекови  
крију се у Срцу његовом и у Души његовој.

И само људи, својим делима  
управљеним ка добробити Родова

узмоћи ће да истргну из себе то зло  
које се населило у Душама и Срцима њиховим.

Лењост и стомакоугађање и жеља за туђим  
помућују сав Разум човечији.

И људи више не гледају на Бели Пут,  
већ немирни по свету лутају.

И све потраге биће им узалудне, јер ево,  
хлад таме оковао је Срца и Душе њихове.

Велика пометња и туга самртничка  
почињу изнутра да нагризају људе.

Само повратак својим древним кореновима  
помаже враћању на Бели Пут.

Тај Пут људи почињу у Сварги  
и тек потом у Свет Јаве доспевају.

Богородица Цива рађа њихове Душе,  
дарујући за Живот превелику Мудрост.

Устремљено Душе лете ка сазвежђима  
и затим на Земље цветне доспевају.

Душе за живот Родове себи бирају,  
да би се населиле у тим Родовима Великим

и биле под присмотром Великих Богова  
чије покровитељство Родове чува.

Велика Макош судбе њихове усаглашава

са Световима, Боговима и Савешћу крепком.

Рођење у Јави води их ка стварању  
и усмерава ка Животу Духовном.

Упознавање све Сварге и Света Земаљског  
за људе почиње са Мудрошћу Рода.

Та Мудрост није стицана, она је вечна,  
она у сам искон корењем својим залази,

али сваког управља у будућност  
по Беломе Путу, који у Праву одлази.

Разни Народи имају своја одредишта,  
и у разним Световима њих чекају да се врате.

За Расу Велику припремљен је Бели Пут  
и само она по њему се успиње

у Светове Славе испуњене Светлошћу,  
у Светове где потомке своје Богови срећу.

Нераскидива веза постоји међу Световима у Прави  
а Исконско Светло од почетка им је дато.

Душе тамо стреме од рођења у Јави,  
али не стиже свака Душа у те Светове.

Јер се Тамне Силе из предвечних Светова  
труде да све Душе одведу у свој Пакао.

Неистином и ласкањем, прождрљивошћу и похотом,  
старају се они да Душе свакодневно пуне

како би скренуле оне и лутале по мраку,  
да не би виделе Бели Пут свој заветни.

А тај пут није лак, он је по марљивости славан,  
труду стваралачком и по Вери Древној.

Свако ко се роди почиње да ствара  
сопствени свет по Сварожјим Законима:

у детињству **шалашик** од гранчица дрвећа  
или замак пешчани на обали речној.

А после, сагласно родитељској вољи,  
на добробит Родова он почиње да ствара.

Само у раду, стичући само Благост<sup>270</sup>  
рођени у Јави Бели Пут проналази.

Идући по Белом Путу, он се Савести држи,  
и Древни Богови поучавају га свакојако.

Од Стараца Родовских он сазнаје целу Мудрост  
која се сачувала у тим Родовима најдревнијим.

А такође сазнаје рођени и ону Мудрост  
коју је у Душу усадила Богиња Цива.

Тек кад Мудрост кад упозна и телом ојача  
почиње да ствара Породични Савез<sup>271</sup>.

Љубав, радост, Срећа и Древна Вера  
дарују потомство у Савезу освећеном.

Испуњавајући децу своју Светлом Мудрости Рода  
од њих се уче најчистијем погледу

којим обухватају овај Свет прекрасни  
и препознају тајни смисао Устројства Света.

То код рођених разоткрива Светло Силе  
које осветљава Бели Пут успињања.

Из Јаве, рођени доспева у Свет Славе,  
где га радосно сусрећу Преци Рода његовога

и тамо он наставља своје стварање  
које је отпочео у Свету Јаве...

Али Тамним Световима не допада се поредак  
по коме живе сви рођени на Свету.

Не допада се њима Бели Пут усхођења,  
и црна завист поглед њихов замрачује.

Тешко им је и тесно у том пакленом Свету

---

<sup>270</sup> Благост - Љубав према свему што постоји (прим. прев.).

<sup>271</sup> Породични Савез – брак, породица (прим. прев.)

где су грамзивост и злоба свуда узакоњени.

Тамо нема Љубави, Благодејствија, Среће,  
само корист и стремљење ка заради.

Жеља за туђим, обмана и распусништво,  
једини је смисао пакленог Живота.

У том Свету не знају они за Живот без злобе,  
нити знају да само Стварање пружа излаз.

И напуштају свој Пакао Силе Тамне,  
управивши поглед свој ка Световима Светлим

Где се недра Земљина богатствима пуне,  
а житељи њени за лаж и обману не знају.

И крећу се они по просторима бескрајним,  
и на Земље Процвале тајно долазе

користећи лаж и речи веома заводљиве  
полако стичу поверење житеља,

чим стекну поверење житеља,  
почињу да уче и разумеју њихово Наслеђе Древно.

Сазнавши све што могу о Наслеђу Древном,  
почну да га у своју корист тумаче.

Себе објављују посланицима Божјим,  
а по Свету проносе само раздоре и ратове.

Користећи лукавство и дела порочна  
младе од Мудрости одвраћају.

Уче их да живе у нераду празном,  
у непоштовању очинских традиција.

И они који поверују посланицима из Пакла  
губе свој Пут и безсмртну Душу.

Као беспутници лутају по своме Свету,  
и Душу потом у Пакао бацају...

Само они који нису послушали лицемере из Пакла  
угледаће Бели Пут који на Сваргу води.

Они који у тмину залазе, у тами пребивају,  
окренути Светлу, Сваргу упознају.

Свако живи свој Пут бира,  
својим делима себи врата отвара.

Једнима, врата у Сваргу отвориће Бог Велес,  
Другима, Виј ће до Пакла показати пут...

Само онима који живе по Божјим устројству  
помажу свакојако сви Светли Богови.

И људи се полако крећу према Сварги,  
Белим Путем, по Законима Сварожјим.

Савест им помаже да иду тим Путем,  
она их усмерава на испуњење дела

у Славу Родова, у Величину Отаџбине, и  
одвраћа их од свих дела недоличних.

Идућима сви Преци Родова помажу  
како се не би прекинула нит њихова Родовска...

Стазама које леже иза црте смрти  
не ходи ко се родио под Светлом Јарила.

Зато Бели Пут показује живима  
где ће стећи све најдревније Силе...



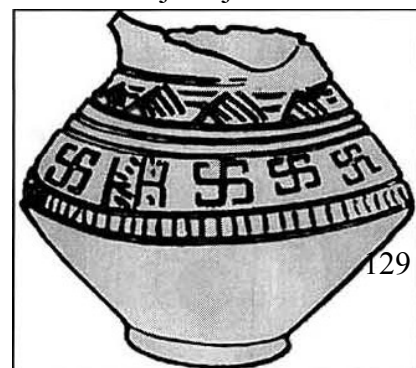
## СВАСТИКА

### Историјски корени

Многе људе у данашње време Свастика асоцира на фашизам и Адолфа Хитлера. Мало ко данас памти да је на совјетским новчаницама у периоду од 1917. до 1923. године била представљена Свастика, да је на рукавима и официра Црвене армије у истом периоду стајала Свастика у лоровом венцу, а унутар ње била су слова Р.С.Ф.С.Р. Постоји чак и мишљење да је Свастику, као партијски симбол, Хитлеру дао лично друг И. В. Стаљин, 1920. године. Око овога древног симбола накупило се толико легенди и измишљотина, да смо решили да подробније испричамо о овом најстаријем соларном култном симболу.

Свастични симбол има облик крста са повијеним крајевима који су усмерени у смеру казаљке на сату, или обрнуто. По правилу, данас се сви свастични симболи називају једном речју – Свастика, што у основи није тачно, јер је сваки свастични симбол у старини имао свој сопствени назив, заштитну силу и сликовно значење.

Приликом археолошких ископавања свастична симболика је најчешће налажена на различитим детаљима архитектуре, оружја и бојне опреме код многих народа Евроазије. Свастична симболика се среће свуда у орнаментици као знак Светлости, Сунца, Живота. Најстарији



археолошки артефакти са представом свастике датују се приближно у десети до петнаести миленијум пре нове ере. По материјалима археолошких ископина најбогатија територија у погледу примене Свастике као религиозног и културног симбола је Русија – ни Европа, ни Индија не могу да се упореде са Русијом по изобиљу свастичних симбола који покривају руско оружје, заставе, народну ношњу, куће и храмове. Ископавања древних кургана и насеобина говоре сами за себе – многа древна словенска градска насеља имала су облик Свастике чији су краци били управљени према четири стране света. Свастични симболи коришћени су као календарски знаци још у време Великог Скитског царства.

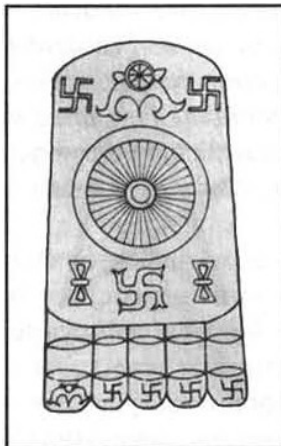
(На слици је нацртана посуда из Скитског царства из 3-4. миленијума пре наше ере).

Свастика и свастични симболи били су главни и, може се чак рећи скоро једини елементи најстаријих прасловенских орнамената. Али то уопште не значи да су Словени били лоши уметници. Пре свега, свастични симболи су представљани на веома много разноврсних начина. Потом, у старини се ни један мотив није наносио просто тако, украса ради - сваком елементу мотива одговарало је одређено култно или заштитно значење.

(Погледај фотографије Обреда паљења светог жртвеника. Жртвеник има облик четвороугаоне пирамиде око које је круг, који има четири свастична огранака. Пирамида и „свастика“ орјентисане су у смеровима страна света. Сагласно археолошким ископавањима управо су се тако градили и древни словенско-аријски градови. Таква кружно-свастична структура може се видети на пример у плану по коме су грађени Аркаим или Вендогард.)

Али нису само Аријци и Словени веровали у магијску моћ свастичног мотива. Тај симбол је представљен на глиненим посудама из Самаре (територија данашњег Ирака), које се датирају у пети миленијум пре наше ере. Свастични симболи, и они који су окренути на лево, и окренути на десно, срећу се и у преаријској култури Мохенџо-Даро (долина реке Инд) и у древној Кини, око 2000 година пре наше ере. У североисточној Африци археолози су пронашли гробну стелу царства Мероз које је постојало у другом и трећем веку наше ере. Фреска на стели приказује жену која улази у загробни свет, а њену одећу краси Свастика.

Крст који се окреће украшава и златне тегове за вагу који су припадали житељима Ашанте (Гана) и глинено посуђе древних Индијаца, прекрасне ћилиме које су ткали Персијанци и Келти. (види слику)



Свастични симбол имао је заштитну улогу код готово свих народа на територијама Европе и Азије: код Словена, Немаца, Помора, Скалва, Куршаја, Скита, Сармата, Мордва, Удмурта, Башкираца, Чуваша, Индуса, Исланђана, Шкотланђана и многих других народа.

У многим древним веровањима и религијама, Свастика се јавља као најважнији култни симбол. Тако, у древноиндијској филозофији и у будизму (погледај слику: Будина стопа) Свастика је симбол вечног кружног кретања Вационе, симбол Будиног закона, ком се потчињава све што постоји; у тибетском ламаизму она је заштитни симбол, симбол среће и талисман.

У Индији и на Тибету приказује: на вратима храмова, грађевини, на тканинама у које текстови, на погребним

Лама Беру-Кинзе-време један од највећих Будизма. На фотографији је прављења ритуалне мандале, то које је он обавио у Москви

У предњем плану *танка*, света слика нацртана на Божанског пространства су Свастични симболи који Божански простор.



Свастика се посвуда на свакој стамбеној се завијају свети покровима... Римпоче је у наше учитеља официјелног снимак обредног јест, чистог простора, 1993. године. фотографије налази се тканини, са представом мандале. У угловима штите тај свети



Као религиозни симбол (!!!) Свастику су увек користили следбеници хиндуизма, Таинизма и Будизма на Истоку, друиди Ирске, Шкотске, Скандинавије, представници природно.религиозних вероисповести Европе и Америке на западу.



У Русији се свастични симболи и елементи срећу код припадника Древних Родова и Ведских култова, код православних старовераца – инглинга, у словенским и аријским општинама Родовског Круга, и, не бисте помислили, код хришћана...

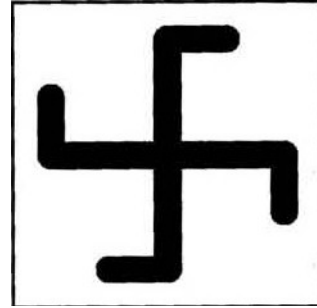
На слици је приказан Ганеша, син Бога Шиве, Бог из хиндуистичког ведског пентеона, а његов лик освећују два свастична симбола.



На слици је Мистични свети дијаграм из Таинистичког молитвеника. У центру дијаграма се види Свастика.



Словени су употребљавали симбол Свастике током многих и многих хиљада година. Тај симбол су наши Преци цртали на оружју, заставама, одећи, на предметима за свакодневну употребу и на културним предметима. Сви знају да је Пророк Олег закуцао свој штит на врата Цариграда (Константинопоља), али мало је коме познато шта је било приказано на том штиту. Опис симболике његовог штита и оклопа може се наћи у историјским хроникама (Цртеж штита Пророка Олега је на слици). Пророци, т.ј. људи који су имали дар да Духовно предвиђају и који су преносили људима Древну Мудрост коју су им оставили Богови и Преци, постајали су Жреци. Један од таквих најзнаменитијих у историји људи био је Словенски кнез – Пророк Олег. Поред тога што је био кнез и изузетан војни стратег, био је још и Жрец Високог Посвећења. Симболика приказана на његовој одећи, оружју, оклопу и кнежевској застави подробно нам говори о томе. Огњену Свастику (која симболише земљу Предака) у средишту деветокраке звезде Инглије (симбол Вере прапредака) окруживало је Велико Коло (Круг Богова-Заштитника) из кога је излазило осам зракова Духовне светлости (осми степен жрецовског повећења) ка Свароговом Кругу. Сва та симболика говорила је о огромној Духовној и физичкој снази која је управљена ка заштити Родне земље и Свете Вере. Када је Пророк Олег причврстио свој штит са таквом симболиком на капију Цариграда, тиме је хтео очигледно да покаже поквареним и дволичним Византијцима оно што је касније други Словенски кнез, Александар Јарославич (Невски) речима објаснио тевтонским витезовима: „Ко нам са мачем дође, од мача ће и погинути! На овоме је стајала, стоји и стајаће Земља Руска!“



За време цара Петра I, зидови његове изванградске резиденције били су украшени свастичним мотивима.

Таваница престоно дворане у Ермитажу такође је покривена свастичним симболима.

Крајем 19. и почетком 20. века међу вишим слојевима европских држава у Западној и Источној Европи, а такође и у Русији, Свастика (на слици) је постала најраспрострањенији и чак модни симбол. То се десило под утицајем „Тајне доктрине“ Е. П. Блавацке и њеног теозофског друштва, окултно-мистичних учења Гвида фон Листа, немачког витешког Ордена Туле и сличних спиритистичких кружока.

Прост народ, и у Европи и у Азији, током хиљада година је користио свастичне орнаменте у свакодневном животу и тек се почетком двадесетог века код имућних јавило интересовање за свастичне симболе.



У младој Совјетској Русији рукаве бораца Црвене Армије на југо-источном фронту од 1918. године красила је свастика, са скраћеницом Р.С.Ф.С.Р. унутар ње (види слику). НА пример: знак је

командном и административном саставу био везен златом или сребром, а за обичне црвеноармејце концем.

После свргавања самодржавља у Русији свастични орнамент се појавио на новим новчаницама Привремене управе, а после преврата од 26. октобра 1917. године и на новчаницама большевика.

Данас је мало коме познато да су матрице новчаница вредности 250 рубаља, на којима је био приказан Свастични симбол – Коловрат на фону двоглавог орла биле направљене по специјалној наруџби и нацртима последњег Руског цара – Николаја II (види слику).



Почев од 1918. године большевици у оптицај уводе нове новчанице, вредности 1000, 5000 и 10000 рубаља, на којима је представљен не више један



Коловрат, него три. Два мања Коловрата на боковима преплићу се са крупним цифрама 1000 , а велики коловрат је на средини.



Новац са Свастиком-Коловратом штампали су большевици и био је у оптицају све до 1923. године, и тек после настанка Савеза Совјетских Социјалистичких Република је повучен из оптицаја.



На народним ношњама Русије, Украјине и Белорусије, свастична симболика је била главни, и практично једини од постојећих најстаријих заштитних знакова и орнамената све до прве половине 20. века.

Наши чукундедови су веома волели да се понекад у летње предвечарје окупе негде у околини села и заиграју... свастику. Аналог симбола постојао је и у руској играчкој култури - то је игра Коловрат.

На Перунов празник Словени су играли, и до данас играју, кола око две горуће свастике које су се палиле на земљи, и које су се називале „Фаша“ и „Агни“.

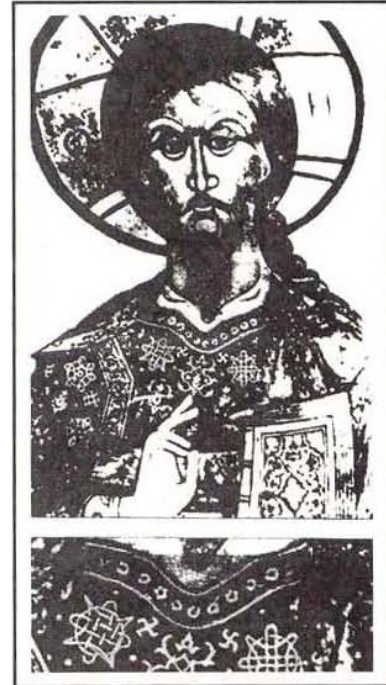
„Коловрат“ је богато украшавао храмове по руским земљама; он је јарко сијао на светим предметима древног сунчаног култа Прапредака, а такође и на белим одеждама свештенослужитеља Старе вере. Па чак су се и на одеждама служитеља хришћанског култа од 9. до 16. века налазили свастични симболи. Они су украшавали ликове и кумире Божова (на слици је Кумир Бога Рода), фреске, зидове, иконе итд.

На пример, на фрески која приказује Христа Пантократора – Сведржитеља у Саборној цркви св. Софије у Новгородском Кремљу такозване лева и десна Свастика са кратко повијеним крацима, које се заправо зову „Чароврат“ и „Послоњ“ смештене су право на груди хришћанског Бога као симболи почетка и краја свега постојећег.

На светитељском чину у цркви св. Софије града Кијева у најстаријем хришћанском храму саграђеном на руској земљи којег је подигао Јарослав Мудри осликани су појасеви на којима су представљене редом: „Свастика“, „Суасти“ и прави крстови. Хришћански богослови су средином века то коментарисали овако: „Свастика“ симболише први долазак у свет сина Божјега Исуса Христа, ради спасења људи од грехова; даље прави Крст симболише његов земаљски животни пут који се окончао страдањима на Голготи; и коначно, лева Свастика – „Суасти“ симболише Васкрснуће Исуса Христа и његов други долазак на Земљу, у Сили и Слави.

У Москви, у Коломенском храму Усекованија главе Јована Крститеља, на дан када се цар Николај II одрекао од престола, у подрумима храма била је откривена икона „Богомајка Величанствена“ (види слику). На круни коју има на глави хришћанска Богородица приказан је свастични заштитни симбол „Фаш“.

О овој старој икони приповедало се много легенди и обичних гласина, на пример, да је по личној заповести И. В. Стаљина ова икона донесена





на прву линију форнта, и да је обављен молеббан, те да захваљујући томе војска Трећег Рајха није заузела Москву. Потпуни апсурд. Немачки војници нису ушли у Москву из сасвим другог разлога. Прилаз у Москву су им преградиле дивизије Сибирца, испуњених Духовном Силом и Вером у Победу, а не силни мразеви, руководећа сила партије или некаква икона. Сибирци не само да су одбили све нападе непријатеља, већ су и прешли у противнапад и добили рат, зато што им је у срцу живео древни принцип: „Ко нам дође са мачом од мача ће и погинути.“

У средњовековном хришћанству Свастика је симболизовала и Ватру и Ветар – стихије у којима се оваплоћује Свети Дух. Ако се Свастика, чак и у хришћанству, сматрала божанским знаком, онда само неразумни људи могу да говоре да је Свастика симбол фашизма!

(Ради обавештења: фашизам је у Европи постојао само у Италији и Шпанији, и код фашиста тих земаља није било свастичне симболике. Свастику је као пратијску и државну симболику користила Хитлеровска Немачка, која није била фашистичка, како је данас називају, него национа-социјалистичка. За оне који су сумњичави, прочитајте текст И. В. Стаљина „Даље руке од Социјалистичке Немачке“ која је штампана у новинама „Правда“ и „Известија“ тридесетих година 20. века.)

У Свастику су веровали као у талисман, „који привлачи“ срећу и успех. У Древној Русији се сматрало, да ће вам, ако на длану нацртате Коловрат, обавезно све поћи од руке. Чак и данас студенти цртају Свастику на длану када иду на испит. Свастику су, и у Русији, и у Сибиру, и у Индији цртали и на зидовима кућа, да би у њима царевала срећа.

У Ипатјевској кући, где су стрељали породицу последњег руског императора Николаја II, царица Александра Фјодоровна је све зидове исцртала овим божанственим симболом, али против безбожника Свастика није помогла Романовима, јер је та династија исувише много зла починила по Руској земљи.

У наше време филозофи, радиестезисти и екстрасенси предлажу да се градски квартави граде у облику Свастика јер такве конфигурације генеришу позитивну енергију, а уосталом, такве тврдње је потврдила и савремена наука.

Опште прихваћен назив Сунчевог симбола – свастика, по једној верзији потиче од саскртског „Суасти“: Су – значи лепо, добро, а асти – бити, то јест „Нек буде дорбо!“ или по нашем: „Свако добро!“ По другој верзији, та реч има древнословенско порекло, што изгледа више вероватно (и што су потврдиле архиве древноруске англистичке цркве православних старовераца – Инглинга), јер је познато да су Свастичну симболику у различитим варијацијама и њене називе у стару Индију, Тибет, Кину, Европу, пренели древни Аријци и Словени. Тибетанци и Индијци до данас потврђују да су им Свастику, тај васељенски симбол доброте и среће донели Бели Учитељи који су дошли с оне стране високих северних планина (Хималаји).

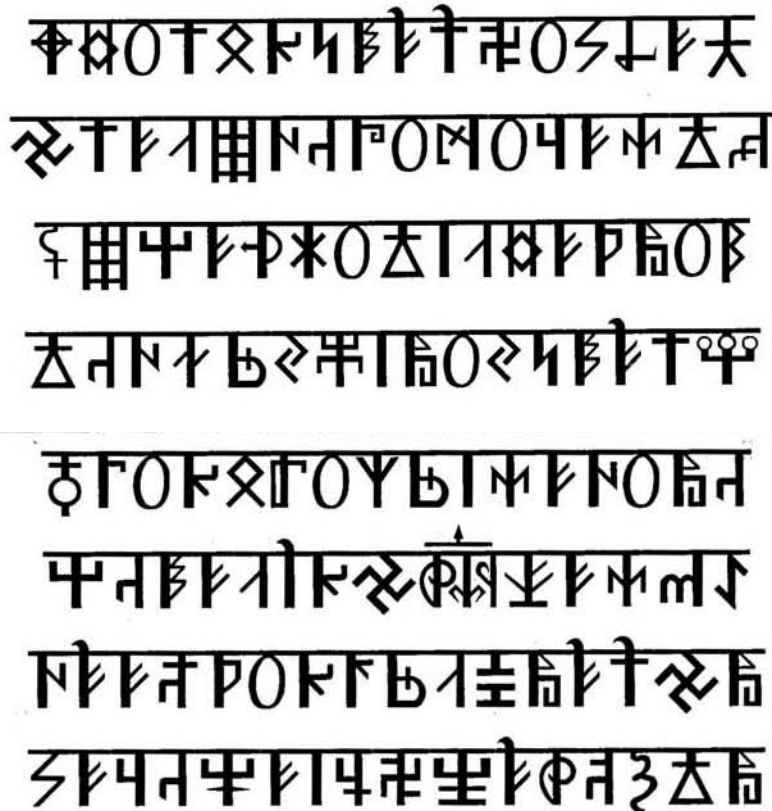
У древна времена, када су се наши преци користили х'аријским рунама, слово Свастика (**РУНЕ**), преводили су као: „придошла са Небеса“. Јер је руна СВА означавала Небеса (отуда и Сварог – Небески Бог), Са – руна правца, а руна ТИКА значила је кретање, долазак, течење, трк. Наша деца до данас говоре реч тикати т.ј. трчати, њу срећемо и у речима Арктик, Антарктик<sup>272</sup>, мистика и.т.д.

<sup>272</sup> На руском су то речи женског рода – Арктика, Антарктика.



Древни ведски извори нам говоре о томе да чак и наша галаксија има облик Свастике, а наш систем Јарила-Сунца се налази у једном краку (рукаву) те небеске Свастике. А пошто се ми налазимо у краку галаксије, цела наша галаксија, чији је древни назив Свасти, изгледа нам као Перунов Пут или Млечни Пут.

Древни називи Свастичних симбола у Русији, углавном су се сачували код православних старовераца Инглинга и код праведних староверних Раскољника, а на Истоку код следбеника ведске вероисповести, где је Древна Мудрост записана у Светим Текстовима на древним језицима: санскрту и х'аријском. У х'аријском писму користе се Руне у облику Свастике (види текст доле).



Санскрит, правилније Самскрит (**нетачно, прим. прев**), т.ј. „самостално скритиј (скривен)“ (**чиста глупост!, прим. прев.**), који користе данашњи Индијци (**ни ово није тачно, прим. прев.**) настао је од древног језика Аријаца и Словена, као упрошћена варијанта х'аријске Каруне, ради очувања древних Веда код житеља Дравидије (древне Индије) и зато су данас могуће неједнозначне интерпретације настанка речи „Свастика“, али ако прочита чињенице изложене у овом тексту, човек који није глуп, чију памет још нису успели коначно да угуше лажним стереотипима, увериће се у несумњиво древнословенско и древноаријско, што је у суштини исто, порекло те речи.

Ако се у скоро свим страним језицима различити узорци Сунчевог крста са савијеним крацима називају једним именом – Свастика, у руском језику за различите варијанте свастичних симбола је постојало и још увек постоји укупно 144(!) назива, што такође говори о земљи порекла овог Соларног симбола.

На пример: Свастика, Коловрат, Посолоњ, Свјата Дар, Свасти, Сваор, Сваор-Сунцоврат, Агни, Фаш, Мара; Инглија, Сунчани Крст, Солард, Ведара, Светолет, Цветић, Папрати, Перунов цвет, Свати, Раса, Боговник, Сварожич, Свјаточ, јароврат, Одољен-Трава, Родимич, Чароврат итд. Могло би се још набрајати, али боље је да даље размотримо неколико Соларних, Свастичних симбола и њихов изглед.

Код Словена, зависно од боје, дужине и усмерења заломљених врхова Соларног крста, тај симбол се различито називао, и имао је различите заштитне улоге:



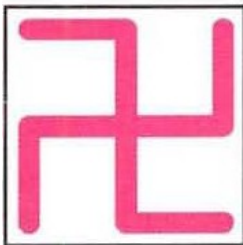
КОЛОВРАТ - Симбол излазећег Јарила-Сунца; симбол вечне победе Светлости над тамом и Вечног Живота над смрћу. Боја Коловрата такође има важно значење: Огњени симболише Поновно рађање, Небески – Обнову, црни – промену.



ИНГЛИЈА – Симболише Исконску Животородну Божанску Ватру Стварања из које су се појавиле све васељене и наш систем Јарила-Сунца. Као заштитник, Инглија – симбол исконске Божанске Чистоте, штити Свет од сила Мрака.

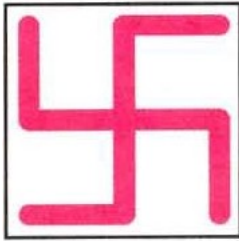


СВЈАТА ДАР – Симболише Древну Свету северну прадомовину белих народа – Даарију која се сада назива и: Хипербореја, Арктида, Северија, Рајска земља, а која се налазила у северном океану и нестала у Првом Потопу.

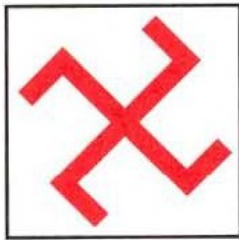


СВАОР – Символише непрестано, стално Небеско кретање које се зове – Свага и Вечни Круговрат Животних Сила Васељене. Сматра се да ће, ако је Сваор приказан на предметима за домаћу употребу, у кући увек бити иметак и срећа.

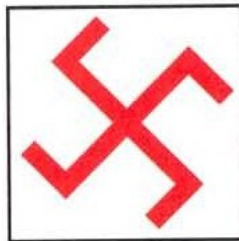
СВАОР-СУНЦОВРАТ - Символише стално кретање Јарила-Сунца по Небеском своду. За човека је употреба тог симбола значила: Чистоту Мисли и Дела, Благост и Светло Духовне Озарености.



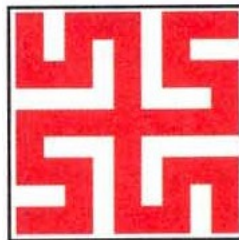
АГНИ (ОГАЊ) – Символ Свете Ватре Жртвеника и Домаћег огњишта. Заштитни симбол Вишњих Светлих Богова, који чува настамбе и храмове, а такође и Древну Мудрост Богова, т.ј. Древне словенско-аријске Веде.



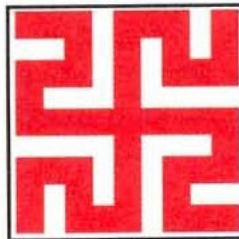
ФАШ (ПЛАМЕН) – Символ Духовне Ватре која чува и брани. Та Духовна Ватра чисти Дух човечији од егоизма и ниских помисли. То је симбол моћи и Јединства Ратничког Духа, победе Светлих Сила Разума над силама Таме и зла.



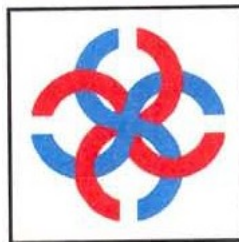
ПОСОЛОЊ – Символ Јарила-Сунца које залази, т.ј. које одлази на починак. Символ завршетка Стваралачког Рада за добробит Рода и Велике Расе; симбол Духовне чврстине човека и Спокоја Мајке Природе.



ЧАРОВРАТ - Јавља се као заштитни симбол, који брани човека или предмет од Црне Магије. Чароврат је приказиван у облику вртећег Огњеног Крста, јер се сматрало да ватра уништава тамне силе и различите чини.



БОГОВНИК - Оличава Вечну силу и заштиту Светлих Богова над човеком који је ступио на Пут Духовног развитка и савршенства. Мандала са сликом овог симбола помаже човеку



да освести Узајамнодејство и Јединство Четири Праисконска Елемента у Нашој Васељени.

РОДОВИК – Символише Светлу Силу Рода-Породитеља који помаже народима Велике Расе и људима који се труде ради добробити Рода свога и стварају за потомке, даје сталну подршку Древних Многумудрих Предака.



СВАДБЕНИК - Најмоћнији породични заштитник, који симболише уједињење два Рода. Сједињење два Стихијална Свастична Система (тела, Душе, Духа и Савести) у нови Заједнички Животни Систем, где се Мушко (Ватрено) начело сједињује са женским (Воденим).



ДУНИЈА – Символ сједињења Земаљске и Небеске Живе Ватре. Његова намена је да сачува Путеве Вечног Јединства Рода. Зато су се сви Ватрени жртвеници за приношење бескрвних жртава у славу Богова и предака градили у облику овог симбола.



НЕБЕСКИ ВЕПАР - знак Сазвежђа на Свароговом Кругу; Символ Бога-Покровитеља тог Сазвежђа – Рамхата. Овим знаком се обележава сједињење прошлости и будућности, Земаљске и Небеске Мудрости. Као заштитни симбол користе је људи који су кренули Путем Духовног Самоусавршавања.



ГРОЗОВИК - Ватрени симбол уз чију помоћ је постајало могуће управљање Природним Стихијама времена, а такође се користио као заштита кућа и храмова Родова Велике Расе од непогода.



ГРОМОВНИК – Небески симбол Бога Индре који је чувао Древну небеску мудрост богова, т.ј. Древне Веде. Као заштита учртавао се на ратничком оружју и опреми, а такође над улазом у скровишта, да би онај који у њих улази са злим помислима био убијен Громом (инфразвуком).





КОЛАРД - Симбол Ватреног Обнављања и Преображаја. Овај симбол су користили млади људи који су ступили у Породични Савез и који су ишчекивали долазак здравог потомства. На Свадби су невести даривали украсе са Колардом и Солардом.

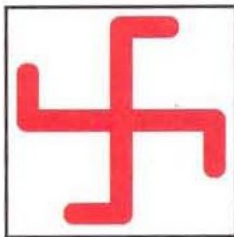
СОЛАРД - Симбол Величине Плодности Мајке Влажне Земље која добија



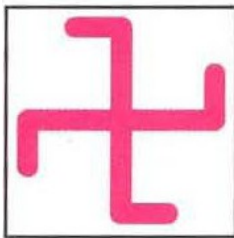
Светлост, Топлоту и Љубав од Јарила-Сунца; Симбол цветања земље Предака. Симбол ватре која даје иметак и процват Родовима, који стварају потомака својих ради, у Славу Светлих Богова и Многумудрих Прапредака.



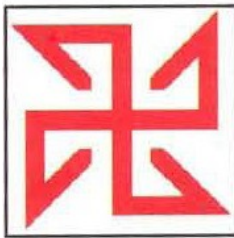
ОГЊЕВИК – Огњени симбол Бога Рода. Среће се на Кумиру Рода, на фронталним површинама и на стрмим узаним опшивима под стрехом крова. Као заштитни знак наносио се на таванице. Чак и у храму Светог Василија у Москви под једном од купола може се видети Огњевик.



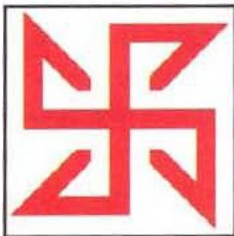
ЈАРОВИК – Овај симбол се користио као заштита, за очување сабране летине и спречавање болести код домаћих животиња. Зато су га често цртали изнад улаза у амбаре, сенике, подруме, торове, штале, коњушнице, свињце, и т.д.



СВАСТИКА – Симбол вечног кружног кретања васељене; она симболише Виши Небески Закон, којем се потчињава све што постоји. Овај ватрени знак људи су користили као Заштитника, који је чувао постојећи Закон и Поредак. Од њихове постојаности зависио је сам Живот.

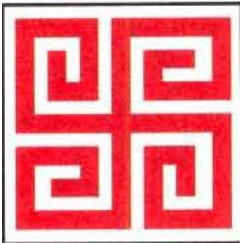


СУАСТИ – Симбол Кретања, кружног тока Живота на Земљи и окретања Мидгард-Земље. Симбол четири стране света, а исто тако и четирију северних река, које су делиле Свету Даарију на четири „области“ или „земље“ у којима су у почетку живела четири Рода велике Расе.



СОЛОЊ - Древни Сунчани симбол који је штитио човека и његова добра од тамних сила. По правилу се стављао на одећу и предмете за свакодневну употребу. Веома често се Солоњ среће на кашикама, лонцима и другом кухињском прибору.

ЈАРОВРАТ - Ватрени Симбол Јаро-Бога који управља цветањем усева и свим благодатним временским условима. У народу се сматрао обавезним за добијање добре летине, те су тај симбол цртали на земљорадничком оруђу: плуговима, срповима, косама и т.д.



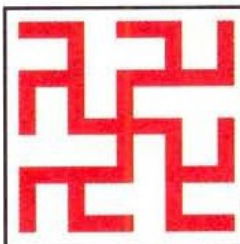
ДУШЕВНА СВАСТИКА - користила се у циљу сабирања Виших Сила Исцељења. Душевну Свастику могли су као украс на одећи да носе само Жреци који су се уздигли на високи ниво Духовног и Моралног савршенства.



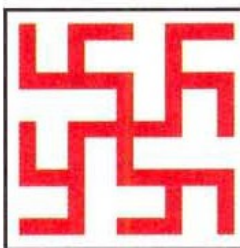
ДУХОВНА СВАСТИКА - Са највећом пажњом су је користили Врачи, Волхви и Ведуни, симболисала је Склад и Јединство: Тела, Душе, Духа и Савести, а такође и Духовну Силу. Волхви су користили Духовну Силу за управљање Природним Стихијама.



КОЛЕДНИК - Симбол Бога Коледа – који на земљи спроводи Обнову и промену на боље; то је симбол победе Светла над тамом и Светлог Дана над ноћи. Поред овога, Коледник се користио као мушки заштитник који је мушкарцима давао снагу у стваралачком раду и у бици са љутим непријатељем.

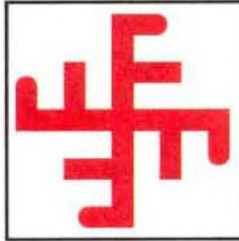


КРСТ ЛАДЕ-БОГОРОДИЦЕ - Симбол Љубави, Хармоније и Среће у породици. У народу су га називали ЛАДИНЕЦ. Носиле су га углавном девојке, као заштиту од „злих очију“. А да би снага моћи Ладинца била постојана, уписивали су га у Велико Коло (Круг).

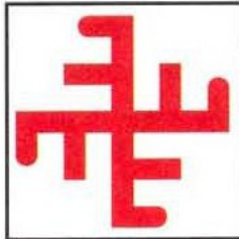


ОДОЉЕН-ТРАВА - Овај симбол је био главна амајлија ради заштите од различитих болести. У народу се сматрало да на човека болести шаљу зле силе, и да је Ватрени знак способан да сагори било какву бољку или болест, да очисти тело и Душу.

ЦВЕТИЋ ПАПРАТИ – Ватрени симбол чистоте Духа, поседује моћне



исцелитељске силе. У народу га називају Перунов цвет. Сматра се да може да открије најскривеније ризнице под земљом, да испуни жеље. У ствари, он човеку даје могућност да развије Духовне Силе.



СУНЧАНИ КРСТ - симбол Духовне Силе Јарила-Сунца и процвата Рода. Носио се на телу. Обично је највећу силу даривао Жрецима Шуме, као и кметовима, који су га стављали на одећу, оружје и култне предмете.



НЕБЕСКИ КРСТ - Симбол Небеске Духовне Сили и Силе Јединства Рода. И он се носио на телу и штитио онога ко га носи, дарујући му помоћ свих Предака његовог Рода и помоћ Рода Небеског.



СВЕТОВИТ - Симбол вечне узајамне везе између Земаљских Вода и Небеске Ватре. Из те везе рађају се нове Чисте Душе које се спремају да се оваплоте на Земљи у Свету Јаве. Трудне жене су везле ову амајлију на хаљинама и сарафанима, како би се рађала здрава деца.



СВЕТОЧ – Овај симбол оличава два велика Ватрена тока: Земаљски и Божански (Ванземаљски). Њиховим сједињењем ствара се Васељенски Вихор Преображења, који помаже човеку да открије суштину Многодимензионалног постојања, путем Светлости Познања Древних Основа.



ВАЛКИРИЈА - Древни заштитни знак који штити Мудрост, Правичност, Благородство и Част. Овај знак нарочито поштују ратници који штите Родну земљу, свој Древни Род и веру. Жреци су га користили као знак који је чувао Веде.

СВАРГА - Симбол Небеског Пута, а такође и симбол Духовног Успињања кроз многе хармоничне Светове Духовног Савршенства, кроз многе многодимензионалне Светове и Реалности који леже на Златном Путу, ка коначној тачки лутања Душе коју називамо – Свет Праве.



СВАРОЖИЧ – Симбол Небеске Силе Бога Сварога, који у исконском облику чува све разнолике облике Живота у Васељени. Симбол који штити разне постојеће Разумне облике Живота од Душевне и Духовне деградације, а и од потпуног уништења.



РОДИМИЧ – Симбол Васељенске Силе Рода-Породитеља који у целој Васељени чува Закон Наслеђивања Познања Мудрости Рода, од Старости ка Младости, од Предака ка Потомцима. Симбол који чува Родовско памћење из поколења у поколење.



РАСИЧ - Симбол јединства Велике Расе. Уписан је у Многомерни Знак Инглије, има не једну, него четири боје, по бојама очију Родова Расе: Сребрну – код да'Аријаца, зелену – код ха'Аријаца, небесну – код Свјаторуса и ватрену – код Расена.



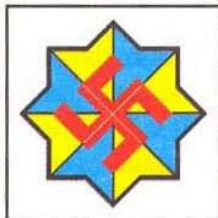
СТРИБОЖИЧ - Симбол Бога који управља свим Ветровима и Ураганима – Стрибога. Овај симбол је помагао људима да сачувају своје куће и поља од непогода. Морепловцима и рибарима је давао мирну водену површину. Млинари су градили ветрењаче које су личиле на Стрибогов знак, да им млинови не би стајали.



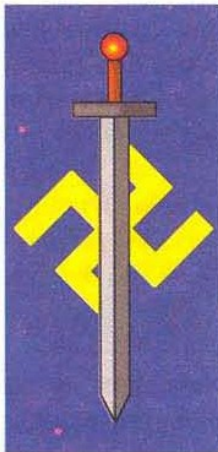


ВЕДАМАН - Символ Жреца-Чувара кооји чува Древну Мудрост Родова Расе Велике, јер у тој Мудрости се чувају: Традиције Општина, Култура узајамних односа, Успомена на Претке и Богове-Заштитнике Рода.

ВЕДАРА - Символ Жреца-Чувара Древне Вере Прапредака (Капен-Инглинга). који чува Сјајну Древну Мудрост Богова. Овај симбол помаже познању и коришћењу древних Знања на добробит Процвата Родова и Древне Вере Прапредака.



СВЈАТОЧ - Символ Духовног Препорода и Озарења Велике Расе. Овај симбол је у себи обједињавао: Ватрени Коловрат (Препород) који се креће по Многомернику (Животу човечијем), који је спајао у једно Божанствени Златни Крст (Озарење) и Небесни Крст (Духовност).



СИМБОЛ РАСЕ - Символ Васељенског Савеза Четири Велика Народа, Аријаца и Словена. Народи Аријаца су обједињавали Родове и Племена да'Аријаца и х'Аријаца, а Народи Словена – Свјаторусе и Расене. Ово јединство Четири народа означавало се Символом Инглије боје Сунца на Небеском Пространству (Плава боја). Соларну Инглију (Раса) пресеца Сребрни Мач (Савест) са ватреном дршком (Чисте Помисли) и смером оштрице ка доле. што симболише Чување и Заштиту Древне Божанске Мудрости Велике Расе од различитих сила Таме. (Сребрни Мач са оштрицом управљеном навише означава заштиту од спољашњих непријатеља).

Различите варијације Свастичних симбола са не мање различитих значења, срећу се не само у културним и заштитним симболима, већ и у облику Руна, које су, као и слова у древна времена, имале своје сликовно значење. Тако су на пример у древној х'аријској Каруни, т.ј. рунском алфabetу, постојале четири Руне које су садржале свастичне елементе:



Руна Фаш – имала је сликовно значење: моћне, усмерене, рушилачке Ватрене струје (термонуклеарна ватра)...

Руна Агни – имала је сликовна значења: Света Ватра домаћег огњишта, такође и Света ватра Живота која се налази у телу човека, и друга сродна значења...

Руна Мара – имала је значење: Леденог Пламена који чува Мир Створеног Света. Руна преласка из Света Јаве у Свет Светле Наве (Славе), отелотворења у Новом Животу... Символ Зиме и Сна.



Руна Инглија – имала је сликовно значење Првобитне Ватре Стварања Света, из те Ватре појавило се мноштво разноликих Васељена и различити облици Живота...

Свастични симболи носе у себи огромни тајни смисао. У њима је похрањена огромна Мудрост. Сваки Свастични симбол нам открива Велику слику света. древна словенско-аријска Мудрост говори о томе да наша галаксија има облик Свастике и да се зове СВАТИ, а систем Јарила-Сунца, у коме се креће наша Мидгард-Земља налази се у једном од кракова те Небеске Свастике.

Упознавању древне Мудрости не треба прићи стереотипно. Изучавању древних симбола, Рунских писмена и древних Предања неизоставно се приступа са отвореним срцем и чистом Душом.

Не користи ради, већ ради сазнања!

Свастични симболи у Русији, у политичке сврхе су користили не само бољшевици и мењшевици, много пре њих Свастику су почели да користе представници Црне Стотине. Данас, Свастичну симболику користи Руско



Национално Јединство (на слици). Човек који зна никада неће рећи да је Свастика немачки или фашистички симбол. Тако говоре само неразумни људи и незналице, јер они одбацују оно што и нису у стању да разумеју и сазнају, а покушавају да наметну оно што желе као постојеће. Но, ако неупућени људи одбацују некакав симбол или

неку информацију, то ипак не значи да дати симбол или информација не постоје. Одрицање или извитоперење истине ради једних нарушава складан развој других. Чак и древни симбол Величине Плодности Мајке Влажне Земље који се у далекој древности називао СОЛАРД, а који данас користи Руско Национално Јединство, неки некомпетентни људи приписују немачко-фашистичкој симболици, симбол који се користио много стотина хиљада година пре настанка немачког национал-социјализма. При томе се чак и не узима у обзир то да је СОЛАРД код Руског Националног Јединства постављен у осмокраку Звезду Ладе-Богородице (десно) где су се у једно сјединили Божанске Силе (Златно поље), Силе првобитне Ватре (црвено), Небеске Силе (плаво) и Силе природе (зелено). Једина разлика између првобитног Симбола Мајке-Природе и знака који користи друштвени покрет „Руско Национално Јединство“ је разнобојност Првобитног Симбола Мајке-Природе (лево) и двобојност код представника Руског Националног Јединства.



Обични људи су имали своје називе за Свастичне симболе. У селима Рјазањске губерније називали су је „ковиљем“ – овоплаћењем Ветра; на печори „зецом“ – ту су графички симбол разумели као честицу Сунчеве светлости, зракић, Сунчев зечић; негде су Соларни крст звали „коњ“, „коњска

глава“, јер су давно-давно коња сматрали симболом Сунца и Ветра; називали су Свастике-Соларнике и „огњицама“, опет у част Јарила-Сунца.

Народ је веома тачно осећао и Ватрену Пламену Природу симбола (Сунце) и његову Духовну суштину (Ветар).

Најстарији мајстор хохломског сликарства Степан Павлович Веселов (1903-1993) из села Могушино у Нижегородској области, следећи традицију, цртао је на дрвеним тањирима и чашама Свастиду, називајући је „риђаном“, Сунцем, и објашњавао: „То ветар траве повија.“

На приложеним фрагментима свастични симболи се могу видети на предметима које су руски људи свакодневно користили, као што су преслица (десно) и даска за сецкање (лево).

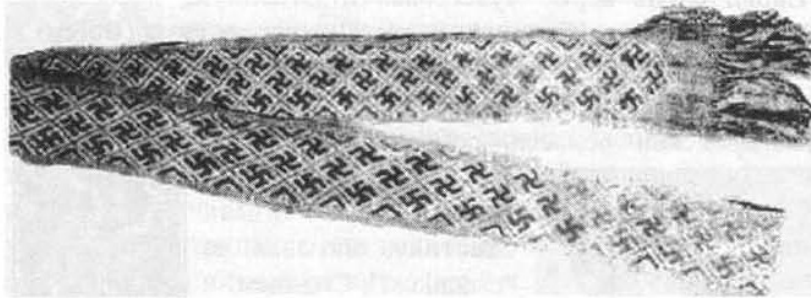


На селу се до данас на старе празнике жене облаче у свечане сарафане и кошуље, а мушкарци у тунике извезене свастичним симболима различитих облика, пеку се раскошни караваји и слатки колачи који су одозго украшени Коловратом, Посолоњем, Сваором и другим свастичним мотивима.



Као што смо већ говорили, до почетка друге половине 20. века основни и скоро једини мотиви и симболи који су постојали у словенском везу били су свастични орнаменти.





Али непријатељи Аријаца и Словена у другој половини 20. века су почели одлучно да искорењују тај Соларни симбол, и искорењивали су га управо онако како су раније искорењивали: древну народну словенску и аријску културу, древну веру и Народне Традиције, Истинску, неизмењену Историју, па и сам многострадални Словенски народ, носитеља древне словенско-аријске културе.

Па и данас, многи чиновници на управним положајима покушавају да забране било какве видове вртећих Соларних крстова – често су то исти људи или њихови потомци, али сада користе друге разлоге: ако су раније то радили под

изговором класне борбе и антисовјетских завера, сада су то противници свега словенског и аријског, кооју називају фашистичком симболиком и руским шовинизмом.

За оне који нису равнодушни према древној култури прилажемо неколико (веома мали број снимака, због ограничења обима текста) типичних мотива словенског веза, на свим увеличаним фрагментима сами можете да видите свастичне симболе и орнаменте.

Примена свастичних симбола и орнамената у словенским земљама је просто безбројна. Академик Б. А. Рибакoв је Соларни симбол Коловрат називао везујућим „кариком између палеолита, где се по први пут појавио и савремене етнографије која пружа неизбројно мноштво примера свастичних мотива на тканинама, везу, плетиву.“

Али после Другог светског рата, у коме је Русија, а такође и сви словенски и аријски народи, претрпела огромне губитке, непријатељи аријске и словенске културе су почели да стављају знак једнакости између фашизма и Свастике. При том су потпуно заборавили да је фашизам, као политички и државни систем у Европи постојао само у Италији и Шпанији где се симбол Свастике није користио. Свастика, као партијски државни симбол је била прихваћена само у национал-социјалистичкој Немачкој, која се у то време називала Трећи Рајх.

Словени су користили тај Соларни знак током целог свој постојања (по најновијим научним подацима то је минимум 15 хиљада година), а председник Трећег Рајха Адолф Хитлер само око 25 година. Поплава лажи и измишљотина, које се односе на Свастику, препунили су чашу апсурда. „Учитељи“ у савременим школама, лицејима и гимназијама Русије предају деци тоталну глупост, да су сватика и било који свастични симбол – немачко фашистички крстови, састављени од четири слова Г којима (на руском, прим. прев) почињу презимена вођа нацистичке Немачке: Гитлера (Хитлера), Гимлера (Химлера), Геринга и

Геббельса (Гебелса) (некада га замењују Гессом (Хесом)). Слушајући такве „учитеље“ може се помислити да је Немачка у време Адолфа Хитлера писала искључиво руском азбуком. Па зар у немачким презименима HITLER, HIMMLER, GERING, GEBELS (HESS) постоји иједно руско слово Г? Али, поплава лажи не престаје...

Свастичне мотиве и елементе током последњих 5-6 хиљада година користе словенски народи, што потврђују научници-археолози. А сада се према човеку који носи древне словенске амајлије или рукавице са свастичним мотивом бивши људи обучени као совјетски „учитељи“ из незнања односе неповерљиво, некад чак и агресивно. Древни мислиоци нису узалуд говорили: „Развиће човека ометају две несреће: незнање и неотесаност.“ Наши Преци су знали и разумевали, и зато су користили различите Свастичне елементе и орнаменте, сматрајући их симболима Јарила-Сунца, Живота, Среће и Добročинићелства.

Само ограничени и необразовани људи могу да оцрњују све што је чисто, светло и драгоцено, што је остало словенским и аријским народима. Не угледајмо се на њих! Не треба префарбавати свастичне симболе у древним словенским светилиштима и у хришћанским храмовима, на Кумирима Светлих Богова и Ликовима Многомудрих Предака, као ни на најстаријим хришћанским иконама Богороматере и Христа. Не треба рушити, по вољи незналица и словеномрзаца такозване „совјетске степенице“ или плафоне Ермитажа, или куполе московског храма св. Василија, само зато што се на њима не једну стотину година налазе различите варијанте Свастике.

Једно поколење смењује друго, руше се државни системи и режими, али све до онда, док Народ памти своје древне корене, поштује традиције својих Великих Предака, чува своју Древну културу и симболе, дотле је Народ жив и живеће.